

Amanita Muscaria

Herb of Immortality

by Donald E. Lecker

Amanita Muscaria; Bylina

nesmrtelnosti

Přináší vám The
Ambrosia Society

ve spolupráci s autorem

Držitel autorských práv Donald E. Teeter uděluje společnosti Ambrosia Society povolení k distribuci této elektronické verze knihy „Amanita Muscaria; Bylina nesmrtelnosti“, která je chráněna autorskými právy. Čtenářům je rovněž uděleno povolení k osobnímu, neziskovému elektronickému přenosu nebo předávání, kopírování na informační úložná zařízení nebo disky a tisku osobní tištěné kopie v nezměněné podobě tohoto díla „Amanita Muscaria; Bylina nesmrtelnosti“. Všechna ostatní autorská práva jsou vyhrazena držitelem autorských práv.

Společnost

Ambrosia Society je vzdělávací, vědecká, náboženská a bratrská asociace jednotlivců, kteří se věnují porozumění starodávnému svátosti. Pomozte podpořit tento důležitý pokračující výzkum. Přispějte Ambrosia Society. Na [Ambrosia Society.org](http://AmbrosiaSociety.org) nebo Ambrosia Society 4800 Yager Lane Manor, Texas 78653

Amanita Muscaria: Bylina nesmrtelnosti Revidováno 2007 Copyright © 2005 Donald E. Teeter Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být reprodukována nebo přenášena v jakékoli formě nebo jakýmkoli prostředky, elektronickými nebo mechanickými, včetně kopírování, nahrávání nebo jakýmkoli systémem pro ukládání a vyhledávání informací, bez písemného souhlasu vlastníka autorských práv.

Amanita Muscaria; Bylina

nesmrtelnosti Obsah

1. Začátek Str. 5
2. Indoevropané Str. 10
3. Starověký svět , str. 12
4. Amanita Muscaria Legendární bylina nesmrtelnosti Str. 13
5. Amanita Muscaria Plody stromů života Str. 16
6. Amanita Muscaria Soma, ten stlačený, a Svatý grál Str. 17
7. Amanita Muscaria Živý chléb Str. 19
8. Amanita Muscaria Léčivá bylina Strana 21
9. Přírodní vědy Str. 33
10. Přírodní vědy; farmakologie Str. 35
11. Přírodní magie Str. 37
12. Otázka vzkříšení Str. 45
13. Otázka vína Str. 50
14. Přírodní magie: Znovuvytvoření Grálu Str. 53
15. Pěstování eucharistického chleba a vína v množství Str. 65
16. Bohové, knihy, mýty a lidové pověsti, str. 79
17. Rig Veda Soma a Svatý grál Str. 80
18. Prorok Zoroaster a náboženství Mazda Str. 83
19. Mithras Str. 85
20. Bible Str. 86
21. Citáty z Nového zákona Str. 89
22. Dionýsos Str. 94
23. Odin; bůh moudrosti Str. 97
24. Alchymie a hermetismus Str. 99
25. Několik myšlenek Str. 113
26. Jména boha, část 1 , str. 114
27. Jména boha, část 2 Str. 121
28. Potřeby a informace Str. 127

Starodávne
A oběť

1. Začátek

Kde začít vyprávět příběh legendární byliny nesmrtelnosti, když přece neexistují žádní žijící očití svědci tohoto významného starověkého objevu? Veškeré znalosti, které máme o starověké mystické bylině nesmrtelnosti, se dnes nacházejí ve starověkých příbězích, z nichž některé jsou dnes aktivními náboženstvími považovány za náboženské pravdy. Jiné příběhy jsou starověké mýty náboženství, která jsou dnes považována za zaniklá. Další příběhy jsou dnes považovány za lidové pohádky a příběhy, kterými bavíme své děti, a tím je předáváme nesčetným generacím.

Moderní lidé zaznamenávají své znalosti do knih, zatímco starověcí lidé zaznamenávali své znalosti do příběhů. Některé starověké příběhy jsou ve skutečnosti velmi podrobné knihy znalostí o bylině nesmrtelnosti. Když je příběh správně rozluštěn, může moderní člověk znovu objevit bohatství praktických informací o této jedinečné formě života.

I když vám nemohu poskytnout přesné informace o starověkém objevu byliny nesmrtelnosti, mohu vám poskytnout některé informace o tom, jak jsem dospěl k pochopení znalostí obsažených v těchto starověkých příbězích.

Jako malé americké dítě jsem byl vystaven mnoha stejným příběhům, jako vy v dětství. Některé z těchto příběhů mi byly zcela nepochopitelné, protože nedávaly žádný logický smysl. Nebyly to pohádky na dobrou noc, které byly tak nelogické, protože nikdo, ani dítě, neočekával, že tyto příběhy budou dávat smysl. Byla to jiná kategorie příběhů, příběhy o Santa Clausovi a zejména o Ježíši, které mi dělaly největší potíže pochopit logicky.

Příběh o Santa Clausovi byl z logického hlediska výroby a následného doručení dárků, víte, po celém světě, s miliony zastávek během jedné noci. Ty soby by musely cestovat rychlostí světla. Příběh o Santa Clausovi však nebyl nic ve srovnání s naprosto nepochopitelným biblickým příběhem o člověku-bohu jménem Ježíš Kristus, protože příběh o Santovi byl vždy vyprávěn s nadsázkou, zatímco příběh o Kristu mi byl prezentován nejen jako pravdivý, ale jako absolutní pravda.

Příběh Ježíše Krista byl pro mě tak naprosto neuvěřitelný, že jsem ho svou skeptickou myslí prostě nedokázal pochopit. Koneckonců, příběh začíná narozením muže, který byl údajně stvořen bez pohlavního styku a narodil se z panny. Jako mladý venkovský chlapec jsem už v raném věku znal matematiku reprodukce zvířat a lidí a věděl jsem, že nikdo nemůže být neposkvrněně počat, takže pro mě byl tento příběh od samého začátku naprosto neuvěřitelný. Poté proměnil obyčejnou vodu v vynikající víno, což byl první z mnoha zázraků, a pak zázračně uzdravoval nemocné, slepí viděli a chromí chodili, ale učitel nedělní školy mi nedokázal vysvětlit, jak to udělal, protože to byl zázrak a jako takový se nedal vysvětlit. Později v příběhu je prorokem a dokáže předpovídat budoucnost, opět bez vysvětlení, jak to udělal. Pak je tu jeho smrt a vzkříšení v těle za tři dny; opět něco, co je zcela v rozporu s logikou a přírodou, protože žádný člověk, který je skutečně mrtvý, se nikdy nevzkřísil. Po svém vzkříšení je nesmrtelný v těle a stoupá zpět do nebe, odkud přišel, čímž příběh končí.

Tento příběh o Kristu je velmi podivný, ale v nedělní škole se učily i jiné podivné věci, které prostě nedávaly smysl; například můj učitel v nedělní škole říkal, že křesťanský Kristus byl starověký hebrejský Bůh ze Starého zákona. Snažil jsem se to pochopit celé týdny. Další podivnou věcí bylo přijímání, protože jsme měli jíst Ježíšovo tělo a pít jeho krev, jako banda kanibalů; naštěstí jsme museli konzumovat jen malý kousek bílého chleba a trochu hroznové šťávy.

Myslím, že mi bylo asi deset, když jsem se úplně vzdal snahy racionálně pochopit Kristův příběh a přestal věřit jak v tento příběh, tak v křesťanskou víru jako v něco, co obsahuje nějakou skutečnou pravdu.

V následujících letech jsem pocíťoval rostoucí duchovní hlad a rozhodl jsem se studovat některé jiné náboženství, abych zjistil, zda mají co nabídnout, nebo zda jsou stejně šílená jako křesťanství. Moje matka koupila kompletní sadu Encyklopedie Britannica z roku 1898 na výprodeji knih v naší místní knihovně. V roce 1969, když mi bylo třináct, jsem náhodou otevřel encyklopedii na článku o hinduismu a narazil jsem na tento citát o starověkém bohu rostlin jménem Soma z Rig Vědy, nejstarší sbírky knih hinduistické literatury.

Rig Veda „Kniha 8, hymnus LXVIII“

„1. Toto je Soma, nikdy neomezený, aktivní, vše dobývající, prorok a mudrc díky své moudrosti.

2. Vše, co je holé, zakrývá; všechny nemocné léčí, slepý vidí, mrzák chodí.“

Tento citát mě úplně „ohromil“, jak byste řekli v roce 1969; tady byla skutečná rostlina uctívána jako bůh, která prováděla přesně stejná uzdravení, jaká jsou připisována Kristu. Mohlo by to být tak, že příběh o Kristu byl o skutečném rostlinném bohu a vůbec ne o člověku-bohu?

V dalším odstavci se psalo, že Soma byla totožná se starověkou perskou Haomou, že je to ambrosie a nektar starověkých Řeků a že tato rostlina byla starověkou a legendární bylinou nesmrtnosti. Soma byla považována za indickou verzi řeckého boha opojení Dionýsa. V roce 1898 však nebylo známo, která rostlina byla skutečnou Somou.

Jelikož rostlina byla skutečná, konečně existoval pevný výchozí bod pro pokus o pochopení těchto velmi matoucích náboženských příběhů. Některé ověření potvrdilo, že Rig Veda byla mnohem starší než křesťanství, takže křesťanství nemohlo Rig Vedu ovlivnit; naopak mnohem starší Rig Veda mohla snadno ovlivnit křesťanství.

Výzkum v několika slovnících ukázal, že všechna jména zmíněná v druhém odstavci, Soma, Haoma, Ambrosia, Nectar a Dionysus, jsou indoevropská slova, což znamená, že všechna patřila do specifické jazykové rodiny zvané indoevropská. Jednotlivé významy těchto názvů jsou jedinečné; Soma/Haoma znamená „lisovaný“, odvozeno od drcení nebo lisování při soma ceremonii, zatímco v řečtině Soma znamená „tělo“. Ambrosia nebo Ambrose znamená

„nesmrtelný“, Nectar znamená „ten, kdo překonal smrt“; to jsou velmi podivná jména pro rostlinu.

Při výzkumu skutečné botanické identity védské rostliny Soma se rychle ukázalo, že nikdo nevěděl, která rostlina je skutečnou Somou z Véd. Jako skutečná Soma bylo navrženo mnoho rostlin, jako například mák (opium), konopí (konopí, marihuana), ephedra (amfetaminy) a několik rostlin používaných v Indii jako moderní náhražky Soma, o kterých není známo, že by měly nějaké psychické nebo léčivé účinky, a které byly zřejmě vybrány pro svou malou velikost, nedostatek listů a mléčnou šťávu.

Mezi nejpodivnější rostliny považované za skutečnou somu patří rebarbora a ambrózie. Rebarbora byla navržena proto, že má červené nebo zlaté stonky a soma byla údajně buď červená, nebo zlatá. Ambrózie byla zvažována jednoduše proto, že její vědecký název je Ambrosia.

Bylo také navrženo, že skutečná Soma byla ve skutečnosti směsí několika rostlin, ale to se nezdálo odpovídat popisu Somy ve Védách jako lisované (singulární), nikoli lisované (plurální).

Byly také navrženy alkoholické nápoje, jako medovina a pivo, protože Soma je ve Védách nazývána medem a ječmen, který se používá při moderním vaření piva, je zmíněn jako surovina používaná při soma obřadu. Alkohol však neodpovídal popisu soma účinků na mysl i léčivých účinků, protože nikdo dnes neočekává, že slepý uvidí nebo chromý bude chodit po vypití piva. Soma obřad trval nanejvýš tři dny, což je příliš krátká doba na to, aby došlo k alkoholovému kvašení. Soma z Véd byla rostlina, která rostla v horách a byla sbírána a sušena, což je proces zcela zbytečný pro kvašení kvasinek.

Při studiu perské verze somy zvané haoma jsem narazil na tento malý poklad v dřívějším vydání Encyklopedie Britannica, který ukázal, že jsem byl pravděpodobně na správné stopě, pokud jde o vztah somy a Krista. Jedná se o přesně stejnou citaci, kterou jsem našel na počátku 70. let, ale zde je citována z pozdějšího vydání.

Následující text je z Encyklopedie Britannica (1991, sv. 26, str. 789, Obřady a ceremonie): „V zoroastrismu haoma (sanskrt soma, od kořene su nebo bu, „mačkat“ nebo „tlouct“) je název žluté rostliny, z níž se extrahoval šťáva a konzumoval se při obřadu Yasna, obecné oběti na počest všech božstev. Liturgie Yasna byla pozoruhodným předzvěstí křesťanské mše. „Haoma byl Zoroasterem považován za syna Moudrého Pána a Stvořitele (Ahura Mazda) a hlavního kněze kultu Yasna. Věřilo se, že se ztělesnil v posvátné rostlině, která byla rozdrcena, aby se z ní získala životodárná šťáva, která těm, kteří ji konzumovali, mohla dát nesmrtelnost. Byl považován za oběť i kněze v obětní-sakramentální oběti při uctívání. Jako prostředník mezi Bohem a člověkem získal Haoma místo a sakramentální význam v uctívání Mithry (indoíránského boha světla) ve své funkci neposkvřněného kněze Ahura Mazdy, s nímž byl rovnocenný. Mithraické sakramentální hostiny vycházely z obřadu Yasna, přičemž víno nahrazovalo haomu a Mithra

nahradil Ahuru Mazdu. V mithraických iniciačních obřadech mohl nováček až po dosažení iniciačního stupně známého jako „Lev“ přijímat obětinu chleba, vína a vody, která byla pozemským protějškem nebeské mystické sakramentální hostiny. Posvátné víno dodávalo tělu sílu, prosperitu, moudrost a moc bojovat proti zlovolným duchům a dosáhnout nesmrtelnosti.

Je třeba zdůraznit, že Zoroaster by musel být výjimečným prorokem, aby předvídal křesťanskou mši, protože zemřel přibližně 600 nebo více let předtím, než se konala první křesťanská mše. Opět se nacházíme v situaci, kdy mnohem starší Yasna nemohla být ovlivněna křesťanstvím, ale rané křesťanství mohlo být snadno ovlivněno zoroastrismem. Všimněte si, že Haoma je stejně jako Kristus považován za Syna Božího, nejvyššího kněze náboženství a je jak obětí, tak svátostí, která je pro náboženství ústřední.

Je dobře známo, že mithraismus, který byl velmi rozšířený v pozdním Římském impériu, měl hluboký vliv na rané křesťanství, kdy Mithrovy narozeniny, 25. prosinec, byly přijaty křesťanstvím jako Vánoce nebo Kristovy narozeniny a Mithrův den v týdnu, neděle, byl přijat jako den uctívání a odpočinku namísto hebrejského sabatu v sobotu. Posvátné víno Mithry bylo druhem Haomy, nealkoholického vína, protože se o něm říkalo, že má výjimečné vlastnosti ve srovnání s běžným vínem. Je rozumné se domnívat, že původní eucharistické víno raného křesťanství bylo totožné s mithraickým vínem.

Výzkum haomy však ve skutečnosti nevnesl žádné světlo do identity skutečné rostliny soma/haoma, protože pro haomu bylo navrženo mnoho stejných rostlin jako pro somu.

Výzkum Ambrose a Nectar přinesl jen málo praktických informací o skutečné rostlině, kromě toho, že byla považována za potravu bohů, udělovala lidem nesmrtelnost a podle Homéra v Iliadě mohla rostlina Ambrose/Nectar vyrostnout okamžitě na příkaz bohů.

V roce 1974 jsem četl knihu s názvem „Soma: Divine Mushroom of Immortality“ (Soma: Božská houba nesmrtelnosti) od pana Wassona, který navrhl, že původní Soma byla houba zvaná Amanita muscaria nebo častěji muchomůrka červená. Jedná se o velkou bílou houbu s červenou nebo zlatou čepičkou, na jejímž povrchu jsou rozptýleny malé bílé bradavky. Jeho argument ohledně identity původní rostliny soma byl nej přesvědčivější a já jsem rychle dospěl k přesvědčení, že jeho identifikace byla skutečně správná. Amanita muscaria byla dokonce známá tím, že u uživatelů vyvolávala psychoaktivní moč, stejně jako vědská soma, což je vlastnost, kterou žádná jiná euroasijská léčivá rostlina nevykazuje.

Přesvědčen o tom, že pan Wasson měl pravdu, rozhodl jsem se shromáždit co nejvíce znalostí ve třech různých oblastech výzkumu. Nejprve bylo velmi matoucí mít kousky skládačky rozptýlené od Řecka přes Persii až po Indii, takže jsem se rozhodl, že pochopení nejranějších pohybů a historie těchto lidí může poskytnout potřebné pozadí. Jelikož Soma/Haoma, Ambrose a Nectar byly velmi staré indoevropské výrazy, začal jsem studovat indoevropské jazyky a historii, abych se pokusil pochopit, proč se tato magická rostlina zdála být všudypřítomná. Za druhé jsem se rozhodl studovat staré náboženství Rig Védy, náboženství Zoroastra, Bibli a starověkou mytologii, abych lépe

porozumět vzájemným vztahům mezi těmito náboženstvími. Za třetí, léčivé účinky této rostliny pro moderní lidstvo by mohly mít obrovský význam, takže dříve či později bude nutné porozumět skutečné přírodní historii této rostliny a podrobit ji experimentům.

Mějte na paměti, že mi bylo teprve 18 let, když jsem se rozhodl zahájit tento výzkum, a život mi velmi rychle zasáhl do plánu, takže po mnoho let jsem se tomuto výzkumu věnoval pouze jako koníčku ve volném čase.

Asi po deseti letech tohoto výzkumu jsem začal chápat, že nejdůležitější částí příběhu o Kristu byly ty, které byly pro člověka zcela nemožné, protože tyto nemožné prvky příběhu ve skutečnosti popisovaly rostlinu soma.

Probuzení pro mě nastalo přibližně ve stejnou dobu, když jsem vešel do velké knihovny a všiml si, že skutečné knihy, jako jsou příručky, slovníky, encyklopedie, technické knihy, knihy o vědě a matematice atd., byly v poměru k beletrii v poměru nejméně 5 ku 1. V tu chvíli jsem začal chápat, že existuje velmi vysoká, dokonce drtivá pravděpodobnost, že celý Nový zákon je vymyšlený příběh a není, jak věří mnoho křesťanů, pravdivým a historickým dokumentem. Jinými slovy, Nový zákon byl s největší pravděpodobností dílem „historické fikce“, do kterého byly záměrně zakódovány skutečné znalosti o rostlině soma.

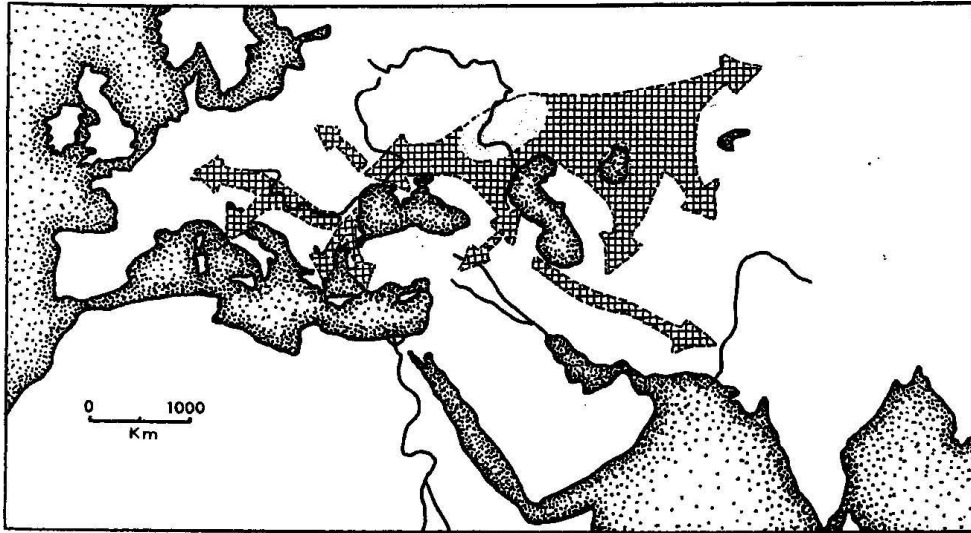
V průběhu let jsem zjistil, že velká část starověké indoevropské mytologie je konstruována přesně stejným způsobem a obsahuje bohatství skrytých, ale praktických znalostí, které se odhalí pouze tehdy, když pochopíte, že příběh je ve skutečnosti o Amanita Muscaria.

2. Indoevropané

Účelem této kapitoly není podrobně studovat indoevropské národy, ale pouze poskytnout vám základní informace, které vám pomohou pochopit, proč jsou náboženství založená na bylině nesmrtelnosti tak rozšířená v Eurasii. Čtenářům doporučujeme, aby se indoevropskými národy a historií zabývali mnohem podrobněji a hlouběji, protože pro mnoho čtenářů s euroasijským původem jsou to jejich dávní předkové.

Termín indoevropský správně popisuje velmi rozsáhlou jazykovou rodinu, která zahrnuje angličtinu, francouzštinu, latinu, řečtinu, gaelštinu, íránštinu, hindštinu a sanskrt, abychom jmenovali alespoň některé. Historicky se tato jazyková rodina vyskytovala od Indie po Irsko, odtud pochází název indoevropský.

Všechny indoevropské jazyky pocházejí ze společného starověkého jazyka, který dnes již neexistuje a nazývá se protoindoevropština. Jelikož všechny indoevropské jazyky mají společného předka a v mnoha ohledech jsou si stále velmi podobné, jazykoví odborníci se obecně domnívají, že před asi 7000 lety žili všichni mluvčí indoevropských jazyků na světě v relativně malé geografické oblasti, která se podle všeho nacházela severně nebo severovýchodně od Černého moře.

(Mapa: bílá oválná oblast je jednou z navrhovaných domovin, zatímco druhá se nachází západně od ní, severně od Černého moře; šipky ukazují trasy expanze do všech okolních území.)

Během této doby se předpokládá, že protoindoevropané byli prvními lidmi, kteří domestikovali koně pro jízdu. Existují také archeologické důkazy, že tito lidé začali rozsáhle rozvíjet a používat kolo pro vozy a povozky. Tato technologie, která výrazně zvýšila mobilitu, byla pravděpodobně jedním z důvodů indoevropské expanze.

Přibližně před 6000 lety došlo k expanzi indoevropských mluvčích z této domoviny na východ do stepí střední Asie a na západ do střední Evropy.

Přibližně před 5000 lety došlo k další expanzi do Mezopotámie, Persie, Evropy a dále na východ do stepí.

Přibližně před 4000 lety došlo k významné expanzi, z níž pochází většina moderních indoevropských jazyků; tato expanze rozšířila indoevropské jazyky do rozsáhlé oblasti Evropy, Středního východu, střední Asie, severní Indie a sibiřské stepi až po Mandžusko.

Před méně než 1400 lety se s nástupem islámu rozšířil neindoevropský arabský jazyk do většiny oblastí Blízkého východu a severní Afriky, kde se dříve mluvilo řecky a persky.

Přibližně před 900 lety pohyb mongolských a tureckých kmenů výrazně snížil počet indoevropsky mluvících kmenů ve stepích prostřednictvím válek, genocidy a asimilace a nakonec rozdělil indoevropské jazykové kontinuum invazí do oblasti, která se dnes nazývá Turecko, kde turecký jazyk nahradil řečtinu.

Během posledních 500 let, v období velkých objevů, došlo k rozšíření indoevropských mluvčích do asijských stepí, Sibiře, Severní a Jižní Ameriky, Indie a východní Asie, Austrálie a Afriky.

Před asi 200 lety přivezli evropští průzkumníci do Evropy starověké spisy z Indie, jako je Rig Veda, a Yasna z Persie, které byly v té době v Evropě neznámé.

v té době v Evropě neznámé.

Jazykoví vědci rychle zjistili, že sanskrť a starověká perština jsou úzce příbuzné latině a řečtině, a tak vzniklo studium indoevropské jazykové rodiny.

V současné době polovina světové populace hovoří indoevropským jazykem jako prvním nebo druhým jazykem.

3. Starověký svět

Abyste pochopili starověké příběhy o bylině nesmrtelnosti, musíte nejprve pochopit rozdíly mezi moderním světem, ve kterém žijete, a starověkým eurasijským světem. Tyto starověké příběhy vznikly ve společnostech, jejichž pohled na svět se zcela liší od vašeho pohledu na svět, proto je důležité, abyste začali rozumět starověkému pohledu na svět, ze kterého tyto příběhy vycházejí.

Prvním významným rozdílem je, že moderní lidé chodí do obchodu pro věci, které potřebují, a ve skutečnosti je dnes většina lidí na Západě na obchodech naprosto závislá. V ostrém kontrastu s tím naši předkové žili v obchodě, z lesů, polí a potoků pocházelo vše, co používali, a byli závislí na přírodě, pokud jde o jídlo, oblečení, bydlení, léky a všechny nezbytnosti lidského života. Primitivní lidé zpravidla znají všechny rostliny a zvířata ve svém prostředí a vědí, jak je využít, pokud k tomu mají důvod. Mnohé starověké eurasijské společnosti měly léčitele, kteří byli mistry v používání léčivých rostlin. Dělalí to bez znalostí chemie, které máme dnes, protože teprve v roce 1806 brilantní chemik izoloval morfin z opia a navždy změnil náš pohled na to, jak tyto magické rostliny vlastně fungují.

Pohled moderního člověka na svět je zcela odlišný od starověkého pohledu na vesmír. Relativně nedávný vynález dalekohledu a mikroskopu v 17. století změnil pohled na svět, který existoval v podstatě beze změny po tisíce let, a rozšířil moderní vesmír milionkrát oproti starému pohledu na svět. Když se podíváte na hvězdnou noční oblohu, víte, že některé z těchto hvězd jsou vzdálené biliony kilometrů, zatímco pro starověké lidi byly Slunce, Měsíc, planety a hvězdy vzdálené jen několik kilometrů a věci jako komety je děsily, protože se věřilo, že jsou tak blízko.

Mikroskop rozšířil pohled na svět v opačném směru a radikálně změnil naše představy o přírodě a o našem vlastním fyzickém těle. Odhalil příčiny mnoha nemocí a buněčný zázrak veškerého živého stvoření. Pro starověké lidi bylo toto vše zcela neznámé a věci jako nemoci byly připisovány nadpřirozeným příčinám, tj. démonům, čarodějnictví atd., nebo vágním přírodním příčinám, jako je otrava, špatná voda, jídlo nebo vzduch. Konečné tajemství toho, jak se rostliny, zvířata a lidé rozmnožují, bylo pro starověké lidi, kteří byli pro svou existenci závislí na tajemné plodnosti rostlin, zvířat a sami sebe, také velkou záhadou.

Dalším základním rozdílem mezi starověkým a moderním světem je způsob, jakým jsou chápány božstva nebo bohové. Ve starověkém světě byly za „bohy“ považovány pouze věci, které bylo možné vidět lidským okem, které byly fyzicky „nesmrtelné“ a které byly pro lidstvo užitečné

nebo děsivé pro lidstvo, jako slunce, měsíc, země, nebe a oheň, byly považovány za „bohy“.

Ve starověké indoevropské teologii byl bohem „nebes“ Nebeský otec, latinsky Ju-piter (Jupiter), řecky Zeu-pater (Zeus), sanskrtsky Dyaus-pita, protoindoevropsky Dyeus-pater a germánský bůh Tues, jako v úterý (Tuesday). Nebeský otec starověkých národů je stejné nebe, které vidíte každý den, nebe, které přináší slunce, déšť, vítr, tornáda, kroupy, hromy, blesky, povodně nebo sucha a občas i pevné kameny, které nazýváme meteority. Nebeský otec byl většinou dobrotivým božstvem, ale mohl být také velmi ničivý, dokonce i masovým vrahem lidí. Starověcí lidé si byli této ničivé stránky nebeského otce velmi dobře vědomi a vždy se snažili být s ním v dobrých vztazích. Na rozdíl od moderního světa neexistovali ve starověku ateisté, protože každý mohl nebeského otce jasně vidět a jen idiot by tvrdil, že nebe neexistuje.

Naproti tomu moderní pohled na svět zničil starověké bohy Slunce, Měsíce, Země a Nebe. Jelikož viditelný nebo skutečný „Bůh“ již nemá místo v našem fyzickém vesmíru, moderní lidé mají pouze „nadpřirozené“ bohy. Tyto moderní představy o neviditelném Bohu jsou samozřejmě naším způsobem, jak udržet starověkého Nebeského otce naživu v našich myslích a společnostech dlouho poté, co jsme ho sesadili z trůnu a zničili jeho nebe naší vědou.

Moderní lidé si musí vždy pamatovat, že bohové starověkých lidí jsou vždy skutečné bytosti a že příběhy o těchto skutečných bozích popisují něco skutečného.

Pokud nyní slepě předpokládáme, že starověká představa o Bohu byla stejná jako naše moderní představa o nadpřirozeném bohu, pak vše, co starověké příběhy říkají o těchto skutečných bozích, bude vždy námi špatně interpretováno, což povede k tomu, že nepochopíme skutečnou moudrost obsaženou v těchto starověkých příbězích o těchto skutečných věcech.

Další velmi důležitou věcí, kterou je třeba mít na paměti, je to, že starověcí lidé vždy personifikovali tyto skutečné bohy ve svých příbězích; pokud tedy naivně věříte, že příběh je o „osobě“ v příběhu, a nevíte, že se jedná o skutečného boha/věc personifikovanou, můžete se dostat do nadpřirozené divočiny, kde není absolutně nic skutečné. Divočiny, kde vládne zmatek, iluze a nedorozumění a kde nelze najít rozum.

4. Amanita Muscaria

Legendární bylina nesmrtnosti

Starověcí Indoevropané nazývali houbu Amanita Muscaria „Maga“ (Velký dar) a tento dar byl tak velký, že jeho sláva a jméno se odráží v průběhu věků jako kořen našeho moderního slova „magie“. „Magové“ nebo „Magi“ (velcí dárci) používali tento skutečně úžasný dar přírody, který uzdravoval jejich těla od nemocí a inspiroval jejich myslí moudrostí a poezií, a chválili jej v příbězích a písních, dokonce uctívali tento dar jako boha, protože byl jediným zdrojem neuvěřitelné magie.

Velký dar nese stovky různých starověkých jmen; Řekové jej nazývali „Ambrosia“ (nesmrtelný), „Nektar“ (přemožitel smrti) bohů. Jako

starověká legendární „bylina nesmrtelnosti“ Velký dar sám o sobě skrývá tajemství toho, co nazýváme „Svatým grálem“ a magickým „živým chlebem“ z Nového zákona Bible. Velký dar je neuvěřitelně starý, mnohem starší než lidstvo, a v jeho původním objevu starověkými západními lidmi spočívají kořeny naší západní magie, náboženství, vědy a medicíny.

Velký dar měl mnoho jmen bohů, jako například indoárijské „Soma“ s více než 100 jmény, pitný nesmrtelný živý bůh, který „slepým dal zrak a chromým schopnost chodit“ tisíce let předtím, než se na zemi objevil člověk jménem Ježíš. Soma byl tak uctíván, že „věštcí a mudrci“ z doby bronzové složili na jeho počest přes 100 hymnů; tyto hymny znějí extatickou chválou tohoto božského živého boha a jsou začleněny do jednoho z nejstarších náboženských textů na světě, Rig Vědy.

„Haoma“ s více než 50 jmény, perská výslovnost Soma, byl posvátný nápoj vyrobený z posvátné nesmrtelné rostliny, který inspiroval perského proroka Zoroastra k vytvoření nového náboženství, které se přibližně v roce 550 př. n. l. stalo státním náboženstvím starověké Perské říše, která se rozkládala od Nilu v Egyptě po řeku Indus v Indii.

Zoroasterovo náboženství mělo obrovský vliv na to, co bychom mohli nazvat Starým zákonem Hebrejci, kteří byli součástí starověké Perské říše a jejichž proroci, podobně jako perské proroci (Magi), rehydratovali vysušenou houbu a lisovali z ní magický elixír nebo ji používali k vytvoření živého chleba a její silou uzdravovali nemocné, nacházeli ztracené předměty a předpovídali budoucnost.

Hebrejští proroci nazývali tuto úžasnou formu života více než dvaceti jmény, včetně „Pomazaný“, což v řečtině znamená „Christos“, v latině „Chrestus“ a v angličtině „Christ“. Novozákonní příběh o „panenském zrození“ božského dítěte Nebeského Boha, které „proměňuje vodu ve víno“, poté „uzdravuje všechny nemocné“, je „zdrojem všech prorocství“, trpí smrtí z rukou lidí, aby „vstal z mrtvých za tři dny“ a stal se „nesmrtelným“, je pro člověka naprosto nemožný, ale právě tyto nemožné prvky příběhu o Kristu jsou ve skutečnosti přesným popisem zrození, použití a schopnosti starověké sakrální „byliny nesmrtelnosti“ porazit smrt.

Legendární „bylina nesmrtelnosti“, zdroj zlatého, medově sladkého „elixíru života“, cíl filozofů, alchymistů i mystiků, kteří ji hledali v naději na věčný život. Téma lidské nesmrtelnosti díky konzumaci velmi zvláštní byliny nesmrtelnosti se vyskytuje v celé euroasijské mytologii a ve starověkých textech, které jsou základem několika moderních náboženství: „Soma“ v Rig Věda (hinduismus), „Ovoce ze stromu života“ ve Starém zákoně (judaismus a křesťanství) a „Eucharistie“ nebo „Kristus“ v Novém zákoně (křesťanství). Všechny tyto starověké texty také zmiňují stejné základní „zázračné“ léčení „slepí vidí, hluchí slyší, chromí chodí a všichni nemocní jsou uzdravení“ a výrazně prodlouženou délku života pro ty lidi, kteří pravidelně konzumovali tuto magickou bylinu.

Při bližším zkoumání názvu nebo výrazu „bylina nesmrtelnosti“ a souvisejících slov v kontextu starověkých textů, které se na ni odkazují, však zjistíme, že

starověcí lidé, kteří tuto „rostlinu“ skutečně používali a znali, měli na mysli mnohem doslovnější význam nesmrtnosti, když se vztahuje na skutečnou „rostlinu“.

Předpona im - v angličtině znamená „ne“, jako v impossible = nemožné, nebo improbable = nepravděpodobné. Slovo mortal v angličtině znamená „smrt“, takže slovo immortal doslovně znamená „nesmrtnost“. Stejný význam má i v původních starověkých indoevropských jazycích, kde A = ne, například v řečtině Ambrose = nesmrtnost, ve starověké perštině Amarta = nesmrtnost a v sanskrtu Amrita = nesmrtnost nebo bezsmrtnost. Všechna tato starověká slova jsou názvy „nesmrtelné rostliny“, z níž se vyráběl živý magický nápoj se stejným názvem;

tj. Ambrose, Amrita a Amarta jsou všechny názvy rostliny a nápoje z ní vyrobeného. „Bylina“ v angličtině je tradičně považována za jakýkoli druh nedřevnaté rostliny sbírané pro léčebné, kulinářské nebo aromatické účely. Mějte na paměti, že od starověku až do nedávné doby byly houby vždy považovány za „rostliny“, protože zjevně nejsou zvířaty ani minerály. Když spojíte tyto dva pojmy, dostanete „bylinu nesmrtnosti“ nebo „bylinu, která není smrtí“, takže je to „bylina“, která je „nesmrtelná“. Skutečná fyzická nesmrtnost této byliny je pravým tajemstvím Svatého grálu a živého chleba z Bible.

Tuto formu života dnes známe pod vědeckým názvem Amanita Muscaria nebo pod běžným názvem muchomůrka červená. Jedná se o velkou bílou houbu se zlatou nebo červenou čepičkou a malými bílými vločkami na čepičce, která se běžně vyskytuje v mírných lesích po celém světě. Názvy Amanita Muscaria a muchomůrka červená odkazují na schopnost této houby přilákat, omámit a zcela omráčit mouchy domácí a jiné druhy much, stejně jako slimáky, hlemýžďe a brouky. Upozorňujeme, že odstranění těchto komatózních hmyzích a slimáčích těl z houby obvykle vede k jejich úplnému uzdravení do jedné hodiny.

Amanita Muscaria je obecně považována za jedovatou pro člověka, ale spolehlivě zaznamenané úmrtí jsou extrémně vzácné, a to i v případě, že je konzumována čerstvá ve velkém množství lidmi, kteří hledají opojení, nebo dokonce těmi, kteří se pokoušejí o sebevraždu. Výsledný zážitek však obvykle není takový, který by mnoho lidí chtělo opakovat.

Sušení čerstvých hub Amanita Muscaria při nízké teplotě 100-120 stupňů Fahrenheita, dokud nejsou zcela suché, radikálně mění chemické složení hub, což vede k aromatické, sladké chuti, která je použitelná, skladovatelná a obnovitelná. Konzumace této sušené formy je schopna u některých jedinců vyvolat hluboký duchovní zážitek.

Při terénním výzkumu, který vedl k mé první knize „The Sacred Secret; The Return of the Christ“ (Posvátné tajemství; Návrat Krista), jsem objevil, že muchomůrka červená ožívá za tři dny a je nesmrtelná, přesně tak, jak tvrdili staří lidé. Jedná se o velmi důležitý fakt, který zdá se byl přehlédnut jak moderní biologickou vědou, tak náboženskými učenci. Další výzkum této přirozené nesmrtnosti vedl k mé druhé knize „Natural Magic; Recreating the Grail“ (Přírodní magie; Znovuvytvoření Grálu), ve které dokazují, že Amanita muscaria je jediným logickým zdrojem Svatého grálu a dalších legend o magických nádobách v Eurasii. V této práci dokážu, že Amanita muscaria je zdrojem biblického živého chleba a jediným logickým vysvětlením zázraku rozmnožení chlebů.

Abyste pochopili, jak může houba, která je tu dnes a zítra už není, být skutečně „nesmrtelná“, musíte vědět, co je houba Amanita muscaria ve skutečnosti zač.

5. Amanita muscaria Ovoce stromů života

Všechny houby jsou plody houby a obsahují mikroskopická semena zvaná spory. Stejně jako jablko nemá žádnou podobnost se stromem, na kterém vyrostlo, houba nemá žádnou podobnost s houbou, na které vyrostla.

Houby jsou samostatnou větví biologického stromu života, nejsou ani rostlinami, ani živočichy, ale představují svůj vlastní jedinečný druh života. Houby jsou v jistém smyslu podobné živočichům v tom, že jak živočichové, tak houby musí hledat a spalovat potravu (sacharidy) pro získání životní energie za použití kyslíku a produkci oxidu uhličitého, na rozdíl od zelených rostlin, které díky fotosyntéze dokážou vytvářet vlastní potravu z vody, oxidu uhličitého a světla.

Houby se dělí do dvou širokých kategorií, „Fungi Imperfecti“ (nedokonalé houby), což jsou jednoduché houby, kvasinky, plevy, rzi a plísňe, jako je plíseň chlebová, penicilinová plíseň atd., a „Fungi Perfecti“ (dokonalé houby), což jsou houby atd. Toto rozdělení je založeno na tom, jak houby produkují a distribuují své spory. Nedokonalé houby se rozmnožují pučením (kvasinky) nebo pomocí jednoduchých struktur nesoucích spory, které produkují jejich spory, a jejich rozmnožování obvykle nezahrnuje genetické míchání. Dokonalé houby naopak vytvářejí houby nebo jiné pokročilé struktury k produkci a distribuci svých spor, které jsou součástí poměrně složitého nepohlavního typu rozmnožování zahrnujícího genetické mísení, kterým se zde nebudeme zabývat. Mnoho vyšších hub však může vytvářet a také vytváří struktury nesoucí spory podobné jednoduchým houbám a uvolňuje spory také touto metodou.

Všechny dokonalé houby se skládají z vláknitých buněk (mycelia), které jsou spojeny koncem ke konci a obvykle je lze vidět pouhým okem pouze v případě, že se vyskytují ve velkém množství. I ten nejmenší kousek houby, dokonce i jediná buňka mycelia, se může vyvinout v plnohodnotnou houbu.

Mnohé houby jsou mykorhizní, což doslovně znamená houba + kořen, a žijí v symbióze se zelenými rostlinami. Moderní výzkumy ukázaly, že přibližně 95 % všech druhů zelených rostlin na Zemi je pro své přežití závislých na jednom nebo více druzích mykorhizních hub! Houby mykorhiza zásobují své rostlinné partnery vodou, živinami a velmi důležitými antibiotiky, protože zelené rostliny nemají vlastní imunitní systém; na oplátku rostlina zásobuje houby sacharidy.

Mnohé houby produkují a vylučují chemické látky, které jsou velmi silnými antibiotiky; ve skutečnosti téměř všechna antibiotika moderní medicíny byla poprvé objevena v houbách.

Dokonalé houby mají jedinečnou schopnost transportovat denně několikrát více vody, než je jejich tělesná hmotnost, a sušené houbové mycelium a sušené houby mohou absorbovat vodu a ožít i po dlouhém období úplného vysušení.

Jelikož živá houba potřebuje jíst a musí růst, aby získala potravu, mnoho hub je schopno extrémně rychlého růstu svého mycelia. Odhaduje se, že zdravá houbová kultura rostoucí na obilí v litrové nádobě může vytvořit nové mycelium rychlostí 1 kilometr (6/10 míle) za 24 hodin.

V případě hub je plodnice schopná téměř explozivního růstu, například například houba Amanita Muscaria může během několika dní vyrůst z malého vajíčka

menší než golfový míček na exemplář vysoký 25 cm a s kloboukem o průměru 20 cm. Spory mnoha nedokonalých a dokonalých hub jsou schopné obletět svět na větru a jsou odolné vůči extrémně vysokým nadmořským výškám, záření, chladu, tepla a mnoha korozivním chemikáliím. Houby jako třída patří k nejodolnějším formám života na planetě a ve skutečném smyslu jsou ve srovnání s vyššími rostlinami a živočichy nesmrtelné.

Jedna houba *Amanita Muscaria* může být obrovský organismus, který proniká do akřů půdy, žije v symbióze se stovkami stromů, váží několik tun a má možnou životnost měřenou v tisících let.

Amanita Muscaria je mykorrhizní houba, která žije v symbióze s určitými rodinami stromů, jako jsou borovice, smrk, jedlovec, jedle, modřín, bříza, buk, javor, topol, olše, lískový oříšek, oliva a další. Houba *Amanita Muscaria* poskytuje stromům vodu, živiny a antibiotika a na oplátku je stromy zásobují sacharidy a spadáním listím, jehličím, větvičkami atd.

Houba *Amanita Muscaria* plodí a produkuje houby pouze s vhodnými symbiotickými stromy. Tento velmi zvláštní vztah *Amanita Muscaria* s těmito konkrétními stromy byl zaznamenán již v dávných dobách a vedl k myšlence stromu nebo stromů života, které produkovaly magické ovoce stromu života. Tento starodávný koncept ovoce stromu života je rozšířen po celé Eurasii a nachází se také v příběhu Genesis ve Starém zákoně Bible.

Je zajímavé, že mnoho stromů života, které jsou ve euroasijské mytologii skutečně pojmenovány, jsou druhy stromů, které samy o sobě neprodukují žádné jedlé plody, ale jsou symbiotické s *Amanita Muscaria*, což ukazuje, že *Amanita Muscaria* je v těchto starověkých legendách skutečným „plodem stromu života“.

6. *Amanita muscaria*
Soma, ten stlačený, a
Svatý grál

Rig Veda; Kniha IX Hymnus LXII 4-8

1. „Silný, zrozený v horách, stonek byl lisován v potocích pro radostné potěšení: Jako jestřáb se usazuje ve svém domově.
2. Krásná je šťáva milovaná bohy; rostlina je omývána vodou, lisována lidmi: dojnice ji osladí mlékem.
3. Jako řidiči zdobí dostihového koně, tak oni zdobili šťávu meath pro Ambrosii, pro festival.
4. Ty, kapko Soma, se svými proudy, které kapají sladkou šťávou, která byla nalita na pomoc, jsi se usadila v očištném sítu.
5. Tak plyň dál přes rouno, pro Indru plyň, abys byl jeho nápojem, a našel svůj domov v dřevěných sudech.

Všechny starověké indoevropské náboženství obsahují variantu soma obřadu, který byl již před tisíci lety považován za starodávný, přičemž některá náboženství připisují vznik soma obřadů prvnímu člověku, v jiných

Byli to bohové, kdo jako první provedli soma obětování. Soma obřad je nejstarší záznam, který máme o interakci mezi Amanita Muscaria a lidmi, protože bez soma obřadu by lidé nikdy neobjevili, že Amanita Muscaria je nesmrtelná bylina.

V obřadu Soma získala sušená Amanita muscaria jméno Soma, „lisovaná“, tím, že byla rehydratována vodou, a když absorbovala tolik vody, kolik mohla pojmout, byla takřka vymačkána lisováním nebo drcením mezi dvěma kameny, aby uvolnila zlatavě zbarvenou Amritu, legendární nektar bohů.

Pro filtraci byla tato šťáva nalita na vysoký konec dřevěného žlabu, který byl umístěn v mírném úhlu a vyložen „věčným rounem“. Na druhém konci žlabu nyní filtrovaná tekutina padala do velké vyřezávané dřevěné nádoby zvané „Drona“ (dronakalasa), která byla považována za „domov“ somy. Do této nádoby se přidávala vychlazená, předem uvařená řídká kaše z vody, mletého nebo drceného ječmene, mléka a medu. Tato kaše se pak nabírala z drony do dřevěných nebo terakotových džbánů, nalila do jednotlivých dřevěných nebo terakotových pohárů nebo šálků a poté se konzumovala, což u účastníků obřadu vyvolávalo božskou extatickou radost.

Když se Amanita Muscaria používá v soma obřadu, skončíte s živým vlněným dřevěným žlabem a živými magickými poháry, džbány a Dronou nebo kádě, které se všechny stanou „domovem somy“. V podstatě jsou tyto živé poháry stejné jako to, co nazýváme Svatým grálem nebo biblickým „Pohárem Páně“.

Stejně houby Amanita Muscaria jsou hydratovány a třikrát lisovány nebo drceny během soma ceremonie a rozdrceny na fragmenty. Houby jsou v podstatě pryč, ale uvolnily miliardy spór a nespočet mikroskopických fragmentů do tekutiny, které se mohou znovu proměnit v mycelium Amanita Muscaria. Každá kapka této tekutiny je živá díky Amanita Muscaria.

Když tato tekutina pronikne porézními stěnami nové dřevěné nebo terakotové nádoby, nese s sebou mikroskopické spory a fragmenty. Přidání potravin do této tekutiny dává houbě zdroj energie k růstu; přibližně za tři dny bude mycelium jasně viditelné lidským okem a bude velmi připomínat bílou nebo šedou ovčí vlnu nebo vousy starého muže.

Jakmile se mycelium Amanita Muscaria usadí v nádobě, stává se tato nádoba v podstatě živou nádobou, bylina nesmrtelnosti má nyní nový domov a nový symbiotický vztah; vztah s člověkem, v jehož poháru nyní žije. Symbióza, ve které houba Amanita Muscaria žijící v nádobě přijímá potravu a vodu a na oplátku člověk přijímá dávku účinných antibiotik a velmi jedinečný, hluboký duchovní zážitek tím, že konzumuje stejnou potravu a vodu, kterou sdílel s houbou.

Právě tato symbióza činí Svatý grál skutečně „svatým“, živou nádobou, která přeměňuje jednoduché sdílené jídlo a vodu na svaté přijímání s živým Bohem.

Vliv této velmi starobylé svaté večeře na mnohem novější náboženství, jako je křesťanství, nelze ignorovat, protože křesťanská svatá večeře, při které mají účastníci jíst tělo a pít krev

krev obětovaného, ale stále živého nesmrtelného boha, ve skutečnosti nevychází z poslední večeře v Jeruzalémě, ale ze starověkého obřadu Soma Sacrifice.

„Kristus“ nebo přesněji eucharistie v Novém zákoně má více než třicet jmen. Je zároveň „Beránkem Božím“, „živým chlebem“, „živým kamenem“, „živým Bohem“, „živou vodou“, „vzkříšením a životem“, „Synem Božím“ a „stromem života“.

Některé z nejbizarnějších výroků, které kdy byly zaznamenány, se nacházejí v Novém zákoně Bible. Většina z těchto podivných výroků je připisována přímo mytologickému zakladateli a od té doby tyto bizarní výroky matou jak věřící, tak nevěřící. Tato zmatenost je přirozeným důsledkem aplikace těchto výroků na „skutečného člověka“, protože tytéž bizarní výroky dávají dokonalý logický smysl, pokud jsou aplikovány na starodávnou svátostnou bylinu nesmrtelnosti.

7. Amanita Muscaria

Živý chléb

Evangelium podle Jana 6:48-51

1. „Já jsem ten chléb života.
2. Vaši otcové jedli manu na poušti a zemřeli.
3. Toto je ten chléb, který sestupuje z nebe, aby ho člověk jedl a nezemřel.
4. Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který dám, je mé tělo, které dám za život světa.“

Zde máme jasný odkaz na konzumování magického „chleba“, který sestoupil z nebe, a že požívání tohoto „těla“ seslaného z nebe umožní člověku žít věčně. Je zřejmé, že se zde může jednat pouze o odkaz na starodávnou bylinu nesmrtelnosti v její roli raně křesťanské eucharistie.

Staří lidé vždy spojovali bylinu nesmrtelnosti s nebeským otcem Bohem, protože pouze když nebe osvětlovaly blesky, burácel hrom a pršelo v sezóně, objevovaly se na zemi tyto velmi zvláštní posvátné magické houby. Právě tato souvislost mezi nebeským otcem a houbou Amanita muscaria vedla k pojetí „syna Božího“ jako byliny nesmrtelnosti a ke starověké představě, že živá bylina nesmrtelnosti doslova sestoupila z nebe.

Jelikož se houba Amanita muscaria zdála objevovat přes noc a nemá žádné kořeny ani semena viditelné pouhým okem, v dávných dobách se věřilo, že byla „neposkvrněně počata“, „zrozena z panny“ nebo, jak tak výmluvně a jednoduše uvádí Rig Veda, Soma je „zrozen z hromu“.

Téměř všichni, kdo ochutnají sušenou houbu Amanita muscaria, komentují, jak dobře chutná, většina lidí přirovnává její chuť k medu, sladu nebo sladkému pečivu, překvapivě nikdo neříká, že chutná jako houba. Považuji za velmi zajímavé, že několik římských katolíků, s nimiž jsem v průběhu let při mnoha různých příležitostech sdílel sušené houby Amanita, uvedlo, že

chutnají stejně jako „hostie“ nebo „eucharistie“, malé svátostné oplatky, které jsou považovány za „tělo Kristovo“ a používají se v římskokatolické mši.

Na první pohled by se mohlo zdát, že to jsou všechny informace obsažené v tomto Janově výroku, ale název „živý chléb“ je klíčem k ještě hlubšímu pochopení sakramentálního použití muchomůrky červené v Novém zákoně. Tento „živý chléb“ Nového zákona je skutečně živý a hlavní charakteristikou veškerého života je to, že se množí; tato schopnost množit se odhaluje, že „zázrak“ rozmnožování chlebů v Novém zákoně má zcela přirozený zdroj, starodávnou bylinu nesmrtelnosti.

Název „Beránek Boží“ nám dává vodítko k vzhledu tohoto „živého chleba“; mycelium *Amanita Muscaria* může být několik centimetrů dlouhé a připomíná bílou nebo šedou ovčí vlnu nebo bílou nebo šedou bradku starého muže.

Živý chléb

V této části se dozvíte, jak staří lidé připravovali svátostný živý chléb Nového zákona a jak napodobit „zázrak“ rozmnožování chlebů duchovní potrawy.

Starodávná technologie živé nádoby neboli Svatého grálu může být použita k výrobě „živého chleba“, který výrazně zvyšuje zásoby tohoto velmi zvláštního svátosti. V legendách o Grálu mohl Svatý grál vytvářet jak magické jídlo, tak pití. Zpočátku jsem si myslel, že se jedná o odkaz na ječnou kaši ze soma obřadu, která je jak jídlem, tak pitím, ale další meditace nad názvem „živého chleba“ a po mnoha skutečných experimentech jsem se přesvědčil, že stačí změnit tvar živé nádoby z kádě, džbánu nebo poháru Grálu na mělkou misku nebo pánev, aby se zvýšil přísun kyslíku a uvolnilo přebytečné teplo, a změnit poměr jídla a vody z převážně vody v Grálu na recepturu „živého chleba“ z vařeného zrna obsahujícího hodně pevné stravy a minimální množství přebytečné vody.

Když se toto vařené zrna vloží do vhodné mělké živé nádoby, rychle se v něm usadí houba *Amanita Muscaria*, která vyrostle do pevného masitého bochníku s odkrytým povrchem pokrytým dlouhým vlněným myceliem. Obvykle za čtyři až sedm dní lze tento bochník houby vyjmout ze živé nádoby, vysušit při nízké teplotě a použít jako sušenou houbu *Amanita Muscaria*. Živá nádoba může být poté znovu naplněna novým vařeným zrnem, jakmile je starý bochník odstraněn, aby se tento cyklus mohl začít znovu. Pokud je houbový koláč správně zpracován, lze jej použít k vytvoření mnohem většího množství živého chleba a zároveň k vytvoření ještě více magických živých nádob, které mohou produkovat ještě více živého chleba. Některé jednoduché výpočty založené na experimentech ukazují, že při použití správných technik mohl člověk v dávných dobách začít s jedinou středně velkou správně vysušenou čepičkou houby *Amanita Muscaria* a za méně než měsíc vytvořit několik kilogramů sušeného živého chleba a nejméně deset malých živých nádob. „Živý chléb“ se velmi rychle množí a může snadno nasytit značný počet lidí eucharistickým svátostem v množství dostatečném k projevení jeho dramatických léčivých účinků a umožnění hlubokého duchovního probuzení u účastníků.

Nyní znáte starodávné živoucí tajemství euroasijské magie a náboženství; skutečné tajemství Svatého grálu a živého chleba; nyní můžete začít

porozumět skutečné velikosti starodávného „Maga“, velkého nesmrtelného daru přírody, který neustále dává své vlastní tělo a krev a tím léčí nemocné a inspiruje lidské mysli svou jedinečnou moudrostí. Příběhy starověkých lidí říkají, že Maga může být tajemstvím největšího daru ze všech, a to daru mimořádně dlouhého, zdravého a šťastného života.

Více informací o pěstování živého chleba v moderních podmínkách najdete v kapitole 15.

8. Amanita Muscaria

Léčivá bylina

Rig Veda; Kniha VIII, Hymnus LXVIII.

1. „Toto je Soma, nikdy neomezený, aktivní, vše přemáhající, prorok a mudrc díky své moudrosti.

2. Vše, co je holé, zakrývá; všechny nemocné léčí, slepý vidí, mrzák chodí.“

Na tento citát z Rig Vědy jsem narazil v roce 1969, když mi bylo třináct let, ve staré encyklopedii z roku 1898. Otázky, které vyvolal, zcela změnily můj život a vedly mě k celoživotnímu hledání porozumění starodávne a legendární bylině nesmrtelnosti.

Tak začalo mé pátrání po této zázračné bylině nesmrtelnosti, pátrání ve všech starověkých náboženských textech a mytologii Eurasie, které jsem mohl najít, a přezkoumání všech ostatních rostlin, které byly navrženy jako původní Soma. Hledal jsem tu jedinou skutečnou věc, kterou všechny tyto mýty zdánlivě měly společnou, „kouzelnou bylinu“, která, jelikož je skutečná, může být pochopena vědecky, a pro mě se tak stalo hledáním skutečné znalosti této starověké zázračné léčivé rostliny, která může být tou jedinou největší léčivou bylinou na zemi.

Moje vlastní dlouholetá praktická výzkumná práce s Amanita Muscaria mě přesvědčila, že je to jediná forma života, která by mohla být somou, haomou, ambrosií, nektarem a eucharistií starověkých náboženství. Amanita Muscaria je nejen skutečně nesmrtelná, ale má také velmi silné antibiotické a antivirové vlastnosti, které prozkoumáme dále v této kapitole. Nejprve porovnáme léčebné účinky ve třech starověkých náboženských textech, poté se podíváme na nejnovější moderní biochemickou analýzu Amanita Muscaria a nakonec prozkoumáme důkazy od moderních lidí, kteří byli vyléčeni z různých nemocí konzumací sušené Amanita Muscaria.

Následující text je z knihy Sacred Secret

Účinek po požití somy, haomy, Krista

Účinek léku v lidském organismu je poměrně konstantní bez ohledu na kulturní rozdíly. Například penicilin vyléčí určité infekce u Eskymáka, Hotentota nebo u vás. Funguje stejně bez ohledu na kulturu; bude fungovat i na někoho, kdo nevěří, že bude fungovat, a právě proto je toto srovnání ještě platnější než předchozí dvě. Jména jsou vázána na kulturu, a proto podléhají změnám; účinek léku nebo léčivé rostliny nikoli.

Účinek dané léčivé rostliny má své specifické vlastnosti. Žádná jiná léčivá rostlina v Eurasii nemá všechny účinky rostliny, kterou zde

; tato jedinečnost znamená, že nás pravděpodobně nezaměníme s jinou léčivou rostlinou.

Čtenář by měl být upozorněn, že tato rostlina je psychoaktivní. Starověké zmínky o tom, že slepí vidí a chromí chodí, nemusí být doslovné, jako že slepí vidí (vize) a chromí chodí (psychicky), ale ve třech různých náboženstvích se vyskytují přesně stejné zmínky o uzdravování. Věřím, že pokud by byla tato rostlina testována, odhalila by velmi silné antibiotické a antivirové vlastnosti, a starověcí lidé jistě poznali léčivou sílu, když ji viděli. K otestování a odhalení pravdy však bude zapotřebí někdo mnohem kvalifikovanější než já.

Doufáme, že objevíme údajné účinky této rostliny v těchto třech různých náboženstvích. Pokud existují souvislosti mezi účinky somy, haomy a Kristem/eucharistií, odhalí to jednoduchá tabulka.

SOMA/HAOMA/EUCHARISTIE

1. Obecné léčivé účinky	X	X	X	
2. Hluchota	X	V	X	
3. Slepota	X	X	X	
4. Kulhání	X	V	X	
5. Lepra	V	V	X	
6. Fyzické omlazení	X	X		X
7. Duševní onemocnění	I	X	X	
8. Proroctví	X	X	X	
9. Proroci	X	X	X	
10. Opojení	X	X	X	
11. Vize	X	X	X	
12. Hlasy	X	I	X	
13. Nesmrtelnost	X	X	X	
14 Psychoaktivní	X	X	X	

V = Pokryto obecným tvrzením, jako je tvrzení Rig-Vedy, že Soma

Moc

léčí všechny nemoci. I = Implikováno v textech.

X = Jasně uvedeno v textech.

1. Obecné uzdravení, jakékoli tvrzení o uzdravení.

2. Hluchota i slepota v textech mohou být duchovním pojmem, tj. všichni jsme slepí a hluchí, dokud nám bylina neotevře oči a uši, avšak většina ztráty sluchu je dnes způsobena bakteriálními infekcemi nebo komplikacemi vážného onemocnění.

3. Hlavní příčinou slepoty je i dnes bakteriální infekce. Určitý typ bakteriální slepoty, „oftalmická slepota“, se přenáší mouchami a byl velmi častý na Středním východě; dnes se léčí antibiotiky.

4. Hlavní příčinou chromosti v dávných dobách byla dětská obrna, virus. Rostlina s antivirovými vlastnostmi může být účinným lékem.

5. Lepra je způsobena bakterií; moderní léčba spočívá v podávání antibiotik.

6. Omlazuje staré (Yasna).

7. V Novém zákoně je popsáno několik různých typů duševních chorob spolu s tím, co se jeví jako epilepsie; všechny jsou údajně vyléčeny nebo jim bylo pomoheno; Kristus/Eucharistie a Soma/Haoma jsou ve svých příslušných textech uváděni jako ti, kteří vyhánějí demony.

8. & 9. Proroctví a proroci se zdají být společné pro všechny varianty kultu byliny nesmrtelnosti, vždy se zdůrazňuje skutečnost, že bylina je jediným způsobem, jak skutečně prorokovat.

1. Všichni tři se shodují, že jedním z účinků je božské opojení.
2. Vize, ať už jsou součástí proroctví nebo ne, jsou jedním z účinků. Slepota může být také odkazem na vize.
3. Hlas Boha je zdůrazněn v Rig-Věda „Mistr básník, který dosud neměl sobě rovného“ a v Novém zákoně „Slovo Boží“.
4. Je těžké určit, co přesně se v textech myslí nesmrtelností a dosažením nesmrtelnosti. Všechny tři náboženství zdůrazňují, že se jedná o nejdůležitější účinek posvátné byliny. „Vypili jsme somu, stali jsme se nesmrtelnými“ Rig-Veda.
5. Psychoaktivní moč se vyskytuje ve všech třech textech a byla přesvědčivým důkazem toho, že Amanita Muscaria je Soma, Haoma. Odkaz na psychoaktivní moč v Novém zákoně se nachází v Janovi 7: 37-38 a je důkazem toho, že Kristus/Eucharistie je také Amanita Muscaria.

Poznámka: Domnívám se, že jediným důvodem, proč sloupec Haoma není zcela shodný, je zničení textů Yasny invazí Alexandra Velikého do Persie a moje neschopnost získat všechny zbývající texty Yasny, abych je mohl porovnat s ostatními dvěma. Jakmile pochopíte, že Amanita muscaria je předmětem nejstaršího uctívání a je skutečným „živým bohem“ euroasijských náboženských textů zachovaných ze starověku, tajemství „zázračných uzdravení“ je odhaleno.

Nemoci; malí démoni

Bakterie jsou jednobuněčné organismy třídy Schizomycetes, které lze snadno pozorovat pod dobrým optickým mikroskopem. Většina bakterií je zcela neškodná a některé jsou pro člověka velmi užitečné při výrobě sýrů, octa, jogurtů atd. Mnohé bakterie však způsobují nemoci tím, že infikují zelené rostliny a zvířata, včetně člověka. Některé z nejhorších nemocí, které postihují lidstvo, jsou způsobeny bakteriemi, jako je lepra, tuberkulóza, černá smrt (dýmějový mor), cholera a tyfus.

Nedávno byly objeveny zcela nové třídy bakterií, které jsou až dvakrát menší než bakterie normální velikosti, a některé z těchto mikrobakterií jsou spojovány s vyvoláváním lidských onemocnění, včetně nerevmatoidní artritidy.

Antibiotika jsou chemické látky, které selektivně zabíjejí bakterie, a mnoho hub vyrábí a vylučuje antibiotické sloučeniny, aby eliminovaly nebo kontrolovaly bakterie ve svém prostředí. Moderní věda objevila stovky antibiotických sloučenin, většinou v houbách Imperfecti, jako je penicilin, první antibiotikum

izolované z houby. Tento objev způsobil revoluci v medicíně, protože běžné bakteriální infekce, které před 70 lety znamenaly rozsudek smrti, jsou nyní úspěšně léčeny antibiotiky. Bohužel bakterie mají vysokou mutační rychlost a mnoho choroboplodných bakterií vystavených antibiotikům si rychle vyvine rezistenci vůči těmto chemickým látkám, což nakonec vede k tomu, že tato antibiotika přestávají být pro léčbu těchto bakterií účinná.

Další významnou skupinou onemocnění rostlin, zvířat a lidí jsou onemocnění virového původu. Viry lze pozorovat pouze pomocí elektronového mikroskopu a jsou o řád menší než bakterie. Velmi dobrým příkladem toho, o kolik je virus menší než bakterie, je představit si větší měřítko, které nám je známější: představte si, že by se jedna bakteriální buňka zvětšila na velikost trupu letadla 747, v tomtéž měřítku by jeden virus měl velikost krysy! Viry se skládají z jádra DNA/RNA obklopeného proteinovým obalem a mohou se rozmnožovat pouze uvnitř živých bakterií, hub, rostlin nebo živočišných buněk. Viry se připojí k vnější straně buněčné membrány a poté vstříknou svou DNA/RNA do hostitelské buňky. Jakmile se virus dostane do vhodné buňky, jeho DNA/RNA si přivlastní suroviny a donutí buňku produkovat virové proteinové obaly, zatímco virová DNA/RNA se velmi rychle rozmnožuje na úkor buněk. Jeden virus se může rozmnožit na několik set virů, které se pak naloží (virová DNA/RNA) do proteinových obalů a opustí buňku, aby hledaly další buněčné oběti. Hostitelská buňka praskne a vyčerpá se z materiálů potřebných k vlastnímu uzdravení, a zemře. Viry jsou konečnými uživateli, nejmenšími známými predátory a nejúčinnější formou života v tom smyslu, že nejsou skutečně živé, pokud neplení buňku za účelem své reprodukce. Viry mají poměrně vysokou mutační rychlost, takže relativně neškodný virus může mutovat a náhle se stát smrtelným.

Mezi virová onemocnění patří běžné nachlazení, chřipka, neštovice, plané neštovice, opar, vzteklin a dětská obrna. Revmatoidní artritida je dnes považována za virové onemocnění a viry jsou považovány za příčinu několika druhů rakoviny. Nejnovější výzkumy ukázaly, že stejný virus, který způsobuje mononukleózu (mono), je také příčinou roztroušené sklerózy (MS), degenerativního onemocnění nervů. Mnoho virových infekcí žije v nervech zvířat, kde imunitní systém zvířete nefunguje, včetně dětské obrny, která vede k ochrnutí infikovaných nervů a nakonec k atrofii postižených končetin. Pokud jsou infikovány životně důležité nervy srdce nebo plic, může dětská obrna rychle způsobit smrt. Podle archeologů, kteří studovali nemoci starověkých obyvatel Eurasie, byla dětská obrna hlavní příčinou chromosti, přičemž artritida byla druhou hlavní příčinou.

Na rozdíl od antibiotik se antivirové chemikálie v přírodě vyskytují zřídka a mnoho antivirových sloučenin používaných v moderní medicíně je velmi drahých a má závažné, dokonce toxické vedlejší účinky. Tato zjevná vzácnost antivirových látek v přírodě však může souviset spíše s tím, jak je hledáme, než s jejich skutečnou vzácností. Většina antibiotik pochází z jednoduchých hub, které je produkují, aby eliminovaly bakteriální konkurenci o omezené zásoby potravy. Hledání a testování těchto hub pro použití antibiotik je poměrně levné ve srovnání s testováním antivirových sloučenin.

Zvířata mají imunitní systém a dokážou se vypořádat s většinou virových infekcí; zelené rostliny

naopak žádný vlastní imunitní systém nemají, a proto se zelené rostliny nemohou bránit bakteriálním nebo virovým útokům. To je jeden z důvodů, proč jsou

houby Mycorrhiza tak důležité; dodávají svým rostlinným partnerům antibiotické a antivirové sloučeniny, které udržují zelené rostliny zdravé.

Při hledání účinných antivirových látek by logickým výchozím bodem byly houby Mycorrhiza. Amanita Muscaria je houba Mycorrhiza, která dokáže udržet své symbiotické stromy živé a zdravé po tisíce let. Naštěstí pro nás většinu terénního výzkumu provedli již staří lidé; ve svatých spisech starověkých euroasijských náboženství se nacházejí stopy potřebné k znovuoobjevení účinného antivirového činidla: Amanita Muscaria. Uzdravení chromých v Rig Věda, Yasna, Starém zákoně a Novém zákoně jsou zjevně odkazy na vyléčení známého viru obrny.

Třetí hlavní příčinou nemocí jsou paraziti, což jsou jednobuněčná až mnohobuněčná zvířata, jejichž velikost se pohybuje od mikroskopických organismů až po několik metrů dlouhé střevní červy. Malárie je mikroskopický parazit přenášený komáry, který postihuje lidi ve velkých oblastech světa. Mnoho parazitárních infekcí je velmi těžké zabít, protože chemikálie, které mohou zabít malého parazita, jsou často velmi toxické pro velké zvíře, které je infikováno.

V přírodě se houba Amanita Muscaria často vyskytuje s ochrnutými nebo komatózními hmyzem a slimáky uvnitř nebo na houbě, což může být známkou toho, že Amanita Muscaria by mohla léčit určité parazitární nemoci, ale to nebylo prokázáno.

Čtvrtou hlavní příčinou onemocnění jsou plísňové infekce, z nichž nejčastější jsou kožní plísně, plísně nohou a kvasinkové infekce. Některé plísně, plísně a jiné houby však mohou způsobit vážná onemocnění nebo smrt, pokud jsou jejich spory vdechovány ve velkém množství nebo pokud jsou konzumovány potraviny kontaminované plísní. Mnoho zdravotnických odborníků se domnívá, že kvasinková infekce Candida je ve skutečnosti příčinou řady zdravotních problémů, které se maskují jako samostatná onemocnění. Některé plísňové infekce lze velmi obtížně léčit běžnými antimykotiky, která se dnes používají. Jakkoli to může znít podivně, některé houby produkují a vylučují silné antimykotické látky, aby omezily konkurenci jiných hub ve svém prostředí.

V Amanita Muscaria se nachází několik sloučenin, které vykazují antibiotické účinky a další léčivé účinky, které jsou vědecky známé.

Následující krátké výňatky jsou z Mycol.

Res. 107 (2): 131-146 (únor 2003)

© The British Mycological Society

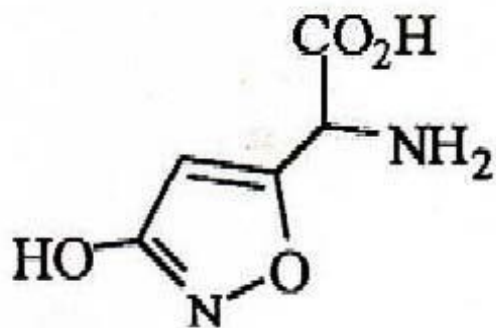
DOI: 10.1017/8095376203007305

Recenze

Amanita Muscaria: Chemie, biologie, toxikologie a etnomycologie.

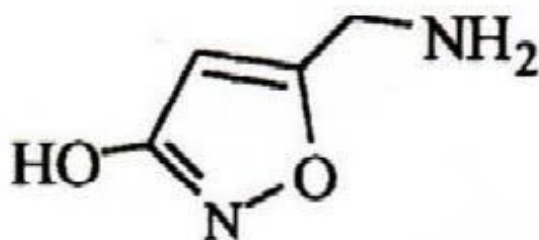
Didier Michelot a Leda Maria Melendez-Howell

„Kyselina ibotenová, a zejména muscimol, musí být považovány za látky odpovědné za psychotropní účinek Amanita Muscaria. Účinky obou látek jsou podobné, ale ne identické s účinkem houby jako celku.“

Kyselina iboténová

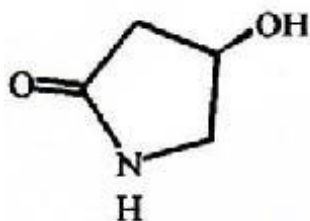
„Kyselina ibotenová (pantherin, agarin), tj. kyselina α -amino-3-hydroxy-5-isoxazoloctová, je bezbarvá (krystaly, $C_5H_6N_2O_4$, mol. hmotnost 158,11, t. t. 150–152 °C rozklad), snadno rozpustná ve studené vodě. Jakýkoli pokus o dehydrataci vede k dekarboxylaci, při které vzniká kvantitativně muscimol.“

Muscimol

„Muscimol, tj. 5-(aminomethyl)-3-hydroxyisoxazol, izolovaný z *Amanita Muscaria*, je bezbarvý (krystaly, $C_4H_6N_2O_2$, mol. hmotnost 114,10, t. t. 175 °C rozklad) snadno rozpustný ve studené vodě.“

„Zajímavé je, že cykloserin (myxomycin, seromycin, D-4-amino-3isoxazolidon) je antimikrobiální tuberkulostatikum, které má podobnou uhlíkovou kostru jako muscimol.“

„(-)-R-4-hydroxy-pyrrolidon-(2)

„(-)-R-4-hydroxy-pyrrolidon-(2), jehož struktura je úzce příbuzná kyselině ibotenové a muscimolu, byl nalezen v *Amanita Muscaria* (Matsumoto et al. 1969a). Tato chemická struktura je běžná u některých mikromycet; obecně vykazují silnou biologickou aktivitu proti bakteriím a jiným houbám (např. aureothrycin, equisetin).“

„A; B-(1->6) rozvětvený (1->3)-beta-D-glukan (AM-ASN) byl izolován z *A. muscaria*. AM-ASN vykazoval protinádorovou aktivitu proti sarkomu 180 u myší (Kiho et al. 1992).“

(Omlouvám se, v současné době nemám k dispozici chemický vzorec AM-ASN.)

Jak vidíte, dvě hlavní chemické látky, kyselina ibotenová a muscimol, které se nacházejí v *Amanita Muscaria*, jsou úzce příbuzné známým antibiotikům. Navíc chemicky příbuzný derivát hydroxypyrolidonu, který se nachází v *Amanita Muscaria*, je známé antibiotikum a antimykotikum; nachází se také v mikromycetech.

Chemická látka AM-ASN beta-glukan je velmi zajímavá pro svou protinádorovou aktivitu; Sarkom 180 je standardní rakovinná buněčná linie, která se používá ve výzkumu rakoviny po celém světě. AM-ASN může být ve skutečnosti antivirovou sloučeninou, kterou hledáme, ale toto testování ještě nebylo provedeno.

V této práci nejsou uvedeny žádné specifické antivirové sloučeniny; to však neznamená, že v houbě neexistují, ale pouze to, že v této oblasti nebyl proveden žádný výzkum.

Toto je základní výzkum antibiotických vlastností *Amanita Muscaria*, avšak v tomto článku jsou uvedeny i další velmi zajímavé léčivé vlastnosti týkající se kyseliny ibotenové a muscimolu.

„Kyselina ibotenová a muscimol jsou konformačně omezené deriváty kyseliny glutamové a kyseliny gama-aminomáselné (GABA).“

„Kyselina glutamová je hlavním excitačním neurotransmiterem v centrálním nervovém systému savců a její receptory se podílejí na neurologických poruchách, jako je epilepsie a Huntingtonova choroba. Inhibiční glutamátové receptory (IGluR) tvoří třídu iontových kanálových proteinů ekvivalentních glycinovým a GABA receptorům. Kyselina ibotenová působí na IGLuR (Cleland 1996).“

„AMPA, syntetický analog kyseliny ibotenové, vykazuje stejnou typickou část a bylo zjištěno, že je účinnějším a specifickým agonistou glutamátu než původní sloučenina (Watkins, Krogsgaard-Larsen & Honore 1990).“

„Existují důkazy, že poškozená funkce inhibičních synapsí zprostředkovaných GABA je spojena s experimentálními a klinickými záchvatovými poruchami. Snížená koncentrace a následně i aktivita GABA mohou hrát roli v epilepsii u lidí. Muscimol je silný konformační analog a biologicky aktivní biosostere (Krogsgaard et. al. 2000).“

„Tento toxin se pevně váže na receptor gama-aminomáselné kyseliny (de Feudis 1980). Navíc je také inhibitorem neuronálního a gliového vychytávání GABA a

substrát pro enzym metabolizující GABA: GABA transaminázu. Následně se některé výzkumné týmy pokusily zlepšit účinnost léků. Lipofilita je velmi zajímavá pro předpověď transportních, adsorpčních a distribučních vlastností molekul, a je tedy důležitým faktorem při vývoji léků. Bylo syntetizováno více lipofilních bioisosterů muscimolu a GABA, jako je například tiagabin. Tento lék byl uveden na trh jako terapeutické činidlo pro léčbu epilepsie pod názvem Gabatril® (Krogsgaard-Larsen 1977, Krogsgaard-Larsen et. el. 1994, Krogsgaard-Larsen, Frolund & Frydenvang 2000).

Zde máme kyselinu ibotenovou a muscimol, které mají příznivé účinky na epilepsii u lidí a možná i na Huntingtonovu chorobu nebo jiné neurologické poruchy. Odkaz na muscimol jako na „toxin“ je v článku zabývajícím se chemickým složením „jedovaté houby“ očekávatelný.

Ve starověku byla epilepsie důkazem toho, že někteří lidé jsou posedlí démony, a tato víra se s každým záchvatem, který může být pro okolní diváky velmi děsivý a pro oběť devastující, jen posilovala. Jakákoli látka, která mohla tuto nemoc vyléčit nebo zmírnit, byla ve starověku velmi ceněna. Většina lidí v Novém zákoně, o nichž se říká, že jsou posedlí démony, s podrobným popisem jejich symptomů, se jeví jako epileptici, kteří byli podle zpráv uzdraveni Kristem/Eucharistií.

Věřím, že mnoho léčivých účinků Amanita Muscaria vysvětluje, proč se křesťanství nejprve šířilo po Římské říši mezi nemocnými.

Swēdectví Pacient nula; Donald E. Teeter Kurzívou psaná část byla původně publikována v roce 2001 v knize The Sacred Secret.

Koupil jsem si několik sušených exemplářů Amanita Muscaria prostřednictvím zásilkové služby. Po otevření sáčku mě zasáhla velmi příjemná vůně. Někde v mém těle se něco přepnulo, jako by moje tělo nějak předem vědělo, co mám právě v rukou. Malá ochutnávka potvrdila, že chutná stejně jako voní. Nebyla vůbec hořká ani nepříjemná, ale sladká, vlastně chutná.

Snědl jsem asi 1/16 unce. Účinky byly velmi mírné: mírná euforie, mírné zesílení okolního světla. Tyto příjemné účinky trvaly asi 3 hodiny.

O týden později jsem požil 1/8 oz (3,5 gramu). Výraznější účinky: celkový vnitřní klid, velmi uklidňující; vizuální iluze barev, zejména modrá byla zářivá; vlnění zorného pole; mírné zhoršení chůze; při zavřených očích se objevovaly osvětlené měnící se barevné vzory. Po asi 2 hodinách: nastala ospalost, lehl jsem si se zavřenýma očima, mimořádné vizuální iluze, vnitřní pocit klidu. 4,5 hodiny po požití jsem se cítil odpočatý a vrátil jsem se do normálu.

O týden později jsem požil ¼ oz. Mnohem výraznější účinky s rychlejším nástupem: polotmavá místnost je zářivá světlem, chodím jako opilý a musím si lehnout. Po asi 2 hodinách: intenzivní vzory perských koberců se zavřenýma očima, velký pocit vnitřního klidu, některé sluchové účinky.

O týden později jsem požil ½ oz. (asi 3 vzorky), velmi rychlý nástup, jen několik minut. Lehání povinné po asi 1 až 1-1/2 hodině: extrémní vnitřní klid; nepopsatelné osvětlené vize; extrémně komplexní sluchové efekty, od vyprávění vizí až po komplexní „výroky nebo učení“ pro nedostatek

lepšího slova. Zážitek nebyl jednostranný, jako by se mnou někdo mluvil; na otázky dával odpovědi; někdy vize ilustrovaly odpovědi! V určitém okamžiku jsem se duchovně vydal na cestu na místo, které mohu nazvat pouze královstvím světla. Všechno, co jsem viděl, bylo osvětleno vnitřním světlem. Tato vize byla soudržným celkem s počátkem, prostředkem a koncem. Vizualní a sluchové efekty ustaly po asi 4,5 hodinách. 6 hodin po požití jsem se cítil odpočatý a fyzicky omlazený, tento pocit fyzické pohody trval asi 14 dní po požití.

Během zkušenosti s 1/8 oz jsem pocítil pálení v místě oparu; opary jsem měl (asi 2 za rok) od raného dospívání. Pocit byl stejný, jako když se opar objevuje. Také jsem cítil brnění v některých bradavicích na ruce. Opar se nakonec neobjevil. Bradavice brnely čím dál víc s rostoucími dávkami, po dávce ½ oz. bradavice přes noc zmizely. Je to už 10 let, co jsem poprvé ochutnal Soma; od té doby jsem neměl žádný opar ani bradavici! * Bradavice a opary jsou dva různé druhy herpes viru. Tato houba se mi jeví jako antivirový prostředek.

Důvody, proč se domnívám, že Amanita Muscaria obsahuje jedno nebo více antibiotik a antivirových látek.

1. Starověké odkazy na léčivé účinky, které sahají 2000 let do minulosti. 2. Přítomnost této byliny v mléce může oddálit jeho zkažení o více než 24 hodin při pokojové teplotě 60-65 stupňů Fahrenheita. 3. Penicilinová vlastnost, že se vylučuje (moč) beze změny, je velmi

velmi užitečná vlastnost pro antibiotikum.

4. Moč obsahující tuto látku také vykazuje opožděné znehodnocení.

5. O houbě mykorhiza, která žije v symbióze se stromy, se uvádí, že vyrábí antibiotika pro svůj hostitelský strom. Tyto chemické látky mohou být stejně užitečné v boji proti infekcím u savců jako u stromů.

6. Osobní zkušenost s uzdravením a pozorování jiných lidí, kteří byli uzdraveni Amanita Muscaria.

Na jaře roku 2002 jsem byl v Austinu v Texasu a jednoho rána jsem se probudil s pálivou bolestí hluboko v levém boku a bylo velmi těžké chodit. Během následujících několika týdnů se pálivá bolest rozšířila do dolní části zad a do pravého boku, chůze byla nyní velmi bolestivá. Přibližně měsíc po objevení prvních příznaků mi byla diagnostikována artritida, bolest byla nesnesitelná a bez hole jsem nemohl ujít víc než pár kroků. Neměl jsem žádné houby Amanita Muscaria, předchozí léto v severní části státu New York bylo velmi suché a nenašel jsem jich moc a těch pár, které jsem našel, už bylo pryč.

Pak jsem potkal Davida v Gardens of the Ancients v Manor v Texasu. Velmi se zajímal o houby Amanita Muscaria a objednal si půl kila od dodavatele. Asi o deset dní později dorazily a David mě pozval, abych mu ukázal, jak houby používám. Připravil jsem ambrosii, jednoduchý extrakt z studené vody, a ten večer jsme snědli několik malých kousků klobouků hub a zapili je ambrosií.

Hned druhý den ráno byla pálivá bolest výrazně menší a já se mohl mnohem lépe hýbat. O několik dní později jsem koupil ¼ unce a všechny je snědl. Druhý den ráno pálivá bolest z mých zad a obou boků úplně zmizela a já jsem mohl chodit vzpřímeně bez pomoci hole.

*Už 14 let nemám opary ani bradavice; několik lékařů a dalších zdravotníků mi řeklo, že moderní medicína dokáže pouze potlačit příznaky oparů, že neexistuje žádný známý lék a že úplné vymizení příznaků oparů na více než deset let je velmi neobvyklé.

Už nemám nachlazení ani chřipku; při prvních příznacích nachlazení nebo chřipky jednoduše sním malý kousek houby (1–2 gramy) a všechny příznaky zmizí, obvykle během několika hodin. Jednou jsem byl pryč z domova na návštěvě u příbuzných a chytil jsem ošklivou chřipku, která tam zrovna kolovala; neměl jsem s sebou žádné houby A. M. a velmi rychle mi bylo velmi špatně. Když jsem se druhý den vrátil domů, snědl jsem asi 1/8 unce klobouků a stonků a šel spát. Asi o 8 hodin později jsem se probudil a cítil se dobře, bez příznaků této chřipky.

Malý kousek klobouku houby Amanita Muscaria položený na infikovaný zub a ponechaný několik hodin zabije infekci velmi rychle; bolest obvykle ustane za méně než hodinu; infekce se obvykle vyléčí jedním nebo dvěma malými kousky klobouku.

Sledoval jsem, jak můj syn Neil vyléčil psincový kašel (nakažlivá infekce plic psů) u tří psů pomocí malé misky ambrosie, kterou dal každému z nich; psi ji rychle snědli a po jedné dávce došlo k úplnému vymizení všech příznaků. Několik lidí mi řeklo, že psincový kašel může být velmi obtížné léčit standardními antibiotiky a často trvá měsíce.

Skutečnost, že psi ambrosii tak ochotně snědli, mi ukazuje, že instinktivně věděli, že jim prospěje. Donald E. Teeter

#2

Asi čtyři roky trpím chronickými bolestmi zad, kyčlí a nohou. Nedávno mi ortopedický chirurg řekl, že mám bursitidu v kyčli a tendonitidu v zádech. Sotva jsem mohl chodit a šoural jsem se jako starý člověk, bolest byla vyčerpávající.

Doporučili mi vyzkoušet muchomůrku červenou. První den jsem chvíli cucal klobouček a pak ho snědl. Večer jsem si z něj uvařil čaj. Druhý den ráno jsem znovu získal pohyblivost kyčle a mohl jsem normálně chodit. Pokračoval jsem v užívání houby v nějaké formě dvakrát denně po dobu dvou týdnů.

Stále pociťuji určitou bolest, ale nyní už chodím mnohem lépe.

Dvakrát jsem houbu použil k péči o zuby. Jednou po rozsáhlém zubním ošetření, kdy mě bolely dásně, a nedávno při zánětu dásní. Kousek klobouku jsem přiložil na postižené místo jako náplast a cucal ho. V obou případech to zánět vyléčilo.

8. 6. 2004

K.

Lee

, 35 let

#3

Kdykoli se cítím smutný nebo úzkostný, konzumuji malé množství sušených muchomůrek červených. Nikdy jsem se po muchomůrkách červených necítil „vysoký“, jen tak, jak jsem považoval za normální. Stále cítím své emoce, ale díky muchomůrkám červeným se necítím jimi ovládán.

Při užívání této houby jsem si všiml, že moje neustálá nespavost zmizela a spím lépe než za poslední roky. Také jsem si všiml, že nachlazení a chřipky jsou nyní tak mírné, že neberu léky na potlačení příznaků. Když se však začnu cítit nemocný, sním více sušených hub *Amanita Muscaria*.

Jedna malá dávka 1 až 2 gramů sušených hub *Amanita Muscaria* večer je vše, co potřebuji k udržení stavu; spím velmi dobře a nemám tolik bolestí těla. V průběhu let jsem užíval léky na předpis i nelegální drogy, abych léčil svou nespavost a unikl emocím, které jsem nechtěl cítit. Často vedlejší účinky a rostoucí tolerance těchto léků vedly k prohlubující se závislosti a depresi, protože tyto léky mě buď omámily, nebo uspaly.

Nyní s *Amanita Muscaria* je příjemné být střizlivý a mít kontrolu nad svým tělem i myslí.

L. L. Garner 5. 5. 2005

#4

Opakovaně jsme zaznamenali, že *Amanita Muscaria* má řadu léčivých vlastností; mezi ně patří úleva od artritidy a bolesti kloubů, bolesti žaludku nebo nevolnosti, průjmu, bolesti zubů, úleva od úzkosti, nespavost a snížení celkových infekcí. Ve všech těchto případech jsme zaznamenali jasný opakovatelný vzorec, kdy AM pomáhá při výše uvedených onemocněních.

Artritida a bolesti kloubů.

Všiml jsem si, že u řady lidí došlo po užití dávek AM k téměř zázračnému zlepšení bolesti kyčlí a kolen. Vědci v posledních 5 letech zjistili, že nejčastější formy artritidy jsou způsobeny nanobakteriemi. Během aktivního období této zkušenosti bolest jakoby mizí a tělo se cítí téměř bezbolestné. Tento dramatický účinek jsem zaznamenal sám a mnoho dalších lidí také komentovalo tento pocit. Jsem si jistý, že je to částečně způsobeno psychickým účinkem muscimolu, ale také se domnívám, že AM má antibakteriální, antivirový a antifungální účinek. Toto snížení aktivity vnitřních populací nanobakterií by také mohlo vysvětlovat významné snížení bolesti po požití houby nebo jejích dalších produktů.

Nanobakterie a srdce

Ve vědeckých člancích, které jsme studovali, jsme si všimli, že AM má jasné antibiotické a antifungální účinky. Schopnost AM zabíjet nebo redukovat populace nanobakterií je však pozoruhodná. Účinek není trvalý, ale zdá se, že se časem sčítá. Nanobakterie také hrají významnou roli při infarktech, onemocněních zubů a dásní a kardiovaskulárních onemocněních, zejména při tvorbě plaku.

Ačkoli jsme přímo nestudovali účinek na srdce a kardiovaskulární systém, domnívám se, že antistresové účinky AM a schopnost kontrolovat nanobakterie z něj mohou činit velmi účinný lék na srdce. Jiné houby jsou známé jako léky na srdce, například reishi, shiitake, cordyceps a další houby. Vůbec by mě nepřekvapilo, kdyby schopnost těchto druhů hub zabíjet nanobakterie byla hlavním přínosem pro srdce a kardiovaskulární systém.

Bolesti zubů

Zaznamenali jsme jasné zlepšení bolesti zubů a infekce umístěním kousku AM na bolestivý zub nebo dásně. Ačkoli účinek není tak silný jako u peyote, je znatelný a opakovatelný. AM zmírňuje bolest, zánět a otok tkání a také dobře odbourává stres, protože bolest zubů je velmi stresující a mučivá.

Protiúzkostný prostředek

AM je pozoruhodný prostředek proti stresu, během aktivního období dávkování AM velmi uklidňuje nervy a většina lidí, kteří jsou vystresovaní, se rychle ocitnou v říší snů. Účinek je tak pozoruhodný, že mnoho středověkých obrazů zobrazuje lidi, kteří po požití AM omdleli na polích podél potoka nebo v lese. Jednou z nejviditelnějších a nejjistějších vlastností AM je účinek, že unavený a vyčerpaný člověk brzy upadne do hlubokého spánku, pokud užije dávku vyšší než 7 až 10 gramů. Mezi další účinky patří stabilizace nervů a nervového systému, protože nervový systém se zdá být uklidněný a zklidněný, což umožňuje subjektu získat potřebný odpočinek, který mu jeho úzkostný stav bránil. AM je opravdu darem z nebes, když člověk trpící nadměrným stresem potřebuje přerušit cyklus stresu, který se zdá být spirála vedoucí k nespavosti a úzkosti. Obvykle se subjekt den po požití dávky cítí dobře, na rozdíl od alkoholu, který stresuje nervový systém a způsobuje kocovinu. AM způsobuje, že se člověk cítí svěží, revitalizovaný a uvolněný.

David Schanzle; majitel, Gardens of the Ancients Herb Emporium and Nursery. Manor, Texas.

9. Přírodní vědy

Amanita Muscaria, běžný název muchomůrka červená.

Klobouk: průměr 1,5 až 8 palců, někdy i mnohem větší (12 palců).

Barva klobouku: od slámově žluté, žlutooranžové, oranžové, oranžově červené až po jasně krvavě červenou.

Barva povrchu klobouku: hladký s bílými nebo krémově bílými bradavkami.

Okraj klobouku: může mít rýhovaný povrch, který odpovídá lamelám pod ním, zejména u starších exemplářů.

Lamelky: husté, bílé, široké a volné od stonku, s extrémně jemnými chlupatými okraji.

Spory: $8-11 \times 6-8 \mu$, elipsoidní, tenkostěnné.

Spórový otisk: bílý.

Třeň: 1-1/2 až 10 palců dlouhý, válcovitý, čistě bílý až krémově bílý.

Vnitřek třene: u mladých exemplářů dřevnatý, u starších dutý.

Lupénka; plná a sukňovitá, bílá, trvalá, někdy má okraj sametově žlutý.

Základna; baňatá, pokrytá šupinovitými skvrnami v soustředných prstencích.

Dužina; bílá až krémově bílá, pevná.

Sezóna: ve většině Severní Ameriky od června do podzimních mrazů, v některých oblastech, jako je pobřeží Kalifornie a Floridy, plodí v prosinci a lednu, v jiných oblastech je to jarní houba.

Stanoviště; vyskytuje se pouze v souvislosti s určitými druhy stromů, borovicí, smrkem, modřínem, jedlí, jedlovcem, břízou, bukem, javorem, lískou, olivovníkem a vzácně dubem.

Rozšíření: po celém světě, kdekoli se vyskytují vhodné lesní stanoviště a půdní podmínky.

Upřímně doufám, že každý, kdo uvažuje o sběru této houby, si koupí

dobrou příručku. Prohlédl jsem si jich mnoho a nejlepší příručkou, kterou jsem dosud našel, je Audubon Society Field Guide to North American Mushrooms (Příručka Audubonovy společnosti k houbám Severní Ameriky); skutečné fotografie jsou velmi užitečné. Existuje několik dalších druhů hub, které mohou amatéra zmást, některé mají neznámou toxicitu, jiné jsou jedlé, ale nejsou bylinou života. Dobrá příručka vám pomůže přesně určit, na co se díváte.

Veškerá literatura o houbách uvádí, že *Amanita Muscaria* je jedovatá! Čerstvé houby jsou poněkud toxické, správné sušení však radikálně mění chemické složení houby. Některá literatura také uvádí tuto rostlinu jako halucinogen, aniž by zmínila skutečnost, že musí být sušená, aby byla psychoaktivní, což je nezodpovědné a vede k neštěstí. Jiné publikace zmiňují sibiřské použití jako halucinogen a tvrdí, že sibiřský *Amanita Muscaria* se liší od severoamerického *Amanita Muscaria*. To však není rozdíl, rozdíl je v sušení! Sibiřané své houby před konzumací důkladně suší, zatímco západní lidé se z syrových hub dělají nemocnými!

Spory této houby jsou dostatečně malé, aby je vítr odnesl kamkoli na planetě! Sibiřské spory přistávají v Severní Americe, zatímco severoamerické spory přistávají na Sibiři.

V jednotlivých oblastech mohou existovat místní rozdíly, ale tento druh se rozmnožuje po celé planetě a některé rozdíly mohou být způsobeny pouze odlišnými podmínkami růstu: v New Yorku, Nové Anglii a na pobřeží Kalifornie se vyskytuje zlatožlutá odrůda, občas se objeví oranžová nebo jasně červená; na západním pobřeží a v Skalistých horách se vyskytuje krvavě červená odrůda, občas se objeví oranžová nebo žlutá, oranžová se vyskytuje ve většině zbývajících částí země, občas se objeví žlutá nebo červená. Od žluté přes oranžovou až po červenou, všechny se zdají mít stejný účinek a identickou chuť, pokud jsou sušeny stejným způsobem. Při srovnání nezávislých chemických analýz vzorků *Amanita Muscaria* z Itálie, Holandska, Jižní Afriky, Japonska, Severní Ameriky a Sibiře nebyly zjištěny žádné významné rozdíly v chemickém složení této houby.

Je zajímavé, že červené, oranžové a žluté exempláře jsou po vysušení někdy k nerozeznání od sebe, protože jejich klobouk získává matnou zlatou barvu. Některé zdroje uvádějí, že existuje několik různých barevných variant muchomůrky červené, z nichž každá má svůj vlastní druhový název: například *A. Muscaria* var. *Muscaria*, muchomůrka červená; *A. Muscaria* var. *Formosa*, muchomůrka žlutooranžová. Muchomůrka červená má dokonce i bílou variantu. Odborníci se v této otázce ještě neshodli. Já však sbírám pouze žluté, oranžové nebo červené exempláře.

Hostitelské stromy se zdají mít mírný vliv na účinnost; podle mých osobních zkušeností jsou ty, které rostou s jakýmkoli druhem borovice, o něco lepší než jiné druhy hostitelských stromů. Ve vaší oblasti může být nejlepším hostitelem pro tuto bylinu života jiný strom. *Amanita Muscaria* je mykorhizní houba, která žije v symbióze s určitými druhy stromů. Tělo houby pokrývá kořeny stromu. Dodává stromu vodu, živiny a antibiotika a na oplátku získává potravu.

Živá *Amanita Muscaria* se často vyskytuje s ochrnutými hmyzem a slimáky, kteří se pokusili houbu sníst. Pokud odstraníte komatózní oběť, do 20 minut se probudí. Houbový obal kořenů stromů pravděpodobně chrání před

útokům hmyzu a hlístic. Houba by ve skutečnosti mohla být predátorem malých životních forem, paralyzovat své oběti a poté je absorbovat, přičemž tato malá kořist je hotovým zdrojem dusíku a dalších živin potřebných pro houbu a její hostitelský strom.

Běžný název muchomůrka červená vychází z lidové víry, že zabíjí mouchy. Nejistil jsem, že by to byla pravda; mouchy se pouze dostanou do kómatu, pokud jsou vystaveny čerstvé muchomůrce červené. Sušená muchomůrka červená v mléce je pro mouchy velmi atraktivní; jsou jí neodolatelně přitahovány a po jejím požití se dostávají do veselé opilosti. Mouchy se zotaví za 12 až 24 hodin a zdá se, že jim tato zkušenost nijak neublížila.

10. Přírodní vědy; farmakologie

Živý muchomůrka červená obsahuje hlavně kyselinu ibotenovou; na vnějším povrchu houby mohou být přítomny stopy muscimolu. Jsou zde také přítomny extrémně malé stopové množství přibližně 15 dalších chemických látek. Čerstvé muchomůrky červené by se nikdy neměly konzumovat! I když nejsou smrtelně jedovaté, nemají požadované vlastnosti; všechny zmínky o otravě člověka se týkají čerstvých muchomůrek červených. Aby mohly být použity jako svátostná bylina života, musí být muchomůrky červené důkladně vysušeny!

Všechny druhy čerstvých hub, včetně *Amanita Muscaria*, obsahují formu hydrazinu, který NASA používá jako raketové palivo; množství tohoto hydrazinu se u jednotlivých druhů značně liší, a to i u jednotlivých hub stejného druhu. Nikdo zatím nezjistil, proč všechny houby produkují tento hydrazin, protože houby zřejmě nemají pro raketové palivo téměř žádné využití. Tento hydrazin není při konzumaci pro člověka vhodný; úplným vysušením *Amanita Muscaria* a následným několikaměsíčním zráním se tento hydrazin odstraní.

Při sušení *Amanita Muscaria* se kyselina ibotenská přemění na muscimol. Muscimol je v sušeném vzorku přítomen ve velmi malém množství, přibližně jeden miligram na gram (1000 miligramů). Jsou zde také přítomny stopové množství nepřeměněné kyseliny ibotenové. Sušením byliny na slunci vzniká stopové množství varianty kyseliny ibotenové zvané muskazon; ten je mnohem méně účinný než muscimol a má jiné účinky.

Účinky byliny jsou dány kombinací těchto chemických látek; různé poměry těchto chemických látek vedou k rozdílným účinkům jednotlivých rostlin. V praxi však tyto rozdíly nemají velký význam; některé rostliny mohou být silnější nebo slabší, ale průměrná hodnota se obvykle dosáhne průměrováním více vzorků.

Zpracování má také vliv na chemické složení. Sušení ve stínu produkuje více muscimolu než sušení na slunci. Účinky sušení za tepla se liší v závislosti na teplotě a při teplotě nad 130 °F se houba vaří a teplo začne tyto chemické látky rozkládat. Podle mých zkušeností se jako nejvhodnější jeví teplota pokojová až asi 120 °F. Já suším na slunci, ale vy si můžete vybrat. Pokud máte běžný sušič potravin s nastavitelnou regulací teploty, použijte jej. Pokud jsou vaše postupy sušení u všech hub stejné, výsledek se jeví jako poměrně konstantní.

Vědecké studie účinků izolovaných čistých vzorků se nevztahují na

houba. Jsou však velmi užitečné při určování účinku jednotlivých chemických látek.

Účinkem kyseliny ibotenové na oči je rozšíření zornic. Jediným psychickým účinkem se zdá být sedativní účinek. To pravděpodobně vysvětluje komatózní spánek a strnulost, které byly hlášeny po požití čerstvých muchomůrek červených. Při sušení kyselina ibotenová ztrácí CO₂ a mění se na muscimol.

Muscimol je hlavní chemická látka odpovědná za účinek sušené byliny. Muscimol rozšiřuje zornice a je hlavní složkou způsobující psychické účinky. Muscimol je jako chemická látka relativně stabilní; stejně jako kyselina ibotenová je velmi dobře rozpustný ve vodě. Muscimol je 4 až 10krát účinnější než kyselina ibotenová. Muscimol je velmi polární molekula se silným záporným a kladným nábojem na opačných koncích molekuly. Účinky čistého muscimolu jsou údajně podobné jako u sušené muchomůrky červené.

Kyselina ibotenová při vystavení ultrafialovému záření produkuje muskazon. Muskazon má menší účinnost než muscimol, ale větší než kyselina ibotenová. V bylině je přítomen pouze ve stopových množstvích.

Neexistuje žádný praktický důvod, proč se pokoušet tyto chemické látky izolovat nebo koncentrovat. Příroda již vytvořila ideální směs a její přirozená účinnost je pro praktické použití právě tak akorát.

Jakýkoli vodný extrakt z byliny určený ke konzumaci

(např. Ambrosia) bude ještě slabší. Vzhledem k nízké účinnosti sušené byliny (1 mg muscimolu na 1 gram byliny) je náhodné předávkování téměř nemožné. Předávkování v důsledku nehody je jiná věc. Všechny dávky by měly být odváženy, s maximem 14 gramů = ½ oz = asi 3 vzorky, jako horní hranice pro osobu o hmotnosti 200 liber. Menší lidé by samozřejmě měli použít méně (maximálně 1/8 oz na 50 liber tělesné hmotnosti). Pamatujte, že všechny léčivé byliny by měly být uchovávány mimo dosah dětí!

Pro většinu lidí je nejpříjemnější dávka od 3,5 gramu = 1/8 oz do 10 gramů = 3/8 oz, což odpovídá 3 až 10 mg muscimolu. Lidé, kteří jsou zvyklí na sušenou muchomůrku červenou, mohou zaznamenat slabé účinky již při dávce menší než ½ gramu.

Některé zásady týkající se bylin

Účinek léčivé rostliny závisí na několika proměnných. První z nich je rychlost vstřebávání účinných látek do těla, druhou je fyzická velikost částí rostliny, které účinné látky uvolňují.

Tato druhá proměnná podléhá manipulaci. Například pokud sníte danou hmotnost sušeného muchomůrky červené v jednom kuse, řekněme 1/16 oz kloboučku srolovaného a spolknutého celého, zážitek bude mírnější a déle trvající, než u přesně stejného kusu rozemletého na jemný prášek před konzumací, kde se účinná látka uvolňuje rychleji z menších kousků, rychleji se vstřebává a rychleji se vylučuje, což vede k intenzivnějšímu účinku po kratší dobu.

Další proměnnou, se kterou se setkáváme u všech bylinných rostlin, je rozdíl v účinnosti mezi jednotlivými jedinci stejného druhu. Tato variabilita je mimo lidskou kontrolu.

Můžeme však tento efekt snížit, pokud při přípravě použijeme kousky z několika exemplářů, čímž získáme průměrnou hodnotu celkového množství. Tento průměr bude mít předvídatelnější účinek než jednotlivé exempláře, protože touto metodou se vyrovnají extra silné nebo slabé jednotlivé byliny a vzorek šarže

reprezentuje celou šarži.

A konečně je to schopnost konzervace; účinnost všech bylin s časem klesá. Látky jako kyslík, vlhkost, světlo a teplo mění chemické složení bylin. Fyzikální změny mohou tyto změny urychlit; například rozemletím byliny na prášek se uvolňují chemické látky z bylin a dostávají se dovnitř jiné látky, jako je kyslík.

Bylina života není výjimkou z tohoto pravidla. *Amanita muscaria* musí být před použitím vysušena! Velké kusy vzniklé sušením se poměrně dobře uchovávají, pokud jsou uloženy v uzavřených plastových sáčkích, které se poté vloží do vzduchotěsných plastových nebo skleněných nádob. Bylina se rychle rozkládá, pokud je vystavena okolnímu prostředí, je rozemletá na prášek nebo jinak pozměněna ze své skladovatelné formy. Nejlepší je připravit pouze takové množství byliny života, které bude okamžitě použito.

11. Přírodní magie

Následující materiál podrobně popisuje, jak najít a připravit *Amanita Muscaria* pro použití jako svátost.

Je na čtenáři, aby při prvním vyzkoušení houby *Amanita Muscaria* postupoval opatrně a s rozvahou; reakce jednotlivců na různé látky se velmi liší. Je mnohem lepší mít lehčí příjemný účinek, než být přemožen. I když jsem osobně nikdy neviděl nikoho, kdo by zažil špatný účinek, vždy existuje tato možnost.

Naši předkové ji nazývali bylinou života; zachovejme to tak. *Amanita muscaria* je posvátná; zacházejte s ní i se sebou s úctou. Najít a konzumovat houbu *Amanita muscaria* znamená vydat se na duchovní cestu.

Tyto znalosti vám jsou předávány, abyste měli možnost volby. Pokud chcete tuto bylinu použít k léčení, můžete tak učinit, pokud chcete prozkoumat posvátno, je to zde. Bylina života je vaším právem od narození! Žádný člověk ani skupina lidí nemá právo vám upírat kontakt s božským.

Lov

Hledání byliny života je posvátný lov. Houba *Amanita Muscaria*, jak je zmíněno v přírodních vědách, je houba *Mycorrhiza*. Žije v symbióze s různými druhy stromů, jako jsou borovice, smrk, modřín, bříza, buk, javor, jedlovec, jedle, lísa, oliva a příležitostně i duby. Takže nelovím tolik bylinu, jako spíše stromy, které ji podporují. Houby *Amanita Muscaria* se vždy vyskytují v souvislosti s těmito stromy, v oblasti obklopené kořeny stromů. Bylina také potřebuje odvodnění; zdá se, že preferuje písčitou půdu nebo svažitý terén.

Ve většině Severní Ameriky plodí houba od června do listopadu. V Kalifornii a na Floridě plodí v některých oblastech v zimě, jediným spolehlivým způsobem, jak objevit, kde se houba vyskytuje, je věnovat lovu co nejvíce času, kolik si během sezóny můžete dovolit.

Jakmile najdete houby *Amanita Muscaria* na určitém místě, je obvykle dobré se tam vracet a kontrolovat to každou sezónu. Nakonec si sestavíte seznam oblastí, kde víte, že tato bylina roste. Pak se stane

Záleží na tom, kdy plody sbíráte. Nebud'te chamtiví, tato rostlina je nezbytná pro život lesa; já vždy nechávám starší, červy požírané a velmi mladé plody. Staré plody nechutnají dobře, ale stále uvolňují spory, zatímco velmi mladé plody lze snadno zaměnit s plody jiné houby. Pokud najdete pouze mladé plody, zkuste se vrátit za den nebo dva; do té doby by měly být v nejlepším stavu.

Vrcholný exemplář má v zásadě plochou čepičku a je téměř plně vyvinutý. Měl by vypadat čerstvě a neměl by být poškozen hmyzem, slimáky nebo povětrnostními vlivy. Zaoblené čepičky znamenají, že do zralosti zbývá 1 až 3 dny. Zvednuté okraje čepičky znamenají, že se jedná o starší exemplář; pokud vypadají čerstvě, lze sklízet všechny tři stupně zralosti. Sklizeň usnadní několik jednoduchých pomůcek. Košík na přenášení, vyložený čistou látkou, pár malých čistých měkkých kartáčků na odstranění nečistot z exemplářů a plochý šroubovák nebo starý tuhý kuchyňský nůž. Stačí zasunout šroubovák nebo nůž do země vedle stonku exempláře a nadzvednout, měl by vyskočit celý.

Je mnohem snazší odstranit nečistoty a zbytky z exempláře, než začne vysychat, a čím méně nečistot v košíku, tím lépe, takže se je snažím při sklizni důkladně očistit kartáčky a prsty. Odstranění stonku z klobouku v tomto okamžiku zdá se vést k menšímu celkovému poškození, stejně jako oddělení klobouků od stonků v košíku, protože klobouky jsou poněkud křehké.

Amanita Muscaria by měla být po sklizni co nejdříve vysušena. Konečné čištění byliny by mělo být provedeno před sušením. Někdy se na kůži spodní části stonku zachytí tenká vrstva zeminy. Jemným škrábáním nožem ji odstraní; konečné čištění této oblasti lze provést po vysušení.

Košík s houbami *Amanita Muscaria*.

Příprava rostliny života

Jakmile získáte čerstvé exempláře, musíte je před použitím vysušit! Odstraním klobouk ze stonku (pokud to ještě nebylo provedeno) a stonek nakrájím podélně na čtvrtiny, klobouk se vysuší celý. Umístěte je na síto nebo rošt s dobrým prouděním vzduchu, kde by měly vyschnout za jeden nebo dva dny. Pokud je umístíte nad topení nebo sušíte v troubě, nepřekračujte teplotu 120 °F. Velmi dobře funguje běžná sušička potravin s regulací teploty. Sušte houby *Amanita Muscaria*, dokud nejsou zcela suché; měly by být suché jako sušenky, kousky by se měly zlomit, když se ohnou. Jakmile jsou suché, měly by být umístěny do uzavíratelných plastových sáčků. Uzavření sušené byliny života v sáčcích vytvoří nejlahodnější vůni, není divu, že ji staří Ářjové také nazývali „Andhas“ R.V., doslova „květina“. Tyto sáčky lze poté uložit do skleněných nebo plastových nádob; skladujte na suchém, chladném a tmavém místě.

Tyto sušené houby *Amanita Muscaria* by měly být před použitím 2 až 3 měsíce vyzrálé, aby se vzorky dobře vysušily. Správné sušení a vyzrálost jsou nezbytné pro dobrou chuť i účinnost. Chléb z nebes lze konzumovat přímo nebo použít v následujících receptech.

Sušené kousky *Amanita Muscaria* se vyjímá ze sušičky.

UPOZORNĚNÍ: Před nebo po konzumaci sušených muchomůrek červených nekonzumujte žádné sycené nápoje (pivo, limonády atd.). Zdá se, že muscimol se v přítomnosti sycené vody může přeměnit zpět na kyselinu ibotovou. Tím se zvrátí účinky sušení, při kterém kyselina ibotenová ztrácí CO₂ a stává se muscimolem. Výsledný účinek je podobný jako při požití čerstvého muchomůrky červené – nevolnost, zvracení, žaludeční křeče, strnulost, kóma podobný spánek, nadměrné slinění a žádný halucinogenní účinek!

Magické jídlo

V knize Soma: Divine mushroom of Immortality (Soma: Božská houba nesmrtelnosti) se uvádí, že sibiřské kmeny, které používaly muchomůrku červenou, často přidávaly sušené houby do polévek a dušených pokrmů, čímž vytvářely magické jídlo, a to je jeden z nejpříjemnějších způsobů konzumace muchomůrky červené. Rozdrcené nebo práškové sušené muchomůrky lze snadno přidat do misky s dušeným masem, polévkou nebo ovesnou kaší a jídlo tak chutná lépe. To je pravděpodobně nejlepší způsob, jak začít používat bylinu života.

Ambrosia; elixír života

Je snadné proměnit vodu ve víno, pokud máte správně sušené vzorky. Jednoduše odvažte požadované množství sušených kousků Amanita Muscaria. Umístěte kousky klobouků dnem vzhůru na dno malé sklenice typu Mason. Zlomte kousky stonků na délku ½" až 1" a položte je na kousky klobouků. Jemně protřepejte, aby se kousky usadily do co nejmenšího objemu. Přidejte tolik studené pitné vody, aby bylinu pokryla, a nechte ji alespoň 3 hodiny máčet při pokojové teplotě. Voda by měla mít tmavě jantarovou barvu.

Nalijte ambrosii do druhé sklenice nebo sklenice (pomocí sítka), zakryjte druhou sklenici a odložte stranou. Přidejte stejné množství nové pitné vody k kouskům Amanita Muscaria v první sklenici a nechte alespoň 2 hodiny odstát. Tato voda by měla mít téměř stejnou barvu jako první várka. Přeced'te tekutinu jako předtím do druhé sklenice, ve které již máte první várku. Pokud chcete, můžete provést třetí extrakci, ale bude podstatně slabší než první dvě. Obvykle kousky stlačím vidličkou, abych z nich vytlačil více ambrosie, a pak kousky a první sklenici opláchnu malým množstvím vody, přecedím a přidám do druhé sklenice.

Tímto postupem získáte ambrosii, která je chutná a účinná. Původní kousky jsou záměrně ponechány o něco větší, protože houba je ve skutečnosti čerpadlo. Po rehydrataci vodou začne opět čerpat vodu svým tělem, což vede k poměrně účinné extrakci ve vodě rozpustných chemických látek.

Při přípravě ambrosie je potřeba o něco více sušených muchomůrek červených než při konzumaci sušených hub, ale výsledný zážitek je s ambrosií jasnější a čistší, protože ambrosie obsahuje pouze nejvíce ve vodě rozpustné chemikálie a cukry. Tato koncentrovaná ambrosie má sladkou chuť. Chuť dobře připravené ambrosie je jedinečná, připomíná mi slabý med, slad a vodný roztok. Stejně jako při přípravě kávy, čaje nebo piva má na chuť vliv kvalita použité vody. Nejlepší chuť má voda z reverzní osmózy nebo destilovaná voda.

Podobnost mezi slovy ambrosie a jantar pravděpodobně souvisí s barvou ambrosie, která má vždy odstín jantaru. Ambrosie je žlutý jantar v průchozím světle a načervenalý jantar v odraženém světle.

Ambrosia chutná nejlépe, když se pije pomalu a nechá se několik sekund ležet na jazyku, než se spolkne.

Posvátné víno

Variantou standardní ambrosie je nahrazení vody hroznovým džusem. Toto posvátné víno si můžete velmi snadno připravit tak, že použijete přibližně 28 gramů sušeného muchomůrky červené na litr hroznového džusu, necháte 8–12 hodin louhovat, poté džus přecedíte a kousky hub vymačkáte, abyste získali více šťávy, kterou přidáte zpět do přecezeného džusu. Zdá se mi, že nejlépe funguje mírně kyselý hroznový džus a několik kapek octa přidaných na šálek džusu na začátku zdá se zvyšuje jeho účinnost.

Toto víno má jedinečnou vlastnost, že po zředění vodou se stává silnějším (do určité míry)! Pro dosažení nejlepších výsledků byste měli toto víno před pitím zředit 2–4 šálky vody na každý šálek vína. Pokud je správně zředěno vodou, uhasí vaši žízeň, pokud není dostatečně zředěno, vysuší vám ústa během několika minut.

Příprava mléka jasnovidce

Míchání mléka s bylinami nebo vymačkanou šťávou je velmi starodávná praxe, která sahá nejméně 4000 let do minulosti; a zprávy ze Sibiře z 19. století uvádějí kvašení sušeného muchomůrky červené s sobím mlékem. V Rig Věda se vymačkaná šťáva před konzumací míchá s kyselým mlékem a tvarohem, zdá se, že se nečeká na kvašení. Kyselina mléčná přítomná v kyselém mléce pravděpodobně rychle reaguje s muscimolem a přeměňuje ho na účinnější formu.

Osobně nemohu pít kyselé mléko, proto používám jinou metodu. Malé kousky byliny vložím do misky nebo sklenice a přidám celé homogenizované čerstvé mléko: $\frac{3}{4}$ 1 šálku mléka na jeden průměrně velký (5–7 gramů) nasekaný sušený exemplář. Umístím do chladné místnosti (15–21 °C) a misku zakryji čistým hadříkem nebo papírovým ubrouskem.

Pokud jsou v místnosti mouchy, ukážou vám, kdy je směs hotová, protože je přitahuje jako magnet. Pokud kapku kapky umístíte na talíř, mouchy ji najdou a opijí se. Pouhá vůně je pro ně neodolatelná a opojná. Tato vlastnost vysvětluje starodávné biblické jméno Beelzebub, Pán much.

Pokud kolem nejsou žádné mouchy, každou hodinu odeberte kapku (kapátkem) a ochutnejte. Při teplotě 15 °C může fermentace trvat 12 hodin i déle. Mléko se rychle nekazí a i po 24 hodinách chutná sladce. Po asi 30 hodinách se změní na nepsychoaktivní jogurt, který se pak kazí. Skutečnost, že se mléko rychle nekazí, dokazuje antibiotické vlastnosti muchomůrky červené.

Správně fermentované mléko je mnohem silnější než bylinka nebo ambrosie. O tom, kdy je připravené, se dozvíte pomocí ochutnávky jedné kapky. Až budete mít jistotu, že dosáhlo svého vrcholu, přeced'te mléko do sklenice nebo šálku. Kousky v misce stlačte lžící nebo vidličkou, abyste získali co nejvíce mléka; popíjejte velmi pomalu a vychutnávejte si.

Příprava svatého oleje

Olivový olej i živočišný tuk se vstřebávají do kůže. Pokud jde o trvanlivost, olivový olej má oproti živočišnému tuku výhodu, zejména v teplých nebo horkých podmínkách.

Účinná látka byliny se také vstřebává do kůže; pokud budete asi 5 minut jemně držet v ruce čerstvý stonek muchomůrky červené, začnete pocítovat mírné závratě, přičemž čím delší je kontakt, tím intenzivnější jsou účinky.

Chcete-li vytvořit svatý olej, rozemlejte některé sušené vzorky na prášek a prosijte ho přes jemné plátno. Kousky, které neprošly, vraťte zpět a znovu je rozemlejte. Jakmile získáte požadované množství jemného bylinného prášku, vložte ho do čisté, suché, malé uzavíratelné lahvičky nebo sklenice. Pomalu přidejte tolik olivového oleje, aby prášek byl zcela pokrytý. Pomocí kousku drátu jemně promíchejte prášek a olivový olej. Podle potřeby přidejte více oleje, aby vznikla řídká pasta. Nádobku uzavřete a nechte bylinu v oleji louhovat jednu až dvě hodiny. Při použití přiložte špičku prstu na povrch oleje a naneste ho na střed čela asi 2,5 cm nad obočí. Účinky by se měly dostavit během několika minut a trvat, dokud se olej zcela nevstřebá. Jedná se o nejlépe kontrolovatelnou metodu použití sušeného muchomůrky červené a pravděpodobně nejúčinnější způsob, jak využít omezené množství sušených hub pro více lidí. Účinky nejsou nikdy příliš intenzivní, pokud není nanášeno příliš mnoho oleje.

Tento olej je také velmi účinným lokálním antibiotikem a lze jej použít na mnoho různých kožních infekcí, jako jsou zanícené bodnutí hmyzem nebo jiné infikované rány.

Příprava živé vody

Pokud sníte sušenou bylinu života, vypijete ambrosii nebo vypijete mléko prorocství, vytvoříte živou vodu. Dávka, kterou přijmete, určuje sílu toho, co z vás vyjde. Přibližně 7/8 účinné látky se vylučuje močí. Zbytek se pravděpodobně vypotí. Recyklace účinné látky je způsob, jak výrazně prodloužit trvání zážitku s daným množstvím byliny.

Mnoho lidí bude znechuceno představou pití vlastní moči. Čerstvá moč je však sterilnější než voda z kohoutku, pokud nemáte infekci ledvin. Moč se velmi rychle kazí, když je vystavena mikroorganismům ze vzduchu; ty se v živném roztoku rychle množí. Přítomnost esence byliny v moči takové kazení zpomaluje, což je další známka antibiotického účinku. Osobně jsem živou vodu nikdy neochutnal; v tomto případě jste na to sami.

Příprava eucharistie

Moderní svátost používaná staršími křesťanskými církvemi zjevně pochází z něčeho; hostie je nyní údajně vyrobena z pšeničné mouky. Ale co to bylo původně? Pokud věříte, že bylinou života je Kristus, pak by bylina jako chléb života byla zdrojem mouky pro svátost.

Amanita Muscaria, když je křupavě suchá, se snadno rozdrťí na prášek nebo nastrouhá. Hmoždír a palička fungují dnes stejně dobře jako v dávných dobách, jen je to pomalé, a malý mlýnek na kávu ji snadno rozdrťí. Bylinná mouka se vyrábí proséváním mletého prášku přes jemné plátno nebo síto, aby se odstranily větší kousky. Tyto větší kousky se pak znovu rozemelou a prosévají. Jedná se o stejnou techniku, jaká se používá při výrobě jemné obilné mouky. Nakonec získáte většinu sušených hub, které můžete prosít jako bylinnou mouku. Gram za gramem je bylinná mouka nejsilnějším přípravkem, který se snadno vyrábí.

Tato mouka má mnoho výhod pro sdílení mezi více lidmi. Za prvé, průměrný účinek použití více rostlin, za druhé, nastavení přesné dávky pro každou destičku z dávky mouky. Po lisování do destiček se snadno manipuluje; po umístění na jazyk se destička rychle rozpustí a zcela se vstřebá, destička se také snadno rozpouští ve víně, hroznové šťávě nebo vodě.

Výroba oplatek je složitější než některé jiné procesy a vyžaduje konstrukci jednoduchého zařízení. Budete potřebovat síto a lis. Nejlepší síto se vytvoří ze dvou širokých víček zavařovacích sklenic typu Mason. Umístěte je na sebe, vyrovnejte a po obvodu obou přilepte lepicí páskou. Nyní máte víčko se dvěma závitovými konci a otvorem uprostřed. Kousek jemné látky se umístí přes sklenici typu Mason obsahující hrubý bylinný prášek. Dvojitě víčko se našroubuje přes látku na sklenici. Čistá, suchá a prázdná sklenice se nyní našroubuje na druhou stranu víčka. Pro prosévání umístěte sklenici s „hrubým práškem“ nahoru a protřepejte. Jemný prášek se shromáždí v prázdné sklenici, která je nyní na dně. Výhodou tohoto síta je, že neztratíte mnoho jemného prachu.

Látka by měla být průsvitná a jemně tkaná. Vlákna by měla být hladká, ne chlupatá. Ideální látka vypadá jako jemné síto, když ji podržíte proti světlu. Látka musí být dokonale suchá, jinak nebude prosévat.

Starodávný styl prosévání lze snadno napodobit pomocí vyšívacího rámečku a kusu látky. Prosévat do velké mělké mísy. Stačí jemný pohyb. Výhodou tohoto prosévání je, že látka může být mnohem větší než víčko sklenice s širokým hrdlem. Prosévání je rychlejší, ale musí se provádět v místě bez průvanu a ztratí se část jemného prachu.

Aby se bylková mouka proměnila v hostii, potřebujete lis. V knize Sacred Secret jsem uvedl návod, jak vyrobit jednoduchý, ale hrubý lis. Poté jsem zjistil, že lisy lze zakoupit v obchodech s církevními potřebami, které jsou speciálně určeny k výrobě eucharistických hostií; tyto lisy odvádějí lepší práci než lisy vyrobené doma.

Nastavení provozu může vyžadovat určitou zkušenost a pokusy a omyly. Oplatky by měly být lisovány dostatečně silně, aby vydržely manipulaci a přesto se rozpustily na jazyku nebo v tekutině.

Pomocí sady odměrek určete množství bylinné mouky, které se použije na každou hostii. Poté pomocí vybrané odměrky nastavte objem pro každou hostii vyrobenou z dané dávky mouky. Tím se dosáhne jednotnosti všech hostií, zejména pokud je odměrka přeplněná a poté se hladina mouky vyrovná nožem.

Když se formy nepoužívají, měly by být uloženy na čistém a suchém místě. Vše, co se dotýká bylinné mouky, by mělo být suché!

Jak vidíte, technologie potřebná k vytvoření bylinkové hostie byla pro rané křesťany snadno dostupná. Vše, co s tím souviselo, se již používalo ve starověkých bylinkových praktikách na Středním východě. Raní křesťané měli dobré farmakologické důvody pro vývoj a používání bylinkové mouky jako svátosti. Použití této techniky maximalizuje zásoby bylin tím, že z minimálního množství získá maximální účinek. Existují i další důvody, proč byla tato forma svátosti přijata. Za prvé, lidé, kteří by nikdy nejedli muchomůrku, neměli problém ji jíst jako oplatku. Skrytím skutečné

identitu svátosti před věřícími i nepřáteli si kněžstvo udrželo kontrolu a moc nad věřícími a odepřelo informace svým nepřátelům. Svátost mohla být snadno nahrazena obilnou moukou, pokud došly zásoby byliny nebo pokud se domnívali, že úřady provedou razii.

Stejně jako u všech ostatních přípravků Herb of Life nemelte více mouky, než kolik okamžitě spotřebujete.

Medové kapky

Jakmile zvládnete techniku výroby bylinné mouky, můžete místo oplatek vyrobit medové kapky. Není potřeba žádný lis. Jednoduše vyrobte požadované množství mouky a poté pomalu a opatrně vmíchejte malé množství čistého medu. Vymíchejte do husté konzistence. Vytvarujte kuličky o průměru 2 až 2,5 cm nebo je zploštěte do tvaru oplatek.

Přidání medu vytvoří velmi chutné bonbóny. Med také zdá se zlepšuje vstřebávání esence bylin. Stejně jako všechny ostatní přípravky z bylin života by se měly připravovat a používat okamžitě.

Prostředí a nastavení

Při sakrálním užití Amanita Muscaria jsou prostředí a nálada velmi důležité. Zkušenost vyvolaná jakoukoli psychoaktivní látkou je ovlivněna prostředím a náladou, ve kterém je látka užitá. Prostředí znamená očekávání jedince ohledně nadcházející zkušenosti, nálada je fyzické prostředí, ve kterém se zkušenost odehrává.

Tato bylina pravděpodobně nebude populární jako droga na večírcích. Zvýšená citlivost na světlo a zvuk může být pro večírkovou scénu příliš velká. Používání za denního světla pravděpodobně také není dobrý nápad, protože slunečný den může být skutečně bolestivý. Někteří šamani ze Sibíře, kteří tuto bylinu používají, praktikují svou magii v úplné tmě. Raní křesťané také upřednostňovali tmavé místnosti nebo prostory, katakomby atd. (viz Matouš 10:27). Sluchové účinky jsou nejlépe slyšet v tichém prostředí a samozřejmě by se mělo minimalizovat rušení.

Nikdo by neměl konzumovat více než 3,5 g (1/8 oz) byliny života, když je sám. Vyšší dávky mohou vyvolat disociativní účinek, který vede k krátkodobému, ale úplnému odtržení od reality. Mnoho lidí také ztratí rovnováhu, zakolísá a upadne. Oba tyto účinky mohou mít za následek fyzické poškození způsobené pádem nebo jinými nehodami. Vždy by měl být přítomen pozorovatel (osoba, která není pod vlivem omamných látek), aby těmto událostem zabránil. A samozřejmě, jen idiot by řídil vozidlo pod vlivem byliny života!

Nesmíte míchat sušenou muchomůrku červenou s jinými léky, ať už na předpis, volně prodejnými nebo nelegálními.

VAROVÁNÍ: Před nebo po konzumaci sušené houby života nekonzumujte žádné sycené nápoje (pivo, limonády atd.). Zdá se, že muscimol se může v přítomnosti sycené vody přeměnit zpět na kyselinu ibotovou. Tím se zvrátí účinky sušení, při kterém kyselina ibotová ztrácí CO₂ a stává se muscimolem. Výsledný účinek je podobný jako při požití čerstvého muchomůrky červené, s nevolností, zvracením, žaludečními křečemi, strnulostí, komatem podobným spánkem, nadměrným sliněním a malým nebo žádným halucinogenním účinkem.

12. Otázka vzkříšení

Až v pozdní fázi psaní této knihy (The Sacred Secret) mi došlo, že jsem se nezabýval základním křesťanským učením, tedy myšlenkou vzkříšení Krista.

Aby moje teorie obstála, musí být bylina života (*Amanita Muscaria*) schopná vzkříšení. Zpočátku jsem věřil, že odpovědí je schopnost sušeného vzorku absorbovat vodu, rehydratovat se a pokračovat v uvolňování spór, což je schopnost, kterou mykologové označují jako vzkříšení. K této rehydrataci by však došlo před rituálním zabitím rostliny (lisováním a extrakcí). Skutečné vzkříšení rostliny by se muselo odehrát až po jejím zabití. Po opětovném přečtení výroků Nového zákona se upevnila myšlenka, že čtu recept nebo vzorec zakódovaný v mýtu. Neustálé odkazování na tři dny se zdálo být podstatnou součástí vzorce. Vzhledem k tomu, že rehydratace vodou může trvat několik minut až hodin, opět to neodpovídalo odkazům na tři dny.

Vrátil jsem se k Rig-Véde, abych získal více informací, a zjistil jsem, že voda použitá k rehydrataci byla před použitím na somy vařena s obilím (ječmenem). To by pro houbu znamenalo velmi výživný zdroj potravy. Našel jsem také záhadné tvrzení odkazující na „tyto starodávne somy a tyto nové“. Nové somy byly zjevně ty, které byly nasbírány a vysušeny. Ale co mohly být ty starodávne somy?

Ve Wassonově knize *Soma sibiřské kmeny*, které používaly *Amanita Muscaria* jako omamnou látku, upřednostňovaly starší exempláře, které vyschly v zemi; tyto houby se vyznačovaly chlupatým povrchem stonku a tmavou barvou. Během léta 2000 jsem při sběru exemplářů narazil na několik starých exemplářů, které zčernaly. Každý z nich byl pokrytý stříbřitě šedým dlouhým chlupatým myceliem; některé z těchto chlupatých vláken byly dlouhé více než 15 cm. Bližší prohlídka těchto starších černých exemplářů pomocí lupy odhalila, že chmýří vyrůstalo z těla houby a rostlo zpět do země; všude, kde se toto chmýří dotýkalo lesní půdy, sežralo jehličí a listí a vytvořilo v lesní půdě prohlubeň připomínající ptačí hnízdo. Bylo toto chmýří skutečnou rostlinou *Amanita Muscaria*; koneckonců, vzorek je jen plodnice? Tuto chlupatou plíseň jsem viděl již mnohokrát; objevovala se na vzorcích, které byly extrahovány vodou a poté ponechány v nádobě po dobu několika dní. Vzkřísil jsem tedy ve skutečnosti bylinu života, aniž bych o tom věděl?

Stejně jako u všeho ostatního, co se v této knize přímo týká byliny života, nastal čas experimentovat; čas zjistit, zda *Amanita Muscaria* dostojí svému starodávnému jménu Ambrose, což znamená „nesmrtelný“.

Sušené vzorky byly extrahovány hroznovou šťávou, ječmennou vodou nebo medovou vodou. Ve všech případech se kousky, které zůstaly po extrakci, do tří dnů při normální pokojové teplotě pokryly stříbřitým, modrošedým myceliem. Tyto kousky byly po extrakci ponechány růst až tři týdny. Poté byly vysušeny a znovu extrahovány. Ve všech případech byl tekutý extrakt opět psychoaktivní. Tento cyklus byl opakován třikrát bez skutečné změny psychoaktivity; zdá se, že pokud je bylina života dostatečně krmena, cyklus lze opakovat donekonečna!

Člověk si musí položit otázku, jak mohla tato rostlina získat pověst a několik jmen založených na tom, že je nesmrtelná, pokud starověcí lidé nevěděli o její schopnosti vzkřísit? Jak jinak lze vysvětlit tuto extrémně starodávnou víru? (Ambrose = nesmrtelný, Nek-Tar = ten, kdo překonal smrt, narozený nesmrtelný atd.

V této studii jsem se vždy snažil zachovat vědecké a zdravé rozumové principy při hledání poznání. Nemělo by tedy být překvapením, že vědecká studie mohla obnovit ztracenou vědu, a přesně o to se zde jedná. Jedná se o starodávnou vědu o spiritualitě, nikoli o náboženství, jak si ho my moderní lidé představujeme.

Nový zákon je starověké vědecké (empirické) poznání zakomponované do příběhu. Někteří starověcí lidé byli bystří pozorovatelé, i když jejich pozorování jsou vysvětlena slovy a pojmy, které jsou našemu myšlení cizí. To však v žádném případě neznehodnocuje jejich pozorování ani závěry.

Existují pouze dva způsoby, jak uchovat složité znalosti bez psaní, a oba jsou známe studentům, kteří se připravují na zkoušku.

Za prvé, vytvořit z nich poezii nebo píseň, kde rým pomáhá zapamatovat si informace. Rig Veda je toho vynikajícím příkladem, kde se poezie hymnu hodí k použití jako nosič znalostí.

Za druhé, začlenit je do příběhu. Při zapamatování si příběhu si zapamatujeme i znalosti, ale příběh sám o sobě musí být zapamatovatelný. Nový zákon je příkladem této druhé metody. Pokud víte, že tento příběh ve skutečnosti obsahuje skryté znalosti, nedochází k žádnému nedorozumění; ale pokud nevíte, že je to ve skutečnosti prostředek k předávání skrytých znalostí, a věříte, že je doslovný, pak tato metoda může vést pouze k nedorozumění.

Všechny hlavní body Nového zákona, jako „panenské zrození“, „proměna vody ve víno“, „uzdravení“, „proroctví“ a „vzkříšení“, přesně odpovídají Amanita Muscaria. Neodpovídají člověku ani žádné jiné formě života na planetě.

Znovunalezení schopnosti této rostliny vzkřísit je posledním kouskem skládačky. Je to poslední hlavní bod v identifikaci této houby jako Krista v evangeliích Nového zákona. Tato houba vzkřísí tak jednoduše a přirozeně, že každý vědomý člověk, který z ní extrahuje tekutinu, místo aby ji jen jedl, by to mohl snadno objevit.

Mohla by být v očích starověkých lidí nějaká rostlina ještě magičtější? Konzumace extraktu z halucinogenní rostliny, která nezemře, by pro starověké lidi byla vrcholným magickým činem. Nic jiného by se nemohlo ani zdaleka přiblížit síle tohoto činu. Skutečnost, že tato houba vykazuje antibiotické účinky, by tuto víru jen posílila, tím spíše, pokud skutečně prodlužuje délku života člověka!

Nyní jsme se dostali k samotnému základu náboženské víry na Západě, kterým je lidská nesmrtelnost. „Vypili jsme somu, stali jsme se nesmrtelnými,“ prohlašují věštcí v Rig Veda. Samozřejmě, že se stali nesmrtelnými, protože vypili nesmrtelnou somu. Lze tvrzení Nového zákona o konzumaci Krista a nesmrtelnosti chápat nějak jinak? Ne, dává to smysl pouze v tomto kontextu, že pokud přijmete nesmrtelného, станете se nesmrtelnými. Jedná se o čistě magické myšlení, přesně takové, jaké byste očekávali na samém počátku náboženství.

Všechna náboženství pocházejí ze šamanismu a úkolem šamana je navázat

kontakt s božským; existuje snad nějaká božstější forma života, se kterou by bylo možné navázat kontakt, než tato nesmrtelná rostlina?

Tato úžasná bylina prohlašuje svou vlastní božskost. Překonáním vlastní smrti dokazuje svou moc. Ve skvělých vizích ukazuje svou božskost. Ve fantastických výrocích nebo nebeských písních učí morální síle. Odhrnutím opony času a odhalením budoucnosti se ukazuje jako bůh. Vyháněním nemocí z nemocných těl odhaluje božské léčivé síly. Ve své radosti potěší srdce. To byla božskost, kterou mohl člověk poznat. Bůh, který měl být uctíván tím, že byl zabit a použit, ale nebylo mu ublíženo. Zabili jste boha, ale on znovu žije! Úžasný bůh, který položí svůj život za ty, kteří ho milují, a znovu ho přijme, bůh, který okusí smrt, ale sám je nesmrtelný, dar zcela bez viny, přímo od stvořitele všech věcí.

Nyní opustíme to, co si starověcí lidé mysleli o této bylině nesmrtelnosti, a vrátíme se k experimentům a tomu, co nám tato bylina může dnes naučit.

Extrakce pomocí tekutin z potravinových zdrojů ve snaze vyrobit mimořádně příjemný nápoj by nevyhnutelně vedla k vzkříšení. Stejně jako všechny houby je i tato bylina citlivá na teplotu a dává přednost teplu, aby mohla vzkřísit během zmíněných 3 dnů.

Amanita Muscaria musí být velmi účinným producentem antibiotik. Všechny experimenty byly prováděny v nesterilním prostředí, ve snaze napodobit starodávné podmínky. Tyto experimenty tedy musely být vystaveny obrovskému množství spór a bakterií. Přesto se zdá, že ani jeden z nich nebyl kontaminován žádnou jinou formou života. Celý proces, od extrakce hroznovou šťávou přes oživení až po maximální růst, jsem dokonce provedl venku na konci léta, pouze s látkou zakrývajícím hrdlo sklenice, aby se dovnitř nedostali brouci. Věřím, že oživení mohli provést nejen starověcí lidé, ale kdokoli! Tento jednoduchý experiment by měl být pro každého důkazem, že Amanita Muscaria produkuje jedno nebo více výjimečných antibiotik.

Všechny oživené kultury byly vysušeny, aby se kyselina ibotenová přeměnila na muscimol, a zdálo se, že mají stejnou účinnost gram za gram, jakou měly původně.

Jako potraviny byly použity hroznová šťáva, vařená ječmenná voda a medová voda. Hroznová šťáva byla vybrána proto, že byla snadno dostupná pro starověké obyvatele Středního východu a Středomoří.

Ječmen vařený v nadměrném množství vody, z níž byla voda odceděna a poté použita, byl vybrán proto, že je zmíněn v Rig Věda. Ječmen byl také jednou z nejstarších pěstovaných obilnin, takže byl k dispozici již velmi brzy v historii.

Med byl lidem k dispozici dlouho před vznikem zemědělství. Med je nejrozšířenějším sladidlem v Eurasii. Samozřejmě se používal ke slazení jakýchkoli nápojů. Med byl před použitím zředěn vodou, aby vznikl mírně sladký roztok.

Když kultury ožívají a rostou, vypadají jako plíseň. Agresivní, chlupaté, modrošedé až bílé mycelium zcela pokrývá kousky vzorků. Vypadá to, že by to mělo velmi nepříjemně páchnout, ale není tomu tak! Při oživení hroznovou šťávou se objeví mírný octový zápach, který se promění v jednu z nejkrásnějších květinových vůní, jaké jsem kdy cítil. Ječmenná voda vytváří mnohem silnější zápach, který je sice výrazný, ale není nepříjemný. Oživený

pomocí medu vzniká květinová, jemná a příjemná vůně. Je důležité ukázat, že oživená *Amanita Muscaria* není pro člověka nepříjemná. Neexistuje žádný důvod, proč by osoba, která zná tuto bylinu, neměla vyzkoušet oživený vzorek v extrakci.

Je zřejmé, že zdroje potravy, které jsem vybral, jsou také zdrojem potravy pro pěstování jiné houby, kvasinek, z nichž se vyrábí víno, pivo a medovina. Všechny tři byly známy od starověku až po moderní dobu. Ale ve světle nových poznatků o bylině vzkříšení života, můžeme si být jisti, že všechna starověká vína atd. byla opravdu alkoholická? Srovnání moderního vína, starověkého vína a hroznové šťávy, extraktu *Amanita Muscaria*, je v otázce vína v následující kapitole.

Pozorování vzkříšení *Amanita muscaria*

Tato houba potřebuje kyslík, proto ji uzavřete do vzduchotěsné nádoby; výsledkem je pomalý nebo žádný růst a produkce velmi páchnoucích chemikálií. Všechny experimenty byly zakryty látkou nebo papírovým ručníkem. To zdálo se, že dodávalo dostatek kyslíku a udržovalo dostatečně vysokou vlhkost.

Ve tmě je mycelium skutečně čistě sněhově bílé; při vystavení světlu se však rychle mění na stříbřitě modrošedou barvu. Občas se objeví nahnědlý odstín. Kousky původního vzorku vždy ztmavnou, od tmavě hnědé až po téměř černou barvu; také opět srůstají do jednoho kusu. Po několika pozorováních tohoto mycelia je snadné ho rozpoznat, má velmi charakteristický vzhled a další identifikační znak je změna barvy při vystavení světlu.

Tato rostlina má ráda teplo, pro růst je vhodná teplota 15 až 26 °C. K oživení za tři dny je zapotřebí teplota 18 až 21 °C. Jakmile mycelium začne růst, pokračuje v tom, dokud mu nedojde potrava a/nebo voda; to může trvat několik týdnů, já je nechávám růst, dokud nepřestanou. Během růstu s nimi netřepejte ani s nimi nezacházejte příliš hrubě a nevystavujte sklenici přímému slunečnímu záření, mohlo by dojít k jejímu spálení.

Amanita Muscaria je velmi odolná forma života; oživil jsem suché vzorky, které byly před extrakcí rozemleté na prášek, a také ty, které byly rozdrcené, když byly plné hroznové šťávy, a proměnily se v sliz, a přesto ožily! V obou případech však oživení těchto zneužitých vzorků trvalo o něco déle.

Po oživení se sušená houba vrátí do živého stavu mnohem rychleji než v případě vzorku. Následné oživení se snadno uskuteční do tří dnů. Aby se extrakt nenabíjel živými chemikáliemi, extrahuji pouze sušené oživené vzorky po dobu poloviční oproti vzorkům. (Maximálně 12 hodin!)

Sušení oživených exemplářů je nezbytné pro přeměnu kyseliny ibotové na muscimol. Sušte stejně jako vzorek. Lze je také sušit ve sklenici nebo láhvi, ve které rostly. Jednoduše odstraňte papírový nebo látkový kryt a vložte sklenici do teplé trouby na 120 °F, dokud nevyschnou. Tím se výrazně sníží poškození mycelia při manipulaci.

Věřím, že přirozená schopnost *Amanita Muscaria* oživit se jí umožňuje jednak využívat potravu na povrchu lesa a jednak být konzumována zvířaty a šířena po široké oblasti. Vzhledem k tomu, že téměř veškerá organická hmota na povrchu, jako jsou listy atd., může být konzumována muchomůrkou červenou, schopnost houby skutečně dosáhnout

svým myceliem a konzumovat své nadzemní okolí za určitých povětrnostních podmínek, jí musí dávat určitou výhodu.

Houby *Amanita Muscaria* jsou běžně konzumovány velkým počtem živočišných druhů, jako jsou slimáci, veverky a jiní hlodavci, vačice, mývalové, jeleni a příležitostně i lidé. Když je houba strávena a poté vyloučena jako výkaly, spory vyklíčí a mycelium použije výkaly jako koncentrovaný zdroj potravy. Když *Amanita Muscaria* plodí, není neobvyklé najít čerstvé jelení výkaly s něčím, co rozhodně vypadá jako mycelium *Amanita Muscaria*, které vyraší několik centimetrů dlouhé. Vzhledem k tomu, že zvířata se mohou pohybovat na značné vzdálenosti a spory houby *Amanita Muscaria* získávají koncentrovaný zdroj potravy jako náskok, má tato schopnost značnou hodnotu pro přežití. V tomto ohledu se houba chová stejně jako většina plodících rostlin, které poskytují zvířatům potravu výměnou za to, že roznášejí semena rostliny po širokém území.

V těchto případech mycelium *Amanita Muscaria*, které je vystaveno vlivům prostředí, vytváří spory podobné těm, které produkují jednodušší houby. Pod mikroskopem jsou podél délky vystaveného mycelia vidět malé kuličky, které po dozrání zčernají. Každá z těchto drobných kuliček obsahuje několik set průhledných spor a i v malé kultuře *Amanita Muscaria* jich mohou být tisíce.

Jeden stonek sušeného *Amanita Muscaria* třetí den po hydrataci, který právě začíná ožívat a je na něm jasně viditelné dlouhé bílé mycelium. Níže je stejný stonek o několik dní později.

Fotografie z časosběrného videa „Vzkříšení *Amanita muscaria*“ najdete na posledních dvou stránkách.

13. Otázka vína

Při hledání odpovědi na otázku vzkříšení se možná podaří vyřešit další záhadu starověkého světa. Tou otázkou je: „Co to vlastně pili a nazývali vínem?“ Starověké víno se v mnoha ohledech radikálně lišilo od moderního vína, takže se jedná o opravdu zajímavou otázku.

Nejprve je třeba uvést, že starověké víno bylo opojné. Starověké prameny uvádějí, že čtyři poháry vína způsobovaly opojení. Tyto poháry byly v hojném počtu nalezeny na archeologických nalezištích po celém starověkém světě. Ty, které jsem viděl, mají objem asi 120 až 240 ml. Obvykle nejsou o moc větší, ale samozřejmě existují výjimky. Konzumace 470 až 950 ml moderního vína by samozřejmě způsobila opilost. Moderní víno se však pije neředěné, a to je hlavní rozdíl mezi moderním a starověkým vínem. Starověcí lidé vždy ředili víno vodou, a to ne jen trochou. Na jednu část vína přidávali dvě až deset částí vody. Výjimečně silné víno mohlo být ředěno dokonce v poměru dvacet ku jedné. Nejčastěji se uvádí poměr tří až čtyř částí vody na jednu část vína. Alkoholické víno prostě nemůže být ředěno vodou v těchto poměrech a zůstat aktivní! Pokud tedy starověké víno nemohlo být alkoholické, co tedy bylo?

Přidání vody bylo považováno za nezbytnou součást procesu. Pití neředěného vína mělo údajně za následek smrt, což je rozhodně další významný rozdíl mezi moderním a starověkým vínem. Nejběžnější teorie vysvětlující tento rozdíl je uvedena níže.

Technologie starověkého výroby vína (otevřené kvašení v hliněných nádobách nebo sudech) umožňovala dosáhnout pouze šestiprocentního obsahu alkoholu. Ten se rychle přeměnil na kyselinu octovou (ocet). Starověké víno se vyrábělo přesně stejným způsobem jako moderní ocet. Stabilní octový roztok byl tedy pravděpodobně základem starověkého vína. Ocet však není opojný. Jedním z vysvětlení je, že ocet byl používán jako nosič pro přenos jiných drog. Sušené léčivé rostliny, jako je mák (opium), durman, blín šílený atd., byly extrahovány octem. (S možnou výjimkou opia a ephedry, žádná z těchto rostlin neměla opravdu příjemné účinky.) Ocet pak uchovával tyto drogy v roztoku. To umožňovalo jejich plnění do lahví, přepravu a použití o měsíce nebo roky později. Léčivé rostliny, byliny a koření se také přidávaly do vína v mísící míse, když se přidávala voda. Takové omamné víno se pravděpodobně používalo ve starověku a před tímto znovuoobjevením vzkříšení Amanita Muscaria to byl velmi logický závěr.

Vzkříšení však naznačuje jiný scénář: jednoduše přidejte dané množství sušeného Amanita Muscaria do hroznové šťávy atd. v otevřené nádobě. Antibiotické účinky byliny potlačují konkurenci o šťávu. Po určité době je šťáva plná chemických látek Amanita Muscaria. Poté je možné ji lahlovat a přepravovat bez znehodnocení. Přítomnost malého množství živé kultury Amanita Muscaria v šťávě by také měla tendenci bránit znehodnocení.

Vzorky lze nechat v prázdné nádobě, aby ožily a pak vyrostly. Po vysušení lze tyto oživené vzorky znovu použít. Po jednom nebo dvou růstových cyklech by kultura již nebyla zcela identifikovatelná jako Amanita Muscaria. Tato kultura může přežít mnoho generací lidí, dostatečně dlouho na to, aby se její skutečný původ ztratil.

Věřím, že to je jeden z hlavních důvodů pro tyto posvátné příběhy o hrdinovi zrozeném z panny, který koná zázraky, umírá jako oběť, ožívá a stává se nesmrtelným. Jsou to příběhy posvátné a široce rozšířené a obsahují popis jediné formy života na planetě, která by toho byla schopna! Tato znalost by umožnila zahájit novou kulturu výroby vína z divokého zdroje.

V antickém světě nebylo nic posvátnějšího než víno. Víno bylo jediným bohem uctívaným celým antickým světem; konzumovali ho Řekové, Římané, Židé, Arméni, Keltové, Peršané, Babylóňané atd. atd. Bylo útěchou králů i otroků. Mohlo by existovat posvátnější poznání, které by bylo třeba zachovat pro budoucnost?

Pokud by Amanita Muscaria byla skutečně zdrojem starověkého vína, extrakt by musel být schopen být zředěn vodou ve velkém poměru. Abychom to otestovali, ½ unce sušených vzorků Amanita Muscaria byla extrahována 16 unci hroznové šťávy; extrakce trvala 8 hodin. Čistý extrakt byl ochutnán a vyvolal obvyklé účinky; spotřebované množství bylo asi 4 unce.

Poté bylo přibližně 1 oz extraktu zředěno přibližně 3 oz vody; tento extrakt chutnal lépe než čistý extrakt. Bylo konzumováno několik oz extraktu zředěného v různých poměrech 2 až 6 vody na 1 extraktu. K mému velkému překvapení mělo přidání vody velký vliv na účinek. Obvyklé účinky Amanita Muscaria se změnily na čistě psychedelické, velmi podobné psilocybinu nebo LSD!

Tato intoxikace byla mnohem příjemnější než ta vyvolaná čistým extraktem; ředění také zdánlivě zvýšilo účinnost, což je přesně opačný efekt než u všech ostatních léčivých extraktů na planetě, kde ředění vždy vede ke slabšímu roztoku. Za všechny roky výzkumu Amanita Muscaria mě nic nepřekvapilo tolik jako tato proměna! Bylo to zcela nečekané a velmi poučné. Tento experiment byl několikrát opakován s naprosto stejným výsledkem. Starověký důraz na ředění byl ve skutečnosti praktickým uplatněním chemie. Jsem si poměrně jistý, že Amanita Muscaria byla skutečně zdrojem alespoň některých starověkých vín.

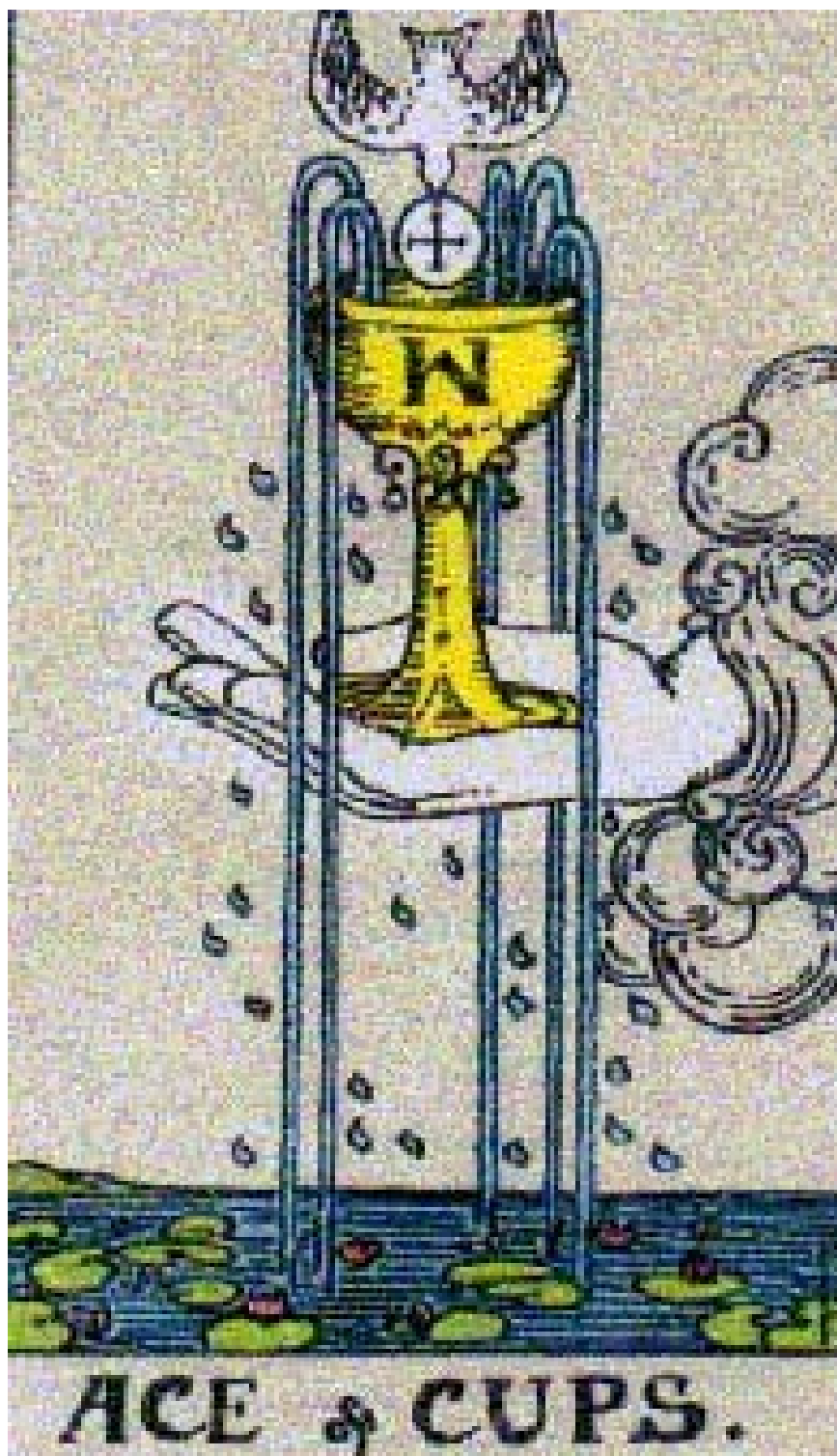
Ve snaze pochopit tuto transformaci jsem vyvinul teorii: Muscimol je velmi polární molekula, věřím, že opačně nabitě konce se spojují a tvoří dlouhé řetězce nebo jiné struktury, také věřím, že tyto řetězce jsou uvolňovány sušeným vzorkem do roztoku. Voda je také polární molekula a náhlé přidání velkého množství vody rozbije tyto řetězce na jednotlivé jednotky Muscimolu rozpuštěné ve vodě. Dlouhé řetězce mají účinky Amanita Muscaria a primárního extraktu, zatímco rozpuštěné jednotlivé jednotky muscimolu mají místo toho psychedelický účinek. To by vysvětlovalo zjevné zvýšení účinnosti zředěného roztoku. Je to pouze teorie, ale je to nejlepší, co jsem mohl vymyslet, pouze na základě pozorovaných účinků, chemického diagramu struktury muscimolu a logického uvažování.

Toto víno z muchomůrky červené mi po přidání vody chutnalo mnohem více než jakýkoli alkoholický nápoj. Ve starověku by tato schopnost být zředěný a přesto silnější byla dalším znakem božskosti.

Podrobnosti o vytvoření kultury vína z muchomůrky červené v moderních podmínkách najdete v kapitole 15.

Krátce po vydání knihy The Sacred Secret jsem studoval keltskou mytologii a magické kotle v těchto mýtech a jejich vztah ke Svatému grálu. Brzy jsem si uvědomil, že vzkříšení Amanita Muscaria vyřešilo záhadu Svatého grálu, a po dvou letech výzkumu byla vydána samostatná malá kniha s názvem „Natural Magic; Recreating the Grail“ (Přírodní magie; Znovuvytvoření grálu), která je zde reprodukována v plném znění; prosím, vezměte na vědomí, že jelikož se jedná o samostatnou brožuru, některé informace se opakují.

14. Přírodní magie; Znovuvytvoření Grálu

Tarotová karta Rider-Waite z roku 1909, Eso pohárů, tajemství Grálu v jediném obrázku pro ty, kteří mají oči k vidění.

14-1. Grál

O Grálu byly napsány stovky knih, ale žádná z nich dosud nedokázala dokázat, co Grál skutečně je, co dělá, ani vám ukázat, jak si vyrobit svůj vlastní Grál.

Grál, nejcennější a nejžádanější předmět rytířských výprav, svatý kalich, který obsahoval Kristovu krev a díky tomu se stal magickým, zázračným, tajemným a magickým nádobím Božství.

Legendy a příběhy o Grálu se nesou napříč věky a šeptá nám o moci a moudrosti, které žijí v poháru! Příběhy o zázračných kotlích a magických mísách, z nichž nikdy nevyschne nápoj uzdravení, poezie a inspirace! O tom je tato kniha.

Tajemství Grálu je prastaré, starší než král Artuš, starší než křesťanství, mnohem starší než samotná civilizace. Musel jsem následovat Grál do dávné prehistorie, abych znovuobjevil jeho ztracená tajemství.

Grál je tajemný, ale je skutečný, lze ho pochopit. Grál je magický, ale jako každá magie, jakmile je tajemství pochopeno, je velmi jednoduchý. Grál je pravděpodobně jedním z nejstarších magických triků známých člověku, ale pro rané lidi, kteří ho prováděli, byl naprosto záhadný. Tato nevysvětlitelná přírodní magie ohromila i ty nejmoudřejší mágy.

Vytvoření Grálu vyžadovalo praktikování nejvyšší magie známé ranému lidstvu. Posvátná, nesmrtelná, halucinogenní rostlina byla rozdrčena a konzumována jako nápoj. Jelikož je rostlina nesmrtelná, vrací se k životu a žije v vhodné nádobě, jako je váš pohár, možná navždy. To je technická magie Grálu, jasná a jednoduchá. Skutečná přírodní magie je výsledkem symbiózy mezi příliš smrtelným člověkem a nesmrtelnou rostlinou.

14-2. Soma, zdroj legend

Soma je jen jedním z mnoha názvů posvátné nesmrtelné rostliny používané k výrobě grálů. Další starověké názvy jsou Ambrose (nesmrtelný) a Nek-tar (přemožitel smrti), které jsou zjevně odvozeny od vzkříšení a nesmrtelnosti této rostliny. Samotné slovo Soma znamená „lisovaný“, což odkazuje na drcení rostliny při přípravě magického nápoje v rámci soma obřadu. Dalším starověkým názvem této posvátné rostliny, který si zaslouží zvláštní zmínku, je Maga (velký dar). Maga je kořenem moderních slov magie, mág a mág.

Dvě moderní jména této houby v angličtině jsou její vědecký název *Amanita Muscaria* a její běžný název *Fly Agaric*; oba názvy popisují její moc nad mouchami. *Amanita Muscaria* je velká červená nebo zlatá houba s bílou barvou a bílými skvrnami na barevné čepičce. Tato hezká houba se běžně používá jako dekorace a často se objevuje v ilustracích pohádkových knih.

Amanita muscaria se běžně vyskytuje v mírných lesích s borovicemi, smrky, břízami, javory a dalšími druhy stromů. *Amanita muscaria* je rozšířena po celém světě a vyskytuje se na všech kontinentech kromě Antarktidy.

Amanita Muscaria se liší velikostí od 3 do 8 palců v průměru klobouku; její výška se pohybuje od 3 do 10 palců, s až 2 palci navíc pod zemí.

Barva klobouku se může pohybovat od zářivě zlatožluté až po sytě krvavě červenou. Klobouk je pokrytý malými bílými nebo krémově bílými bradavkami uspořádanými do kruhového vzoru, které jsou pozůstatky jeho univerzálního závoje. Spodní strana klobouku je bílá nebo krémově bílá a má lamely uspořádané do radiálního vzoru, jako paprsky kola. Pokud odstraníte stonek, spodní strana klobouku připomíná obrovské oko, což vedlo k dávným názvům, jako je „jedno oko“. Horní část stonku má zbytky částečného závoje, který se k němu přichytil jako malý límec; tento závoj původně chránil lamely. Samotný spodek stonku je baňatý a obvykle má soustředné prstence nebo schody, které ho obepínají v úrovni země; jedná se o zbytky míst připojení univerzálního a částečného závoje na základně.

Stejně jako všechny vyšší houby (houby atd.) se houba *Amanita Muscaria* vyskytuje ve dvou formách, houba (plodnice) a samotná rostlina (prvotní forma), která připomíná běžné plísň, jako je plíseň na chlebu. Primární forma *Amanita Muscaria* může být obrovská; jedna rostlina může pokrývat několik akrů a vážit mnoho tun. Když byla rostlina použita v soma obřadu, sušená houba byla rozdrcena a zničena, ale fragmenty rostliny, spory a magický nápoj, který produkovala, jsou schopné ožít a růst v primární formě.

Můj výzkum této rostliny mě vede k přesvědčení, že by bylo nemožné provádět soma obřad s dřevěnými nebo hliněnými nádobami, aniž by rostlina ožila a pokračovala v životě v nich. Magii Grálu lze nyní snadno pochopit jako přirozený výsledek provádění soma obřadu. Jedná se o skutečně přírodní magii.

14-3. Keltské kotle a magické poháry

Příběhy o Grálu jsou dnes mnohými lidmi považovány za křesťanské příběhy, v nichž je Grál pohárem, v němž bylo víno při Poslední večeři (pohár pro přijímání), nebo pohárem, v němž byla Kristova krev. Pravdou však je, že starověké příběhy o Grálu jsou starší než křesťanství a jedná se o staré keltské mýty, které převzala církev. Slovo Grál pochází z keltského „Greal“, což znamená nápoj inspirace.

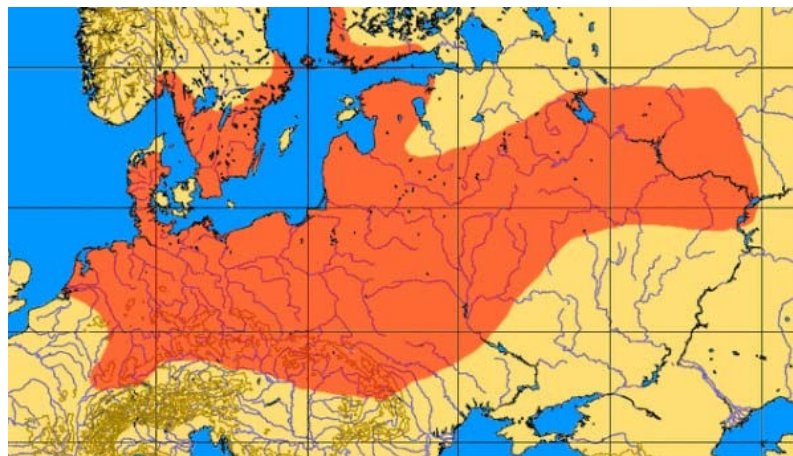
Keltský původ mýtů o Grálu znamená, že objevování keltských počátků nás může dovést k počátkům Grálu.

Lidé známí modernímu světu jako Keltové jsou Irové, Velšané, Skotové a Bretonci, kteří dnes žijí na Britských ostrovech nebo v jejich blízkosti. Před vzestupem Římské říše Keltové obývali velkou část severní Evropy, od Maďarska přes Německo a Francii až po Irsko, Španělsko a Itálii.

Tito Keltové z doby železné pocházejí z velké skupiny kultur z doby kamenné a bronzové, které jsou souhrnně známy jako lidé s provázkovou keramikou nebo pohároví lidé. Toto jméno bylo těmto lidem dáno kvůli hliněným pohárům a amforám nalezeným v mužských pohřbech. Tyto poháry jsou poměrně velké (1,1 litru) a před vypálením byly opatřeny provázkovými vzory. V pohřbech byl pohár buď v ruce, nebo v její blízkosti. Amfory jsou velké hliněné nádoby, které jsou spojovány s pohárky. Mezi další nálezy z pohřbů patřily pazourkové a měděné nože, kamenné hroty šípů a chrániče zápěstí. Dalším předmětem, který se v těchto pohřbech válečníků pravidelně vyskytuje, jsou perforované kamenné hlavice palců, kladiv a bojových seker. To vedlo některé vědce k tomu, že

je označit jako „lid bojových seker“.

Kultura Beaker sahá až 6 000 let před současností, tedy do roku 4 000 př. n. l. Lidé kultury Beaker chovali koně, skot, ovce a kozy, zabývali se zemědělstvím, znali kolo, pluh a ranou metalurgii. Do roku 2 000 př. n. l. obsadili celé území, na kterém se o 1 500 let později usadili Keltové. Věřím, že lidé kultury zvoncovitých nádob jsou původcem mýtu o Grálu a předky Keltů a dalších evropských národů.

Horní oblast patří starší kultuře s provázkovou keramikou. Dolní oblast patří lidu zvoncovité keramiky.

Nikdy se nedozvíme, jakým jazykem lidé kultury zvoncovitých pohárů mluvili, jsou prostě příliš

vzdálení v čase a nezanechali nám žádné známé písemnosti. Keltské jazyky jsou součástí velké jazykové rodiny zvané indoevropská. Jazyky indoevropské rodiny jsou všechny vzájemně příbuzné a mají společný původ. Mezi moderní indoevropské jazyky patří irština, angličtina, němčina, francouzština, italština, řečtina, kurdština, arménština, ruština, íránština a hindština. To je jen malý výběr indoevropských jazyků. Indoevropské jazyky se mluví v širokém pásu Eurasie od Evropy po Indii. Další šíření indoevropských mluvčích má rozšířil ji po velké části světa.

Jelikož indoevropština má jeden bod původu, lze předpokládat, že v raném období byli všichni mluvčí indoevropských jazyků na světě soustředěni v jedné malé oblasti. Pokud najdete určité kulturní rysy a legendy společné různým potomkům nejranějších indoevropských národů, tyto rysy a legendy pocházejí od původních mluvčích indoevropských jazyků.

Jedním z takových kulturních rysů a mýtů společných raným indoevropským národům jsou legendy o božské rostlině nesmrtelnosti, která byla zpracována do posvátného nápoje inspirace. Tento nápoj a rostlina, z níž se vyráběl, jsou známé jako ambrosie, nektar a soma. Slova se vyskytují jak v řečtině, tak v rané sanskrtu (Indie). Naše znalosti o soma obřadu vycházejí z Rig Vedy (Chvála moudrosti), knihy hymnů složených věštcí a mudrci. Rig Veda je jedním z největších a nejstarších textů v jakémkoli indoevropském jazyce; některé hymny mohou pocházet z roku 2000 př. n. l. nebo i dříve. Rig Vedu složili indoevropští lidé, kteří se v době bronzové rozšířili do severní Indie.

Rig Veda má jedno hlavní téma: Soma; celá kniha č. 9 je věnována výhradně Somě a Soma je zmíněna téměř v každé hymně v ostatních knihách. Soma je zjevně zdrojem moudrosti, kterou chválili staří věštcí a mudrci. Hymny z knihy 9 se zpívaly při přípravě Somy a byly nedílnou součástí soma obřadu.

Po přípravě somy byla nalita do dřevěných pohárů, aby mohla být konzumována. Tyto dřevěné poháry patřily jednotlivcům, kteří je nosili s sebou do hrobu. Dřevěný pohár somy byl umístěn do hrobu tak, aby byl mrtvému snadno dostupný, kdyby ho někdy potřeboval. To je nápadně podobné pohřbům v pohárových hrobech. Při pohřbu spálením byl dřevěný pohár somy umístěn na pohřební hranici, aby doprovázel mrtvého do posmrtného života. Při zpracování somy se používaly velké dřevěné a hlíněné misky, ve kterých také žila nesmrtelná rostlina, stejně jako v menších pohárech nebo kelímcích. Amfory v pohřbech typu Beaker odpovídají těmto velkým mísám somy; obě jsou reprezentacemi magických kotlů, hrnců a mís, které se vyskytují ve všech indoevropských mýtech.

Zvonovité poháry nalezené v pohřebních mohylách.

Typický pohřeb s pohárem, tento pochází z Anglie, 2000 př. n. l. Podobné pohřby existují po celé Evropě od Moskvy po severní Afriku a všechny mají společné prvky: zbraně (v tomto případě měděný nůž), pohřeb muže a magický pohár s otiskem provazu.

14-4. Dokázání teorie

Starověké legendy a archeologie nám poskytly výchozí bod pro pokus o znovuvytvoření Grálu. Ve vědě je neprokázaná teorie pouze domněnkou. Aby bylo možné prokázat pravdivost jakékoli teorie, je nutné shromáždit důkazy z experimentů. Aby byly experimenty pravdivé, musí být opakovatelné pro každého a musí přinášet stejné výsledky za stejných podmínek.

V kapitole 17 knihy *The Sacred Secret* (Posvátné tajemství) s názvem „Otázka vzkříšení“ podrobně popisují své znovuoobjevení fantastické schopnosti muchomůrky červené vzkřísit se. Toto zásadní znovuoobjevení zcela mění naše chápání starověké náboženství a magie a poskytlo základ pro skutečné pochopení mýtů o Grálu.

Své experimenty v kapitole *Otázka vzkříšení* jsem prováděl ve skleněných zavařovacích sklenicích nebo skleněných lahvích. *Amanita muscaria* vzkřísila a žila ve skle bez problémů, ale nezdálo se, že by tam byla šťastná. Sklo je studený materiál; malá zvířata mohou zemřít na podchlazení, pokud jsou držena ve skleněné nádobě i v teplé místnosti, a je také velmi kluzké, takže houba se nemohla na skle uchytit. Sklo neposkytovalo houbě žádnou výživu; všechny skleněné vzkříšení byla krmena tekutým zdrojem potravy, jako je hroznová šťáva nebo medová voda.

Začal jsem s předběžnými experimenty s keramikou a použil jsem malé terakotové květináče zvané muffinové květináče, které jsou k dostání v místním obchodě s řemeslnými potřebami. Tyto květináče jsou vyrobeny ze stejné hlíny a mají stejný tvar jako běžné květináče, ale nemají odtokový otvor a mají průměr 3 palce. Terakota je zdrojem minerálních živin, proto rostou zelené rostliny v terakotových květináčích obvykle mnohem lépe než v květináčích z plastu, porcelánu nebo kameniny. Terakota je také porézní a může v sobě zadržovat tekutou potravu, dokud ji *Amanita Muscaria* nevyužije.

Houba v těchto malých nádobkách rostla docela dobře. Tyto kelímky byly použity desítkrát a zdálo se, že s každým cyklem použití se stávají účinnějšími. Měly však některé zásadní nevýhody: za prvé jsou malé, pojmu pouze asi 85 ml tekutiny, za druhé díky širokému hrdlu a malé hloubce rychle vysychají, což se dalo kompenzovat jejich skládáním na sebe, hrdlem k hrdlu. Za třetí byly tenké a křehké a velmi snadno se rozbily. A konečně, vnitřní povrch vyrobený strojem byl velmi hladký a zdálo se, že pro růst houby by byl mnohem vhodnější povrch s větší strukturou a porézností, jako má starodávná keramika.

Testy na vzorcích kameniny a neglazovaného porcelánu prokázaly, že houba na těchto materiálech dobře neroste, protože vyšší teplota vypalování vede k částečné nebo úplné vitifikaci, která se svými fyzikálními vlastnostmi podobá sklu.

Závěrem lze říci, že pokud umístíte *Amanita Muscaria* do vhodného terakotového květináče s přísunem živin, oživne a bude pokračovat v růstu na stěnách květináče, možná navždy!

14-5. Vytvořte si svůj vlastní grál

Vytvoření vlastního magického grálu je jednodušší než pečení chleba nebo zavařování ovoce. Stačí postupovat podle níže uvedených pokynů. Nejprve však musíte pochopit některé základní chemické vlastnosti muchomůrky červené. Muchomůrka červená musí být vysušena, aby se stala psychoaktivní. Tím se chemická látka zvaná kyselina ibotenská přemění na muscimol, který je žádoucí látkou. Při sušení kyseliny ibotenové chemická látka ztrácí molekulu oxidu uhličitého a molekulu vody, čímž vzniká muscimol. Tuto chemickou změnu lze zvrátit pomocí syčené vody, proto nekonzumujte sušenou *Amanitu muscariu* ani produkty Grálu se syčenou vodou (pivo, limonáda nebo šumivé víno, jako je šampaňské). To by přinejmenším zrušilo psychické účinky a v nejhorším případě by mohlo způsobit příznaky podobné otravě čerstvým (nesušeným) *Amanita Muscaria*. Mezi tyto příznaky patří nevolnost, zvracení, žaludeční křeče a extrémní sedace vedoucí k bezvědomí podobnému spánku bez halucinogenních účinků!

Jakmile máte funkční Grail, bude se používat v základním cyklu, kdy se naplní tekutinou jako zdrojem potravy (hroznová šťáva, medová voda atd.), která živí houbu a kterou budete konzumovat. Tato tekutina se nechá v Grailu 4 až 12 hodin, poté se vylije a vypije. Grail se poté nechá prázdný po dobu jednoho týdne nebo déle, aby rostl a vyschnul, a poté může být znovu použit. Tento cyklus lze opakovat donekonečna.

K vytvoření svého Grálu nejprve potřebujete vhodnou terakotovou nádobu nebo misku. Starověké poháry měly tvar od vysoké vázy po mělkou misku, takže tvar zřejmě není důležitý, ale nádoba, do které vidíte a do které můžete sáhnout, je velmi praktická. Terakotová nádoba by měla mít objem alespoň 500 ml, aby se vyplatilo ji používat. Vhodný květináč najdete v obchodech s keramikou nebo zahradnickými potřebami. Nezapomeňte, že musí být z terakoty, stejně jako hliněný květináč. Porcelán, kamenina nebo jakýkoli květináč, který je uvnitř nebo zvenku glazovaný, nelze použít. Pokud si chcete zkusit vyrobit vlastní terakotový květináč, nezapomeňte ho vypálit při nejnižší teplotě (700 až 800 stupňů Celsia), protože vyšší teploty způsobují vitrifikaci a květináč se stává pro Grail nepoužitelným. Některé vysoké školy, obchody s řemeslnými potřebami nebo obchody s keramickými potřebami nabízejí kurzy keramiky, což je pro většinu lidí snazší než si vše vyrábět sami. Květináč musí mít také dostatečně vysoký okraj, aby bylo možné připevnit látkový kryt popsany níže.

Budete potřebovat vhodnou tenkou látku, kterou zakryjete Grál, kdykoli do něj nebudete nalévat nebo z něj vylévat tekutinu. V legendách o Grálu byl Grál vždy zakrytý látkou. V praxi lze použít jakoukoli látku, která je dostatečně silná, aby do Grálu nevlétly ovocné mušky. Dobře se hodí bavlna nebo len, ale lze použít i polyester. Hlavní požadavky jsou, aby látka zabránila vniknutí ovocných mušek, snadno propouštěla kyslík a pomáhala udržovat vysokou vlhkost po několik dní, aby houba mohla růst. Látku je třeba upevnit provázkem nebo gumičkou kolem horní části Grálu, aby zůstala na svém místě. Je také užitečné mít pro každý Grál dvě látkové kryty, aby jeden mohl být prán a sušen, zatímco druhý Grál zakrývá. Další věcí, kterou potřebujete, je sušená muchomůrka červená; tu lze najít v lesích nebo objednat u dodavatelů uvedených v části Dodávky a zdroje v poslední kapitole. Pro většinu lidí je mnohem snazší tuto rostlinu koupit, než ji sami hledat, a to také doporučuji. Pokud chcete tuto rostlinu hledat, budete potřebovat dobrý průvodce houbami a měli byste si také přečíst mou knihu *The Sacred*

Tajemství, jak zacházet s muchomůrkou červenou po jejím nasbírání.

Poslední položkou, kterou potřebujete, je potravina pro houby. Může to být něco tak jednoduchého, jako láhev pasterizovaného hroznového džusu zakoupená v obchodě, med rozpuštěný ve vroucí vodě nebo jakýkoli recept na pivo bez kvasnic a chmele. Pro většinu lidí bude hroznová šťáva nejvhodnější potravou, protože je před plněním do lahví pasterizována, takže je nepravděpodobné, že by do vašeho Grailu vnesla nějakou kontaminaci. Jiné lahvové šťávy, jako například jablečná, vždy obsahují další přísady (kukuřičný sirup nebo chemikálie), a proto je nepoužívám. Pokud chcete použít čerstvý džus, měl by být pasterizován ve vodní lázni při teplotě 190 °F a před použitím by měl být filtrován a ochlazen. Pokud chcete použít med nebo recept na pivo, musí být přiveden k varu a poté nechán vychladnout pod pokličkou. Nechte ho vychladnout na pokojovou teplotu, než ho použijete ve svém Grálu, protože přidání horké tekutiny může uvařit *Amanita Muscaria* žijící v Grálu. Medový nebo pивní roztok by měl být také přefiltrován přes kávový filtr, aby se odstranily pevné částice, nebo v případě medu nerozpuštěné kousky, které by mohly houbu zabít cukrem, pokud by na ní zůstaly po zaschnutí. Veškerá potrava, kterou houba přijímá, by měla být rozpuštěna v roztoku nebo rozemleta na mikroskopické kousky. Tímto způsobem rychle roste, rychle vyčerpá potravu a přechází do klidového stavu. Zatímco je rostlina ve své živé fázi, vylučuje kyselinu ibotovou, která na povrchu houby vysychá na muscimol. Právě tento muscimol se extrahuje při dalším krmení.

Jakmile budete mít všechny 4 výše uvedené položky, můžete začít s výrobou svého GRAILU. Existují 2 snadné způsoby, jak si vyrobit svůj Grail.

#1 Naplňte terakotový hrnec čistou pitnou vodou a určete objem hrnce nalitím vody do odměrky. Vnitřek hrnce opláchněte a postavte ho dnem vzhůru, aby voda vytekla; tento krok je společný pro obě metody.

Nejjednodušší způsob je vložit do opláchnutého květináče 14 až 28 gramů (½ až 1 oz) sušených kousků muchomůrky červené na litr (quart) objemu květináče. K tomu přidejte tekuté jídlo pokojové teploty podle vašeho výběru, přikryjte látkou a nechte 6 až 12 hodin v teple. Nyní vylijte veškerou tekutinu a kousky hub nechte v nádobě. Kousky rozložte po stranách nádoby tak, aby se neslepily (v vysoké nádobě ji k tomu možná budete muset položit na bok), a zakryjte látkovým krytem. V další kapitole se dozvíte, jak použít ambrosii, kterou jste právě vylili. Umístěte na teplé suché místo s prouděním vzduchu. Za 3 dny by se kousky hub a stěny hrnce měly začít pokrývat chmýřím, protože *Amanita Muscaria* se vrací ke své původní podobě. Toto mycelium bude bílé nebo šedé a bude růst, dokud nedojde k vyčerpání živin a/nebo vody, což může trvat několik týdnů. Poté, co mycelium přestane růst, vyschne a zmenší se. Grail bude opět připraven k použití, až bude vnější strana nádoby na dotek teplá a suchá, kousky hub budou tvrdé a mycelium se zmenší. V zásadě se jedná o dvouměsíční až měsíční cyklus, zejména u velkých nádob.

Druhou metodou je použití stejného poměru muchomůrky červené, 14 až 28 gramů (½ až 1 oz) na 1 litr (1 kvart) objemu hrnce. Ta se rozele na prášek a nasype do hrnce, poté se přidá tekutá potravina o pokojové teplotě, přikryje se a nechá se 6 až 12 hodin odstát.

Ambrosii sceďte, ponechte kal a malé množství tekutiny, a veškerý filtrovaný prášek vraťte do nádoby. Nádobou otáčejte, aby se vnitřek nádoby rovnoměrně pokryla nyní rozmočeným práškem. Tento prášek ožije a vytvoří tenkou vrstvu živé *Amanita Muscaria* na vnitřní straně nádoby. Protože se jedná o tenkou vrstvu, může projít

projit kompletním cyklem použití za 7 až 14 dní a velmi dobře funguje v malých nádobách o objemu 1 litr nebo méně.

Bez ohledu na to, kterou metodu se rozhodnete použít, přidání malého kousku houby nebo mletého prášku do Grailu spolu s tekutou potravou zdá se podporuje růst kultury a udržuje ji zdravou.

Sušení Grailu je velmi snadné – stačí jej před použitím umístit na alespoň 3 dny před malý ventilátor v suché místnosti s pokojovou teplotou. Ventilátor Grail nepřesuší, takže je to nejbezpečnější způsob sušení. Je velmi důležité, aby byl Grail před použitím suchý, aby bylo dosaženo požadovaných účinků.

14-6. Použití GRAILU

Použití Grailu je nyní velmi jednoduchý postup, který zvládne každý! Vysušený Grál položte na talíř nebo jinou vodotěsnou podložku, sejměte látku a naplňte ho vybranou tekutou potravinou. Grál znovu zakryjte látkou a nechte ho stát 6 až 12 hodin, poté ho odkryjte a vylijte ambrosii, kterou Grál vyprodukoval. Grál znovu zakryjte a nechte ho stát v teple při pokojové teplotě po dobu 7 až 28 dní, po které bude připraven k opětovnému použití.

Ambrosie, kterou jste vylili, by měla být před konzumací zředěna v poměru alespoň 2 díly vody na 1 díl ambrosie. Jak se Grál používá, bude se stávat stále hustším a silnějším a s každým cyklem použití bude účinnější. Jakmile se stane silnějším, zředte jej větším množstvím vody. Nakonec jej lze zředit v poměru 3 nebo 4 díly vody na 1 díl ambrosie. Toto zředění je velmi důležité pro dosažení požadovaných účinků; nezředěná ambrosie je ve skutečnosti méně účinná než správně zředěná ambrosie. Pamatujte, že při konzumaci ambrosie z Grailu nesmíte pít žádné SYCENÉ nápoje (limonády, pivo nebo šumivé víno) a nedovolte to ani nikomu jinému!

Opojení způsobené pitím zředěné ambrosie je pro většinu lidí velmi příjemné lidí; v malých dávkách je podobná alkoholu, zatímco větší dávky vyvolávají psychedelický účinek. Nezředěná ambrosie ve velkých dávkách může vyvolat zmatený duševní stav, který většina lidí nepovažuje za tak příjemný jako správně zředěnou ambrosii. (Nejlepším lékem na tento stav je pití vody.)

Jak váš Grál stárne, měl by postupně ztratit svůj bílý nebo šedý chlupatý vzhled a začít vypadat podobně jako lišejník (tvrdá kožovitá houba, která se vyskytuje na skalách a stromech). Obvykle bude bílý, šedý nebo černý, někdy se všechny tři barvy vyskytnou současně. Jak váš Grál stárne, měl by také vyvinout jedinečnou vůni v závislosti na své genetice a potravě, kterou byl krmen. Tato vůně je také zmíněna v legendách o Grálu, kde má Grál kořeněnou vůni. Všechny, které jsem vytvořil, voní v této fázi trochu jako máta nebo květiny.

Ambrosie produkovaná vaším Grálem nebo sušenými exempláři Amanita Muscaria je živá. kultuře a za 3 až 5 dní se znovuzrodí do své původní podoby. Díky této skutečnosti se magický grál může rozmnožovat a vytvářet další grály, stačí použít terakotovou nádobu jako pohár na ambrosii a ta se nakonec stane grálem schopným vytvářet vlastní ambrosii; to je skutečně magie.

Nyní vlastníte magický grál; je možné, že tento grál může žít ještě mnoho let; při správné péči může vydržet po zbytek vašeho života! Váš grál je však živý organismus a jako takový s ním musí být zacházeno. Nevystavujte svůj grál vysokým

teplotám ani jej nenechávejte zmrznout, když je v živém stavu. Před použitím vždy zkontrolujte stav svého grálu, pokud zapáchá, nepoužívejte jej. Zkontrolujte, zda na něm nejsou jiné barvy; žlutá, zelená, červená nebo modrá, což může být známkou kontaminace, zejména pokud také zapáchá.

Nezapomeňte Grail vždy zakrývat látkou a uchovávat jej mimo dosah hlodavců.

Nenechávejte Grail naplněný tekutou potravou déle než 12 hodin, protože by se mohl utopit – stejně jako vy potřebuje vzduch.

Recepty

Poznámky k vodě:

Stejně jako při výrobě piva, kávy a čaje má kvalita vody, kterou použijete, velký vliv na chuť konečného výsledku. Používejte nejlepší vodu, kterou můžete sehnat. Nepoužívejte v Grailu chlorovanou vodu; chlor je pro houby jedovatý. Nepoužívejte v Grailu „tvrdou vodu“; chemické usazeniny, které obsahuje, mohou být škodlivé pro *Amanita Muscaria* žijící v Grailu. Ve všech receptech používejte čerstvou vodu z reverzní osmózy nebo destilovanou vodu. (Pamatujte, že ne všechna balená voda je reverzní osmózou, některá balená pramenitá voda je velmi tvrdá a neměla by se používat.) Pokud není možné tyto vody sehnat, můžete vodu ze studny nebo z vodovodu vařit 20 minut, aby se sterilizovala, odstranil se chlor a tvrdé usazeniny zůstaly v hrnci, nikoli ve vašem Grailu. Hrncel zakryjte a nechte vychladnout na pokojovou teplotu. Před použitím přefiltrujte přes kávový filtr.

1. Kupte si balenou pasterizovanou hroznovou šťávu v množství, které naplní Grail, a před každým použitím otevřete novou láhev, abyste zabránili kontaminaci. Před použitím lze přidat až 10 % vody. Používejte při pokojové teplotě. Takto vznikne Dionýsovo víno.

2. Mražený koncentrovaný hroznový džus lze použít, pokud je smíchán s kvalitní vodou. Smíchejte podle pokynů na obalu.

1. Med v množství až 3 tekuté unce na litr vody (90 ml na litr) se rozpustí ve vroucí vodě, sejme z ohně, přikryje a nechá vychladnout na pokojovou teplotu. Před použitím promíchejte, abyste se ujistili, že je med zcela rozpuštěný. Pokud není, měl by se přefiltrovat přes kávový filtr, aby se odstranily případné hrudky medu. Med má nejširší škálu chutí ze všech potravin, které můžete použít. Starověký med obsahoval mnohem více pylu než moderní med; vařený pyl z určitých rostlin může být velmi výživnou potravinou.
2. Ječmen, organický ječmen v potravinářské kvalitě, se přidává do vody v poměru 4 tekuté unce ($\frac{1}{2}$ šálku) na 5 šálků = 1,25 litru v hrnci. Přiveďte k varu, snižte teplotu, přikryjte a vařte 45 až 60 minut, přidejte vodu, aby se nahradil objem, a znovu přiveďte k varu. Odstavte z ohně, nechte přikryté, dokud nevychladne, a přefiltrujte přes kávový filtr, aby vznikla čirá tekutina. Tento recept lze také kombinovat s receptem na med, aby vznikla chutnější ambrosie.
3. Ve vašem Grálu můžete použít jakýkoli recept na domácí pivo, nezapomeňte však z receptu vynechat kvasnice a chmel a před použitím při pokojové teplotě pivo přefiltrovat.

Všechny tyto recepty jsou založeny na receptech nalezených ve starověkých textech, jako je Rig Veda; pokud chcete, můžete experimentovat s jinými potravinami. Nejvhodnější potravina je pasterizovaný lahvový hroznový džus, k jeho použití nepotřebujete sporák ani hrnce, stačí otevřít láhev a opatrně jej nalít do Grailu. Je však dobré měnit potraviny, kterými Grail krmíte, aby

Amanita Muscaria měla širokou škálu živin. Upozornění: jakákoli čirá tekutina extrahovaná po extrakci hroznové šťávy může mít tmavou barvu kvůli předchozí hroznové šťávě; je však neškodná a ambrosie je stejně dobrá jako vždy.

14-7. Závěry

Kultura šňůrové keramiky, pohárů a grálu trvala více než 2500 let a nakonec se rozšířila od východu Moskvy až po Skandinávii, Skotsko, Irsko, Anglii, Německo, Francii, Itálii, Španělsko, Portugalsko a severní Afriku, což je prapůvodní kultura celé Evropy i mimo ni.

Téma pohřbů kultury pohárů se odráží v mýtech o Grálu, kde jsou dvěma hlavními prvky společnými pro obě kultury kombinace válečníků a magických nádob. Legendy o magických hrncích a pohárech, z nichž se vaří magický nápoj, jsou zaznamenány písemně, jakmile se v Evropě objevilo písmo, a jsou to starodávne legendy, které přetrvávají dodnes.

Existují dvě starověké tvrzení o legendárním Grálu, která by měla být pro moderní lidi zvláště zajímavá. Za prvé, Grál údajně dokázal vyléčit jakékoli nefatální zranění a jakoukoli nemoc! Za druhé, ti, kteří vlastnili starověký Grál, měli extrémně dlouhou životnost. Tyto vlastnosti má Grál společné s muchomůrkou červenou ve starověkých legendách. Jak je uvedeno v knize The Sacred Secret, aby mohla muchomůrka červená oživovat, musí produkovat výjimečná antibiotika.

Muchomůrka červená jako Ambrose, Amarta, Amrita, nektar bohů, je indoevropské dědictví zakódované v našich jazycích, náboženstvích, mýtech a folklóru. Tato nesmrtelná rostlina a její doprovodná magická nádoba jsou zdrojem starověkých legend a mýtů. Nazývala se Maga, „velký dar“, což je kořen našeho moderního slova magie! Ti, kteří nesli velký dar, byli nazýváni „nositelé darů“, což je kořen moderních slov Magi, Magus a Magician. Grál je jedním z největších darů Amanita Muscaria lidstvu, magickým nekonečným zdrojem inspirace, osvícení, uzdravení, útěchy, radosti a svou samotnou existencí i úžasu!

Grál, když je znovu vytvořen s Amanita Muscaria, odpovídá Grálu starověkých legend.

Dokonalé. Od toho, že je nekonečným zdrojem moudrosti a inspirace, až po kořeněnou vůni legendárního Grálu. Věřím, že fantastická schopnost Amanita Muscaria oživit a žít v dřevěném nebo terakotovém poháru nebo misce je zdrojem legend o Grálu a všech euroasijských příběhů o magických pohárech nebo miskách. Je velmi nepravděpodobné, že by existovalo jiné vysvětlení těchto starověkých legend než Amanita Muscaria a její přirozená schopnost dělat zdánlivě nemožné věci. Amanita Muscaria je PŘÍRODNÍ MAGIE.

Fotografie jednoho z Grálů autora obsahujícího vzkříšenou Amanitu muscariu. Nyní můžete pochopit, proč legendární Grál nemohl sloužit zbabělci.

15. Pěstování eucharistického chleba a vína v množství

V této části se dozvíte, jak vytvořit živý chléb a svátostné víno, které jsou posvátnými svátostmi křesťanství. Každý, kdo rozumí významu svátostí v Novém zákoně, chápe, že konzumace živého chleba a posvátného vína je základem křesťanství.

Ačkoli se v dávných dobách k pěstování Amanita Muscaria používala terakota, má ve srovnání se sklem některé významné nevýhody. Terakota může být kontaminována jinými houbami nebo bakteriemi a jediným řešením je nádobu vyhodit. To může vysvětlovat obrovské množství vyhozených keramických nádob na některých euroasijských archeologických nalezištích, kde byla keramika v mnoha případech před vyhozením záměrně rozbita. Tato praxe měla zabránit tomu, aby někdo omylem použil kontaminovanou nádobu. Sklo však lze sterilizovat jak teplem, tak chemickými metodami, aby se zajistila minimální kontaminace.

Vytváření živého chleba

Evangelium podle Jana

6:48-51

1. „Já jsem ten chléb života.
2. Vaši otcové jedli manu na poušti a zemřeli.
3. Toto je ten chléb, který sestupuje z nebe, aby ho člověk jedl a nezemřel.
4. Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe: kdo jí tento chléb, bude žít navěky; a chléb, který dám, je mé tělo, které dám za život světa.“

Živý chléb je možná největším kouzlem *Amanita Muscaria* a může během velmi krátké doby zvýšit zásoby svátosti několikasetkrát.

S Grálem se v daném okamžiku produkuje pouze malé množství mycelia houby *Amanita Muscaria*, zatímco s živým chlebem se velké množství mycelia houby vypěstuje na vařeném ječmeni za tři dny nebo méně a po vysušení se může použít stejně jako sušená houba *Amanita Muscaria*.

Vybrané obilí má velký vliv na konečný produkt; pšenice, žito a oves nefungují tak dobře jako ječmen, který obsahuje větší množství bílkovin ve srovnání s ostatními obilovinami. Rýže by se nikdy neměla používat kvůli neustálé kontaminaci zelenou plísní, která se vždy vyvíjí na vařené rýži. Všechna zrna jsou obecně kontaminována všemi druhy bakterií, kvasinek, smutků a jiných hub, které jsou obvykle přítomny při sklizni, ale úroveň kontaminace se může dramaticky zvýšit v důsledku nesprávného skladování.

Mnoho lidí dělá velkou vědu z takzvaného „organického“ obilí, které ve skutečnosti není pro výrobu živého chleba tak dobré jako rafinovanější ječmen prodávaný pro lidskou spotřebu. Vnější slupka ječmenných zrn se v zásadě odstraňuje procesem zvaným perlení, který vystavuje vnitřní škrob houbě *Amanita Muscaria* a výrazně urychluje růst. Během perlení se spolu se slupkou zrna odstraní také velké množství kontaminujících spór hub, bakterií a kvasinek, takže tímto procesem se získá mnohem čistší obilí.

Ječmen, který si stále zachovává slupku, potřebuje více času, aby se na něm usadila houba *Amanita muscaria*, a ve srovnání s rafinovanějším ječmenem může jeho růst trvat až dvakrát déle. Tento čas navíc potřebný k růstu a velké množství kontaminantů na tomto typu ječmene výrazně zvyšují riziko kontaminace.

Měli byste si být vědomi toho, že někdy se o „organickém“ ječmeni tvrdí, že je „perlový“, což však není pravda, pokud není odstraněna slupka zrna; v takovém případě jej nelze legálně prodávat jako „organický celozrnný“ ječmen!

Použitý ječmen by měl mít barvu podobnou bílé rýži, matný povrch a pouze malou žlutou čáru podél zrn. Pokud jsou zrna ječmene hladká, lesklá a žlutá, stále mají slupku a neměla by se používat.

Žádoucí rafinovaný perlový ječmen je ve skutečnosti velmi snadné najít spolu se sušenými fazolemi téměř v každém supermarketu a obvykle se prodává v 1lb pytlích, které jsou velmi pohodlné k použití. Všechny zde uvedené pokyny a časy předpokládají použití tohoto perlového ječmene.

Vaření ječmene je dalším krokem a je velmi důležitým faktorem pro úspěch celé operace. Uvařená ječmenná zrna by měla být mírně gumová a měla by se dát rozčesat na jednotlivá zrna, aby měla lehkou vzdušnou strukturu, ve které může růst houba *Amanita Muscaria*.

Nejllepší je vařit pouze 1 libru suchého ječmene najednou, protože při vaření větších množství se spodní zrna pod tíhou zrn nad nimi stanou téměř lepkavá. Hrncem na vaření by měl mít objem alespoň 1 1/2 galonu (6 litrů) a těsně přiléhající víko; hrnec se širokým dnem je vhodnější než hrnec úzký

se stejným objemem.

Vzhledem k tomu, že poměr hmotnosti a objemu různých šarží ječmene se může značně lišit, vždy používám poměr ječmene a vody 1:2 podle hmotnosti, takže na 1 libru ječmene používám 2 libry vody = 1 litr. Pro informaci, 1 pinta vody váží 1 libru, pro ty, kteří používají metrický systém, použijte 500 gramů ječmene a 1 litr vody.

Do hrnce přidejte 1 litr vody, přikryjte a zahřívejte až do varu, odkryjte, přidejte 1 libru bílého perlového ječmene, promíchejte, přikryjte a snižte teplotu na mírný var, vařte 45 minut, vypněte oheň a nechte přikryté vychladnout, přibližně 2 hodiny; nemíchejte ani s tím nemanipulujte, dokud nevychladne.

Sejměte pokličku a vidličkou lehce seškrábněte povrch zrna, aby se uvolnila jednotlivá zrna, pokračujte v seškrabování všech zrn z hmoty, když se dostanete na dno hrnce, obvykle tam zůstane nějaké zrno přilepené v vrstvě lepivého zbytku, opatrně ho rozbijte na velmi malé kousky po 1 až 3 zrnech a zamíchejte do zbytku zrna.

V tomto okamžiku byste měli přidat inokulant v malých dávkách do zrna v hrnci a velmi důkladně ho promíchat s načechnutým zrnem. Po naočkování naplňte zrno velkou servírovací lžící do vybraných sklenic do hloubky asi 5 cm, na ústí sklenic položte kávový filtr a zajistěte ho gumičkou.

Inokulant se připravuje pomocí 1oz láhve s víčkem, do které se vloží $\frac{1}{4}$ tekuté unce (naplňte láhev do $\frac{1}{4}$) sušeného prášku z klobouku muchomůrky červené, láhev se naplní převařenou vodou o pokojové teplotě a nechá se 3 hodiny odstát. Před použitím na obilí se láhev dobře protřepe. Inokulant obvykle připravuji předtím, než začnu vařit ječmen. Toto malé množství inokulantu je ideální pro 1 libru sušeného ječmene po uvaření. Použití většího množství inokulantu může přidat příliš mnoho vody do uvařeného zrna a způsobit problémy.

Sklenice by měly být široké konzervovací nebo skladovací sklenice o velikosti od 1 penty do 1 galonu. Osobně preferuji 1 galonové široké sklenice, z nichž 3 až 4 pojmu uvařené zrno z 1 libry suchého ječmene. Menší sklenice pojmu asi $\frac{3}{4}$ až 1 šálek uvařeného zrna a k uložení celého zrna je potřeba asi 9 až 12 sklenic. Je velmi důležité dodržovat správnou hygienu a sklenice důkladně umýt detergentem, důkladně opláchnout a v případě potřeby namočit do roztoku chlorového bělidla.

Naplněné sklenice s naočkováným zrním umístěte do vybraného prostoru pro pěstování, který by měl mít pokojovou teplotu (65–72 °F), být dobře větraný a sklenice by neměly být vystaveny přímému slunečnímu záření. Upřednostňujte tmavý prostor, ale ne na úkor větrání. Prostor pro pěstování musí být snadno čistitelný a udržovaný v čistotě, musí být také bez jiných plísní. Použití sklepa s plesnivým zápachem jako prostoru pro pěstování je například přímo pozvánkou ke kontaminaci.

Pokud vše proběhne správně, po 36–48 hodinách by měly být pouhým okem jasně viditelné malé oblasti bílého chlupatého porostu rozptýlené po zrně. Za ideálních podmínek houba zcela kolonizuje zrno během 60 až 72 hodin po vložení do sklenic. Když je zrno zcela kolonizováno, houba Amanita Muscaria vyrostle z povrchu zrna o 1–2 palce a bude mít barvu od čistě bílé po světle šedobílou. Je velmi důležité sklízet živý chléb ve správný čas, protože pokud se kultura nechá růst déle,

, vrchní část rychle zčerná a pokryje se velkým množstvím spór.

Je velmi důležité tyto kultury velmi pečlivě zkontrolovat, zda nejsou kontaminovány jinými formami života, jako jsou bakterie, a to jak zrakem, tak čichem. Jiné houby lze obvykle rozpoznat podle odlišné barvy nebo struktury mycelia, zatímco bakterie lze detekovat podle silného kyselého zápachu. Kontaminované kultury by neměly být používány k lidské spotřebě a sklenice, které je obsahovaly, by měly být před opětovným použitím buď vyčištěny a vyvařeny ve vodě po dobu 20 minut, nebo namočeny v silném roztoku bělidla.

Vzhledem k tomu, že houba *Amanita Muscaria* může v krátké době kolonizovat vařený ječmen, kontaminace obvykle nepředstavuje problém, avšak teploty nad 78 °F v oblasti pěstování mohou urychlit růst bakterií a zároveň zpomalit růst mycelia *Amanita Muscaria*, což může vést ke kontaminaci.

Po sklizni musí být kultury vysušeny, než je lze použít. Používám stejný sušič potravin s vestavěnou regulací teploty, jaký používám k sušení muchomůrek červených. Kultury lze také sušit v troubě nastavené na teplotu „warm“ (teplá) s mírně pootevřenými dvířky. Kultury by měly být zcela vysušené a je lepší je sušit příliš dlouho než nedostatečně. Rozbití kultur na kousky výrazně urychlí proces sušení. Když jsou kultury zcela suché, vložte je do uzavíratelných plastových sáčků nebo skleněných nádob. Během velmi krátké doby začnou vydávat velmi příjemnou vůni a stanou se velmi aromatickými. Živý chléb chutná mnohem lépe než ječmen, ze kterého byl vyroben, a má velmi uspokojuvou sladovou chuť.

Sušený živý chléb lze namlít na mouku, prosít přes jemné síto a použít v celé řadě receptů, jako jsou brownies, sušenky, dorty, banánové a jiné sladké pečivo. Mouku z živého chleba lze použít v poměru 1:1 místo běžné mouky ve vašich oblíbených receptech. Jediný skutečný rozdíl v receptech na živý chléb spočívá v tom, že se vynechává veškerá sůl. Nepřidávám kuchyňskou sůl, prášek do pečiva ani jedlou sodu a vše, co připravuji, pečou při teplotě 300 až 325 °F, protože muscimol se rozkládá při teplotě 350 °F nebo vyšší.

Pokud je sušený Living Bread rozdrobený na kousky nebo namletý na hrubou mouku, lze jej vařit ve vroucí vodě jako běžné teplé snídaně cereálie, například ovesné vločky nebo krupici, a vytvořit tak to, co já nazývám skutečnou snídaní šampionů. S přidaným mlékem a medem je velmi chutný a opravdu rozjasní den.

Z Living Bread lze připravit velmi chutnou ambrosii, a to jednoduše namočením mleté mouky do studené pitné vody a přidáním medu nebo cukru na oslazení. Lze ji také připravit jako horký nápoj jednoduchým ohřátím vody obsahující mouku Living Bread. Používám asi ½ šálku mouky na 1 litr vody, ale přesný poměr není tak důležitý. Mouku z živého chleba můžete také přidat do hroznové šťávy nebo jiných ovocných šťáv a za pár minut vytvořit víno z živého chleba.

© 2002 Donald E. Teeter

Muchomůrka červená rostoucí na vařeném ječmeni.

Příprava svátostného vína

Evangelium podle Jana 15: 1

1. Já jsem pravý vinný kmen a můj otec je vinař.

Účelem tohoto návodu je naučit vás, jak si doma jednoduše a levně vyrobit vlastní nealkoholické, bezsulfidové víno Ambrosia pomocí koncentrovaných ovocných šťáv, několika jednoduchých pomůcek a rostliny Ambrosia (*Amanita Muscaria*).

Amanita muscaria je nesmrtelná, všechny kultivační techniky používané starověkými civilizacemi i námi dnes jsou založeny na skutečnosti, že houby *Amanita muscaria* lze sušit, dlouhodobě skladovat v suchu a po rehydrataci vodou se během tří dnů magicky vrátí k životu jako mycelium.

Jediný stonek sušené *Amanita muscaria* třetí den po rehydrataci vodou, na kterém nyní roste mycelium – tak by mělo vypadat mycelium *Amanita muscaria*.

Ve své knize *Soma: Divine Mushroom of Immortality* (*Soma: Božská houba nesmrtelnosti*) Wasson cituje zprávy sibiřských kmenů, které fermentovaly *Amanita muscaria* s různými bobulovými nebo ovocnými šťávami, zředěným medem nebo šťávou z určitého druhu sladké trávy. Mnoho kmenů používalo tyto fermentované šťávy k léčbě žaludečních potíží a k jiným léčebným účelům, stejně jako k omamným účinkům.

Vína starověkých Řeků a Římanů byla také schopna být použita k léčebným účelům; Homer v *Iliadě* uvádí, že neředěné víno bylo používáno na válečná zranění (jako antiseptikum), což je něco, k čemu se moderní víno nikdy nepoužívá.

Na rozdíl od moderního alkoholického vína musela být starověká vína západní Eurasie před konzumací zředěna velkým množstvím vody; starověké zdroje dokonce uvádějí, že konzumace velkého množství neředěného starověkého vína mohla způsobit smrt. Toto víno bylo zředěno velkým množstvím vody; v poměru jedna část vína k dvaceti až padesáti dílům vody.

Tato silná vína jsou zmíněna ve starověké literatuře, například v Homérově *Iliadě* (800 př. n. l.), a byla vyráběna od velmi dávných dob až do pozdní římské éry (500 n. l.). V této době se zdá, že výroba ustala a v literatuře té doby se o těchto velmi zvláštních vínech již dále nezmiňuje.

Abychom čtenáři poskytli stručný přehled o kultivačních technikách, které zde budeme používat, podíváme se na počátky vědecké mikrobiální kultivace. Ta využívá skleněné láhve, jednoduchý mikropórový filtr a sterilizaci pomocí tepla. Pomocí těchto jednoduchých vědeckých technik, které byly vyvinuty v průběhu posledních sto let, může průměrný čtenář snadno kultivovat víno *Ambrosia*. Tento moderní přístup má oproti starodávným metodám významné výhody, jako je použití pouze nepatrného množství sušených hub k zahájení kultivace a vysoká produktivita s velmi nízkou mírou kontaminace.

Louis Pasteur (1822-1895) je považován za autora důležitého objevu, že vzduch je plný mikroorganismů a jejich spór, které způsobují znehodnocení potravin a

mohou způsobit nemoci rostlin, zvířat a lidí. K prokázání své teorie použil velmi jednoduchý experiment a tato experimentální technika je základem moderních technik čisté kultury pro pěstování hub, bakterií, kvasinek, dokonce i rostlinných a živočišných buněk ve sterilním prostředí jako čistá kultura.

V Pasteurových experimentech byly připraveny skleněné láhve částečně naplněné hovězím vývarem, mlékem nebo jinými potravinami, které se na vzduchu rychle kazily. Ústí lahví bylo poté ucpané pevnou vložkou z voděodolné bavlny, lahve byly umístěny ve svislé poloze do horké vodní lázně a vařeny při teplotě, která zabila všechny mikroby uvnitř lahve, přičemž horký vzduch a pára vznikající v lahvi procházely bavlněnou vložkou. Správným vařením lahví se obsah nezkazil, i když byl uchováván po několik měsíců. Bavlněná zátka neuzavírala vzduch, takže se to zásadně lišilo od konzervování, které vyžaduje vzduchotěsné uzavření.

Pasteur dále prokázal, že pokud se bavlněná zátka ze sterilní lahve odstranila a sterilní obsah lahve byl vystaven mikroorganismům a sporám obsaženým ve vzduchu venku, a to i jen na několik sekund, a poté byla bavlněná zátka znovu vložena, obsah se vždy během krátké doby zkažil. Mikroskopické vyšetření obsahu zkažených lahví vždy odhalilo mikroorganismy, které v obsahu stále sterilních lahví nebyly přítomny.

Pasteurovo tajemství vytvoření sterilního prostředí s potravinami a kyslíkem uvnitř lahve spočívá v bavlněné zátce, která je během procesu vaření sterilizována proudící párou a horkým vzduchem. Nyní sterilní bavlněná zátka se stává mikroporézním filtrem schopným odfiltrovat všechny mikroorganismy a jejich spory z vnějšího vzduchu, který při ochlazování znovu vstupuje do lahve.

Je zřejmé, že pokud by se tímto způsobem připravily vhodné potraviny pro určitý mikroorganismus a poté se naočkovaly i malým množstvím kultury tohoto mikroorganismu, tato kultura by v tomto umělém prostředí vzkvétala bez jakékoli konkurence ze strany jiných mikroorganismů. Pokud je naočkováná kultura zcela bez jiných kontaminujících mikroorganismů, vyroste v lahvích do čisté kultury. Bavlněná zátka umožnila kyslík využívajícím kulturám, jako jsou houby, získávat kyslík z vnějšího vzduchu, aniž by do čisté kultury pronikly kontaminující mikroby.

Výroba posvátného ambrosiálního vína je jednoduchý proces, který vyžaduje pouze několik snadno dostupných surovin a běžně dostupné vybavení.

1 Sušené kloboučky muchomůrky červené – jako očkovací látku budete potřebovat kloboučky muchomůrky červené sušené při nízké teplotě. Pokud kupujete sušené muchomůrky červené, vyšší kvalita se obvykle vyplatí. Pokud jste si sami nasbírali a sušili při nízké teplotě (120 stupňů Fahrenheita nebo méně) muchomůrky červené, kloboučky nejlepších exemplářů by měly být uloženy odděleně pro použití jako očkovací látka. Tyto sušené kloboučky je třeba pečlivě zkontrolovat, zda neobsahují nečistoty, jehličí atd., které je třeba odstranit, než je rozemletete na jemný prášek. Malé mlýnky na kávu fungují velmi dobře a jsou natolik levné, že jeden z nich můžete věnovat výhradně mletí *Amanita muscaria*. Inokulant by měl být namletý dostatečně jemně (jako mouka), aby plaval na povrchu šťávy.

2 Skleněné láhve nebo džbány. Dále budete potřebovat skleněné láhve o objemu od 1 pinty do 1 galonu, například láhve od džusu všech velikostí, pивní láhve, láhve od vína atd. Láhve se zúženým hrdlem jsou však lepší než láhve s krátkým hrdlem, protože se do nich lépe vkládá polyfill. Velikost láhví, které můžete použít, závisí na velikosti vašeho hrnce. Pro kultivaci jsou vhodnější čiré skleněné láhve než hnědé, zelené nebo modré láhve, protože v nich můžete snadno vidět kultivaci uvnitř. Já dávám přednost čirým skleněným džbánům o objemu 1 galon, které pojmu až tři litry džusu pro kultivaci. Jsou to největší láhve, které se běžně vyskytují, a přesto jsou dostatečně malé, aby se s nimi dalo snadno manipulovat, i když jsou horké. Nové láhve je třeba před použitím vyčistit detergentem a horkou vodou a opakovaně opláchnout, aby se odstranily všechny stopy detergentu. Recyklované láhve od džusu a zejména od piva a vína by měly být naplněny horkým roztokem bělidla v poměru 1 tekutá unce bělidla na 1 litr vody, naplněny až po okraj, uzavřeny vhodným uzávěrem a ponechány několik dní stát. Před použitím bělicí roztok z láhví dobře opláchněte. Láhve vždy pečlivě zkontrolujte, zda neobsahují praskliny a odštěpky, které by mohly způsobit rozbití láhve během cyklu ohřevu a ochlazování při pasterizaci.

3 Polyfill, pan L. Pasteur používal speciálně upravenou voděodolnou bavlnu, která neabsorbovala vodu ani páru vznikající při vaření, k ucpání lahví a vytvoření mikropórového filtru. Dnes je voděodolná bavlna velmi drahá, když jsem ji naposledy kupoval v obchodě s vědeckými potřebami, stála přes 35 dolarů za libru.

Existuje však lepší náhrada zvaná Polyfill, což je polyesterové vlákno připomínající volnou bavlnu, které je k dostání v obchodech s řemeslnými potřebami a látkami jako výplň do polštářů. Polyesterové vlákno je voděodolné, není biologicky rozložitelné a lze jej snadno sterilizovat pasterizací. Za pár dolarů si můžete koupit velký pytel Polyfillu, který vám vydrží na mnoho kultivací.

Pro použití jako mikroporézní filtr se polyfillová vata sroluje do kuličky asi 3 nebo 4krát větší než je hrdlo láhve a vtlačí se dovnitř kroutivým pohybem. Zátka musí být pevně utažená a jak se kulička polyfillu kroutí do láhve, zátka by se měla prodlužovat. Je dobré si zacvičit zacpávání prázdné suché láhve, kterou budete používat, abyste získali správný cit, než skutečně začnete s kultivací.

4 Hrnce: Budete potřebovat dva hrnce, malý nerezový hrnec o objemu asi 1,5 litru na reakci hotového vína a velký hrnec na pasterizaci.

K pasterizaci šťávy v lahvích potřebujete horkovodní konzervátor s košíkem nebo hrnec vhodné velikosti a děrovanou kovovou desku nebo stojan, který udrží lahve nad dnem hrnce. Já používám kovový stojan, který byl součástí tlakového hrnce. Hrnec musí mít dostatečný průměr, aby se do něj vešly lahve, a dostatečnou hloubku, aby pokrýval hladinu šťávy v lahvích. V ideálním případě by měl být hrnec dostatečně hluboký, aby ho bylo možné zakrýt víkem, které se nedotýká polyfillu ucpaných lahví uvnitř. K pasterizaci lahví naplněných šťávou můžete použít hliníkový hrnec, ale nikdy nedovolte, aby se hroznová šťáva nebo víno dotkly hliníkového hrnce, nádoby nebo fólie. Kyseliny obsažené v tekutinách, jako je hroznová šťáva, rychle rozpouštějí hliník a vytvářejí jedovatý produkt. K reakci hotového vína vždy používejte nerezové nebo nové hrnce z tvrzeného skla.

Toto je autorovo pasterizační zařízení, velký tlakový hrnec s kovovým stojanem, který drží láhve nad horkým dnem hrnce. Není třeba používat tlak, stačí použít nerezovou salátovou mísu jako víko, které je dostatečně vysoké, aby se nedotýkalo polyetylenové zátky láhve.

5 Přesný vodotěsný teploměr, který je snadno čitelný v teplotním rozsahu 150–195 stupňů Fahrenheita, vyrobený ze skla nebo nerezové oceli. Já dávám přednost nerezové oceli, protože je nerozbitná. Pravděpodobně budete muset připevnit drát, aby teploměr držel ve správné hloubce ve vodě.

6 Pěstební prostor – potřebujete vyhrazený prostor, kam budete láhve během pěstování umísťovat. Teplota musí být od 64 do 74 stupňů Fahrenheita a stabilní, bez rychlých nebo velkých výkyvů. Vhodná je skříň nebo komora, stejně jako stará lednička s mírně pootevřenými dveřmi. Pěstební prostor by měl být snadno čistitelný a před prvním použitím by měl být důkladně vyčištěn.

Toto je pěstební prostor autora, ve staré ledničce s mírně pootevřenými dveřmi, aby byla zajištěna cirkulace vzduchu.

7 Ovocný džus, hroznový nebo jiný ovocný džus, můžete zakoupit ve formě mraženého koncentrátu v každém obchodě s potravinami. Pro dosažení nejlepších výsledků musí být tento džus před použitím k výrobě vína Ambrosia pasterizován. Zmrazený koncentrát preferuji z několika důvodů: za prvé je mnohem levnější než džus v lahvích, za druhé pasterizaci džusu v polyfillové láhvi, která bude sloužit jako růstová komora, se vytvoří sterilnější prostředí než pouhým nalitím džusu z láhve do čisté láhve. Rozmražený zmrazený koncentrát smíchejte s vodou podle pokynů na obalu džusu. Pokud používáte malé láhve, smíchejte šťávu v džbánu nebo velké láhvi a nalijte ji do malých láhví.

Vezměte vybrané čisté láhve nebo džbány a naplňte je až po okraj džbánu nebo přibližně do $\frac{3}{4}$, tj. láhev o objemu 1 litr pojme 3 šálky džusu a láhev o objemu 4 litry pojme 3 litry. Je důležité ponechat v láhvi dostatečný vzduchový prostor a co největší plochu na povrchu džusu, aby se na něm mohla rozvíjet houba *Amanita Muscaria*, která roste na povrchu džusu.

Opatrně otřete vnitřek hrdla a hrdla naplněných lahví čistým kusem papírové utěrky, abyste odstranili veškerou šťávu, která by mohla přijít do styku s polyfillovou zátkou. Šťáva, která zůstane na hrdle nebo hrdle láhve, se může stát zdrojem kontaminace a po pasterizaci je dostatečně lepkavá, aby při vyjmutí pro očkování vytáhla vlákna z polyfillové zátky. Nyní každou z naplněných lahví uzavřete těsně přiléhající polyfillovou zátkou.

Láhev o objemu 1 galon s polyfillovou zátkou obsahující 3 litry hroznové šťávy připravená k pasterizaci.

Vložte láhve s polyfillovou zátkou obsahující šťávu do hrnce na kovový stojan podstavci nebo do košíku na zavařování a přidejte do hrnce studenou vodu, až bude hladina vody v hrnci asi 1 palec nad hladinou šťávy v lahvích. Umístěte hrnec na sporák a pomalu zahřívejte vodu na střední nebo středně vysokou teplotu, až voda v hrnci dosáhne teploty 175 °F (použijte teploměr), snižte teplotu a udržujte ji na 175–185 °F po dobu 30 minut.

Opatrně vyjměte horké láhve z vodní lázně a položte je na složený ručník nebo silnou vrstvu novin, aby se zabránilo rozbití dna láhví v důsledku tepelného šoku. Pokud chcete pasterizovat více láhví, vylijte horkou vodu z hrnce a nahraďte ji studenou vodou, protože vložení studených láhví do horké vody může také způsobit rozbití v důsledku tepelného šoku.

Po ochlazení na pokojovou teplotu je láhev připravena k naočkování.

Jakmile pasterizované láhve vychladnou na pokojovou teplotu, jsou připraveny k naočkování; tento krok musí být proveden rychle, aby se zabránilo kontaminaci pasterizované šťávy. Celý proces naočkování by měl trvat méně než ½ sekundy na láhev. Vytáhněte polyfillovou zátku přímo nahoru a držte ji asi jeden palec nad hrdlem láhve a naočkujte láhev přibližně ½ tablety aspirinu práškového očkovacího prostředku pro galonovou láhev nebo ¼ tohoto množství pro kvartovou láhev. K nabrání a manipulaci s malým množstvím potřebného očkovacího prostředku se dobře hodí špička nože. Očkovací prostředek by měl být nakapán na povrch šťávy, rychle vraťte polyfillovou zátku do hrdla láhve. Lahve opatrně umístěte do místa, kde budou růst, aniž byste rozlili tekutinu uvnitř.

Inoculating the Grape juice with powdered *Amanita muscaria*

Šťáva je nyní naočkována mletými kloboučky muchomůrky červené a polyfillová zátka je nasazena zpět.

Za 1½ až 3 dny by mycelium *Amanita Muscaria* mělo začít růst natolik, že bude viditelné pouhým okem, a za několik dalších dní se z něj stane hustá vrstva dlouhého bílého mycelia plovoucího na povrchu šťávy s jemnými vlákny zasahujícími do šťávy.

Dlouhé bílé až tmavě šedé mycelium *Amanita muscaria* roste na pasterizované hroznové šťávě a přeměňuje ji na posvátné ambrosiální víno.

V závislosti na teplotě a množství cukru v šťávě by mělo být víno hotové za 3 až 4 týdny v případě lahví o objemu 1 litr nebo za 1 až 2 měsíce v případě lahví o objemu 4 litry. Mladé mycelium *Amanita muscaria* je bílé, s postupujícím stárnutím kultury začne mycelium šednout a nakonec získá velmi tmavě šedou barvu, která vypadá téměř černě. Tato změna barvy zřejmě souvisí s množstvím cukru v šťávě. Pokud chcete víno s sladší ovocnou chutí, sklíďte ho, když mycelium získá jednotnou světle šedou barvu. Když je mycelium tmavě šedé, většina cukru byla spotřebována a mycelium *Amanita muscaria* začne pohlcovat ovocnou chuť přímo ze šťávy. Trvá nějakou dobu, než získáte cit pro to, kdy sklízet víno, abyste dosáhli požadované kvality. Začátečníci mohou použít jednoduché pravidlo: počkejte jeden týden od začátku a pak přidejte jeden týden za každý centimetr hloubky šťávy v láhvi. Při stejném množství šťávy bude úzká vysoká láhev vždy trvat déle než široká láhev naplněná do hloubky několika centimetrů.

Když se domníváte, že víno je hotové, přelijte šťávu přes trychtýř, který je ucpaný malým množstvím čistého Polyfillu, do jiné láhve vhodné velikosti. Pokud houba *Amanita Muscaria* spotřebovala veškerý cukr a další živiny v šťávě, surové víno vydrží v láhvi při pokojové teplotě dlouhou dobu, aniž by se zkazilo, podobně jako ocet, protože kyselina ibotenová je chemicky forma kyseliny octové.

Víno má dvě fáze: surovou a zreagovanou. Surové víno, které se nalévá z houbové kultury, obsahuje převážně kyselinu ibotenovou a má kyselou chuť. Konzumace surového vína v jakémkoli větším množství způsobuje u většiny lidí žaludeční potíže

lidí a není tak silné jako stejné víno po reakci. Malé množství surového neředěného vína (1-4 oz) lze konzumovat jako lék na bolesti žaludku, horečku, nachlazení nebo chřipku a lze jej také použít jako antiseptikum na rány, ale pálí jako alkohol.

Aby se surové víno zpracovalo, přemění se kyselina ibotenová na muscimol; zahřátím v otevřené nerezové pánvi nebo ještě lépe v nerezovém dvojitém kotli na teplotu vyšší než 195 stupňů Fahrenheita za stálého míchání. Tento proces odbourává molekulu CO₂, která je chemicky vázána na molekulu kyseliny ibotenové, přeměňuje ji na muscimol a vytváří sladší víno, které je 4 až 10krát silnější než kyselá forma. Uvolněný CO₂ tvoří velmi malé bublinky, které jsou ve víně snadno viditelné, když je zahřáté na správnou teplotu. Jakmile víno začne vřít a uvolňovat páru při teplotě nad 195 stupňů Fahrenheita, většina CO₂ zmizí a reakce je dokončena. Od hladiny moře do výšky 3000 stop platí toto doporučení ohledně teploty, ve vyšších nadmořských výškách bude horní teplota potřebná k uvolnění molekuly CO₂ nižší.

Reagované víno by mělo být před pitím zředěno vodou v poměru 2–20 dílů vody na jeden díl vína. Správně zředěné víno je příjemnější na pití a silnější než nezředěné víno.

Alternativní metodou reakce a ředění surového vína v jednom kroku je naplnit nerezový hrnec třikrát nebo čtyřikrát větším objemem dobré pitné vody než je objem surového vína. Hrnec zakryjte a vodu přiveďte k varu, poté nalijte surové víno a míchejte, pokračujte v ohřívání na nižší teplotu a pravidelně míchejte, dokud teplota nedosáhne více než 195 stupňů Fahrenheita. Vypněte ohřev, zakryjte a pokud ho budete používat ještě ten den, nechte ho vychladnout.

Pokud chcete toto zreagované a zředěné víno lahvovat pro pozdější použití, nalijte ještě horké (180+ stupňů Fahrenheita) víno do vyčištěných lahví nebo džbánů na ovocné šťávy, naplňte je až po okraj a poté je uzavřete vhodným uzávěrem. Při ochlazování se uvnitř láhve vytvoří vakuum a pokud je těsnění mezi láhví a uzávěrem vzduchotěsné, měl by být uzávěr stlačen vnějším vzduchem. Pokud se uzávěr při ochlazování nestlačil, nevytvořilo se vzduchotěsné těsnění a víno v této láhvi by mělo být okamžitě spotřebováno. Skladujte pouze láhve, jejichž uzávěry byly stlačeny, a pokud později zjistíte, že uzávěr skladované láhve je vyvýšený, obsah láhve nepoužívejte.

K skladování hotového vína používám pouze recyklované láhve se šroubovacími uzávěry, které jsou mnohem jednodušší a levnější než jiné způsoby uzavírání pasterizovaných lahví. Pokud chcete k uchování pasterizovaného vína použít pивní láhve, budete potřebovat ruční uzavírač a uzávěry, které jsou k dostání v obchodech s potřebami pro domácí výrobu piva.

K uchovávání tohoto zreagovaného a pasterizovaného vína lze použít také láhve s korkovými zátkami. Potřebné vybavení pro uzavírání lahví korkovými zátkami je k dostání v obchodech s potřebami pro domácí výrobu piva a vína. Přírodní korkové zátky však mají mnoho nevýhod, včetně specifické bakterie, která se vyskytuje přibližně v 1 z 5 korků a která, ačkoli je pro člověka neškodná, může zkazit chuť skladovaného produktu. Přírodní zátky nemusí být vzduchotěsné, a proto je nutné zátku a hrdlo láhve ponořit do roztaveného pečetního vosku, dokud je láhev ještě horká, aby bylo zajištěno vzduchotěsné uzavření.

Umělé plastové zátky jsou k dostání ve stejných obchodech s potřebami pro domácí výrobu piva a vína

. Tyto plastové zátky byly vyvinuty speciálně za účelem překonání nedostatků přírodních zátek a jsou v každém ohledu lepší než přírodní zátky, s výjimkou vzhledu.

Pro dlouhodobé skladování by mělo být lahvové víno uloženo v chladném a tmavém prostředí, aby se zabránilo poškození vína světlem, které může změnit jeho chuť a barvu. Tmavě zelené nebo hnědé láhve jsou odolnější vůči světlu a pomáhají lépe zachovat chuť než láhve z čírého skla.

Chcete-li podávat lahvové zředěné reagované víno, jednoduše otevřete láhev a podávejte při pokojové teplotě nebo před podáváním vychlaďte. Surové víno musí být před podáváním reagováno, podrobnosti najdete v pokynech výše. Reagované nezředěné víno musí být před podáváním zředěno vodou, pro většinu ambrosiálního vína je obvykle dostačující starodávný poměr 3 nebo 4 díly vody na jeden díl vína.

Ambrosiální víno stimuluje chuť k jídlu a chuťové pohárky a je vynikajícím vínem k večeři. K tomuto vínu by se mělo vždy podávat jídlo, i když se jedná pouze o občerstvení, jako je sýr a sušenky.

K pěstování kultury *Amanita muscaria* jsem použil i jiné šťávy, včetně bílého hroznového džusu, jablečného džusu, ananasového džusu a pomerančového džusu. Tyto tři poslední šťávy neobsahují tolik cukru jako hroznový džus a pokud se při míchání nepřidá cukr, nejsou tak silné jako hroznové víno. Borůvky jsou příbuzné černým borůvkám, které se podle záznamů používají na Sibiři k pěstování *Amanita muscaria*, ale zatím jsem nenašel dobrý zdroj borůvkové šťávy. Myslím, že k pěstování *Amanita muscaria* lze použít jakoukoli ovocnou šťávu, která je sladká i kyselá.

Pokud máte k dispozici velmi čisté pracovní prostředí, můžete z vašich sklizených vínových kultur vytáhnout malé shluky mycelia pomocí kousku drátu ohnutého do tvaru háčku, který před použitím opalte plamenem. Tyto shluky mycelia lze poté použít k naočkování čerstvě pasterizované šťávy, aby se cyklus mohl začít znovu.

Starověcí křesťané podávali svou verzi svátostného vína, když slavili agapé, neboli „hostinu lásky“, a přijímání. Eucharistické víno a živý chléb jsou základními kameny nejranějších křesťanských vír. S těmito svátostmi vyrobenými z „chleba z nebe“ uzdravovali nemocné, vyslovovali proroctví, mluvili v jazycích a sami byli duchovně znovuzrozeni konzumací „těla a krve Boží“.

16. Bohové, knihy, mýty a lidové pověsti

Tato malá část popisuje starověké bohy, kteří jsou zjevně *Amanita Muscaria*, a doprovodné texty. Čtením těchto starověkých textů může čtenář začít provádět vlastní výzkum této fascinující starověké interakce mezi lidstvem a *Amanita Muscaria*. Zahrnul jsem některé z mých oblíbených citátů z několika těchto textů a v některých případech i svůj vlastní komentář k určité pasáži.

Vyzývám čtenáře, aby studovali toto starověké vědění tak hluboce, jak si přejí, protože se jednalo o největší vědění, které starověký euroasijský svět vlastnil. Tito starověcí lidé byli našimi předky a staré posvátné vědění, které vlastnili, je naším dědictvím a naším právem od narození.

17. Rig Veda Soma a Svatý grál

Rig Veda je nejstarší a nejrozsáhlejší náboženský text na světě, který se skládá z více než tisíce hymnů obsahujících přes deset tisíc veršů rozdělených do deseti knih. Tyto posvátné hymny se obvykle datují do pozdní doby bronzové, ale mnoho z nich může být ve skutečnosti podstatně starších. Název Rig Veda znamená Chvála (Rig) Znalost (Veda), Veda je starověké indoevropské kořenové slovo, které v mnoha moderních indoevropských jazycích stále znamená znalost posvátné povahy. Rig Veda je napsána v archaické formě sanskritu a je základním dokumentem ve studiu starověkých indoevropských jazyků.

Tradičně byla Rig Veda psána ručně inkoustem na listy březové kůry, které byly poté svázané do dřevěných desek natřených červenou barvou. Bříza se na indických pláních nevyskytuje, a proto se březová kůra dováží z Kašmíru a Himalájí. Břízy jsou známé svou symbiózou s muchomůrkou červenou, což vysvětluje spojení této svaté knihy vyrobené z březové kůry s muchomůrkou červenou jako bohem Somou.

Pitný, nesmrtelný, živý bůh Soma je zmíněn téměř v každé z tisíce hymnu jako oblíbený nápoj bohů i lidí. V deváté knize Rig Vedy je sto čtrnáct hymnů věnovaných výhradně Somovi a několik dalších hymnů o Somovi je roztroušeno v dalších knihách Rig Vedy.

Tyto posvátné hymny byly složeny „proroky a mudrci“ opojenými somou, kteří žili v úzkém spojení s přírodou. Jsou bohaté na naturalistické poetické obrazy a zvířecí metafory a obsahují také množství jmen, která se konkrétně vztahují k bohu Somovi. Mnohé z těchto somových hymnů znějí extatickou chválou somové rostliny/boha/nápoje. Některé z těchto hymnů poeticky popisují horské přírodní prostředí a zářivě červený nebo zlatý vzhled rostliny soma. Jiné hymny popisují postup zpracování rostliny soma na nápoj soma během obětního obřadu soma. Několik hymnů také obsahuje jasné odkazy na uzdravení a prodloužení života uživatelů soma.

Tajemství magických pohárů, nebo toho, co bychom nazvali Svatým grálem, se nachází roztroušené v hymnech deváté knihy. Věšci a mudrci, kteří tuto knihu sestavili, byli odborníky na rostlinu/nápoj/boha Soma a hlasitě prohlašovali tajemství nesmrtelnosti Somy, ale abyste pochopili, co říkají, musíte vědět, že Amanita Muscaria je skutečná rostlina Soma a že je možné ji zcela vysušit, rehydratovat, rozdrcení mezi kameny a přeměnit na božský milovaný nápoj, Každá kapka této ambrosie může vzkřísit a vytvořit kouzelný pohár nebo větší kouzelnou nádobu pouhým použitím terakotového nebo dřevěného poháru k uchování somy. Pouze s touto znalostí můžete začít rozumět tomu, co tyto posvátné hymny skutečně říkají o somě, „nesmrtelném bohu“.

Soma a uzdravení

1. Vypili jsme somu a stali se nesmrtelnými; dosáhli jsme světla, které objevili bohové. Co nám nyní může uškodit zlovolnost nepřítele? Co, ó Nesmrtelný, podvod smrtelného člověka?
 2. Vstřebaná do srdce, buď sladká, ó kapko, jako laskavý otec ke svému synovi, ó Somo, jako moudrý přítel k příteli: ty, ó Somo, vládce všeho, prodluž naše dny života.
5. Vypil jsem tyto slavné kapky, které mi dávají svobodu. Pevně spojují mé klouby jako popruhy zajišťující vůz. Ať chrání mé nohy před uklouznutím na cestě: ano, ať mě kapky, které pijí, chrání před nemocí.
1. Naše nemoci ztratily svou sílu a zmizely; bály se a odešly do temnoty. Soma v nás povstal, nesmírně mocný, a my jsme dospěli tam, kde lidé prodlužují svou existenci.
 2. Otcové, ta kapka, kterou naše srdce vypila, nesmrtelná sama o sobě, vstoupila do smrtelníků. Sloužme tedy této Somě obětinami a spočívejme bezpečně v její milosti a přízni.

8 LXVIII 1,2

1. „Toto je Soma, nikdy se neomezující, aktivní, vše dobývající, prorok a mudrc díky své moudrosti.
2. Všechno, co je holé, zakrývá; všechny nemocné léčí, slepý vidí, mrzák chodí.“

1 XXIII 19, 20

1. Amrita je ve vodách; ve vodách je léčivý balzám: buďte rychlí, bohové, a chvalte je.
2. Ve vodách – tak mi řekl Soma – přebývají všechny balzámy, které léčí, a Agni, ten, který žehná všem. Vody obsahují všechny léky.

9 LXXVI 4

4. „Vládce všeho, co vidí sluneční světlo, Soma se očišťuje, triumfuje nad proroky, rozhlašuje Slovo Cesty, on, který je očištěn slunečními paprsky, on, otec básní, mistr básník, jemuž se nikdo nevyrovná.“

Soma a Grál 9- I-

1,2, 5,6

1. „V nejsladším a nejradostnějším proudu teč čistě, ó Somo, na své cestě, lisovaný pro Indru, aby se stal jeho nápojem.
2. Potlačitel démonů, přítel všech lidí, dosáhl s dřevem svého místa, svého železa vytvořeného domova*1.”
1. „Ó kapko Soma, přibližujeme se k tobě s jediným cílem, den za dnem: Jen tobě jsou určeny naše modlitby.
2. Prostřednictvím tohoto věčného rouna*2, ať víra očistí Tvé Soma, které se pěnivě valí.“

9 III 1

1. „Zde přítomný tento nesmrtelný bůh letí jako pták na křídlech, aby se usadil v dřevěných sudech“.

9 XXVIII 1-6

1. „Poháněn lidmi, tento energický oř, Pán myslí, Vševědoucí, běží k vlněnému sítu.
2. Uvnitř filtru proudil, tento Soma pro bohy se rozlil a vstoupil do všech jejich esencí.
3. Září tam krásou, tento nesmrtelný bůh ve svém příbytku, zabiják nepřátel, nejdražší bohům.
4. Řízen deseti prsty, řvoucí na své cestě, tento býk běží vpřed k dřevěným sudům.

5 Tento Pavamanna*3, rychlý a silný, vševědoucí, dal slávě slunce a všem jeho formám světla.

6. Tento Soma, očištěný, teče mocný a neomylný, zabíječ hříšníků, milý bohům.

9 XII 1-8

1. „Indrovi byly nalité kapky Somy, nesmírně bohaté na sladkosti, vylité na místo oběti.

1. Jako matky skotu bučí na svá telata, tak mudrci volali Indru, volali ho, aby pil šťávu Soma.
2. V moudré vlně potoka přebývá Soma, destilující extázi, na svém trůnu, spočívající na kůži divoké krávy.
3. Dalekozraký Soma, mudrc a věstec, je uctíván v centrální části nebes, sítím vlny.
4. V těsném objetí drží kapka Somu, když je nalita do nádob a na očištné síto.
5. Kapka vysílá hlas vysoko do vzdušných sfér, třese vázou, z níž kapká med.
6. Strom, jehož chvála nikdy nekončí, vydává nebeské mléko mezi našimi hymny a pobízí generace lidí.
7. Moudrý, s proudem mudrců, Soma proudí k drahým místům nebes“.

*1 Výraz „železný dům“ znamená velkou vyřezávanou dřevěnou mísu, která byla vyřezána železným dlátem. Železo bylo v době bronzové velmi vzácným kovem, takže se vlastně chlubí.

*2 „Věčné rouno“ je mycelium muchomůrky červené, které připomíná ovčí vlnu, jak můžete vidět na fotografiích vzkříšení.

*3 Soma se ve většině knihy 9 Hymns nazývá Soma Pavamanna; Pavamana znamená „samoočistící“, takže Soma Pavamana je „lisovaný samoočistící“. Věřím, že slovo „manna“ ve Starém zákoně Bible je hebrejskou verzí Pavamana, možná zděděnou od dávno zapomenutých indoevropských předků nebo z perského náboženství Zoroastra.

18. Prorok Zoroaster a náboženství Mazda

Kamenný reliéf Ahura Mazdy.

Narození zakladatele mazdismu, Zoroastra nebo Zarathuštry, se datuje různě od roku 6000 př. n. l. (řecké zdroje) až po rok 600 př. n. l. (sásánovské zdroje). Pozdější datum se mi jeví jako rozumnější, ale existuje mnoho oprávněných otázek ohledně skutečného věku, ve kterém Zoroaster žil. Teologie, kterou Zoroaster vyvinul, měla hluboký vliv na mnohem pozdější náboženství, jako je judaismus, křesťanství, buddhismus a islám.

Víry, které se dnes vyskytují v křesťanství, jako je nebe a peklo, vzkříšení mrtvých, poslední soud, příchod různých spasitelů a apokalyptický konec časů, se všechny vyskytují v učení Zoroastra dříve, než se objevily v jakémkoli jiném náboženství. Jako státní náboženství Perské říše mělo toto náboženství v antickém světě obrovský vliv.

Indoevropské národy, které napadly Írán, byly úzce spjaty s Indoevropany, kteří pokračovali dál a napadli Indii. Kult soma z Rig Védy byl v Íránu zaveden již v raném období.

Zoroaster nevytvořil nové náboženství, jak si mnozí myslí, ale pouze reformoval stávající védské náboženství tím, že zrušil védské zvířecí oběti, které považoval za kruté a zbytečné, a nahradil je ohňovou ceremonií, zatímco starodávná védská ceremonie oběti soma/haoma byla povýšena na nejvyšší akt uctívání.

Používání Haomy (Somy) bylo nedílnou součástí tohoto náboženství, pojmy mazdského náboženství týkající se místa Haomy ve vesmíru jsou totožné s raně křesťanskými pojmy o Kristu.

Následující text je z Encyklopedie Britannica (1991, sv. 26, str. 789, Obřady a ceremonie):

„V zoroastrismu je haoma (sanskrt soma, od kořene su nebo bu, „mačkat“ nebo „tlouct“) název žluté rostliny, z níž se extrahoval šťáva a konzumoval se při obřadu Yasna, obecné oběti na počest

všech bohů. Liturgie Yasna byla pozoruhodným předzvěstí křesťanské mše.“ „Haoma byl Zoroasterem považován za syna Moudrého Pána a Stvořitele (Ahura Mazda) a hlavního kněze kultu Yasna. Věřilo se, že se ztělesnil v posvátné rostlině, která byla rozdrcena, aby se z ní získala životodárná šťáva, která těm, kteří ji konzumovali, mohla dát nesmrtelnost. Byl považován za oběť i kněze v obětní-sakramentální oběti při uctívání. Jako prostředník mezi Bohem a člověkem získal Haoma místo a sakramentální význam v uctívání Mithry (indoíránského boha světla) ve své funkci neposkvrněného kněze Ahura Mazdy, s nímž byl rovnocenný. Mithraické svátostné hostiny vycházely z obřadu Yasna, přičemž víno nahrazovalo haomu a Mithra nahrazoval Ahuru Mazdu. V mithraických iniciačních obřadech mohl nováček až po dosažení iniciačního stupně známého jako „Lev“ přijímat obětinu chleba, vína a vody, která byla pozemským protějškem nebeské mystické svátostné hostiny.

Posvátné víno dodávalo tělu sílu, prosperitu, moudrost a moc bojovat proti zlovolným duchům a dosáhnout nesmrtelnosti.

Jak vidíte, teologie Haomy je stejná jako teologie Krista. Zmíněný mithraický kult je dalším indoevropským kultem Soma/Haoma a není pochyb o tom, že posvátné víno Mithry bylo skutečně vyrobeno z rostliny Haoma.

19. Mithras

Zrození Mithry ze skály z vejce.

„Mithras“ je latinský název védského boha, kterého staří Peršané nazývali „Mithra“ a v Rig Věda se jmenuje „Mitra“. Mitra je jedním ze stovky jmen Soma v Rig Věda a znamená „přítel všech lidí“. Mitra je velmi starý bůh, jehož jméno se poprvé objevuje v písemné podobě v mírové smlouvě mezi Chetitskou říší a Mitanni přibližně v roce 1450 př. n. l. Chetitě a Mitanni jsou indoevropské národy zmíněné ve Starém zákoně Bible, kde jsou Mitanni nazýváni Hurriové, kteří byli považováni za nejlepší vozataje na světě.

Během vzestupu zoroastrismu v Persii byl starověký kult Mithry na krátkou dobu potlačen, ale znovu povstal a byl začleněn do perského náboženství Mazda.

Poté, co Persii dobyl Alexandr Veliký, se kult Mithry rozšířil hluboko do řeckého a později římského světa a byl velmi populární mezi válečníky. Římané se krátce pokoušeli potlačit kult Mithry jako perskou subverzi římského lidu. Kult však toto pronásledování přežil a začal se šířit mezi římskou elitou a zejména mezi vojáky římských legií, kteří jej rozšířili do nejvzdálenějších koutů říše i mimo ni.

Kult Mithry pořádal svá setkání a obřady v malých podzemních komnatách zvaných „mithraeum“. Tyto komnaty mohly pojmut pouze asi 30 lidí, a když se počet lidí stal příliš velkým, aby se vešel do jednoho mithraeum, bylo založeno další mithraeum.

Kult Mithry byl výhradně mužský a podobně jako moderní zednářství byli členové kultu rozděleni do sedmistupňové hierarchie, přičemž pouze členové nejvyššího stupně mohli založit nové mithraeum. Schopnost kultu Mithry zůstat v malých osobních skupinách a přesto rozšiřovat svůj celkový počet byla klíčem k jeho přežití během všech starověkých pronásledování. Kult Mithry se nezdá být v žádné větší míře pronásledován oficiální křesťanskou církví, zdá se, že se jednoduše spojil s křesťanstvím.

Mnoho moderních křesťanů nechápe obrovský vliv, který měl římský mithraismus na rané křesťanství, vliv, který přetrvává dodnes. Každé Vánoce křesťané

oslavují narození Mithry 25. prosince a každou neděli se modlí k Mithrovi posvátný den. Mnoho velmi starých křesťanských kostelů v Evropě a na Středním východě je postaveno na ještě starších mithraeích, včetně baziliky svatého Petra ve Vatikánu, která má ve svém suterénu starověké mithraeum. Doslova a fyzicky jsou bůh Soma Mithras a starověké náboženství mithraismus dva z hlavních základních kamenů křesťanství.

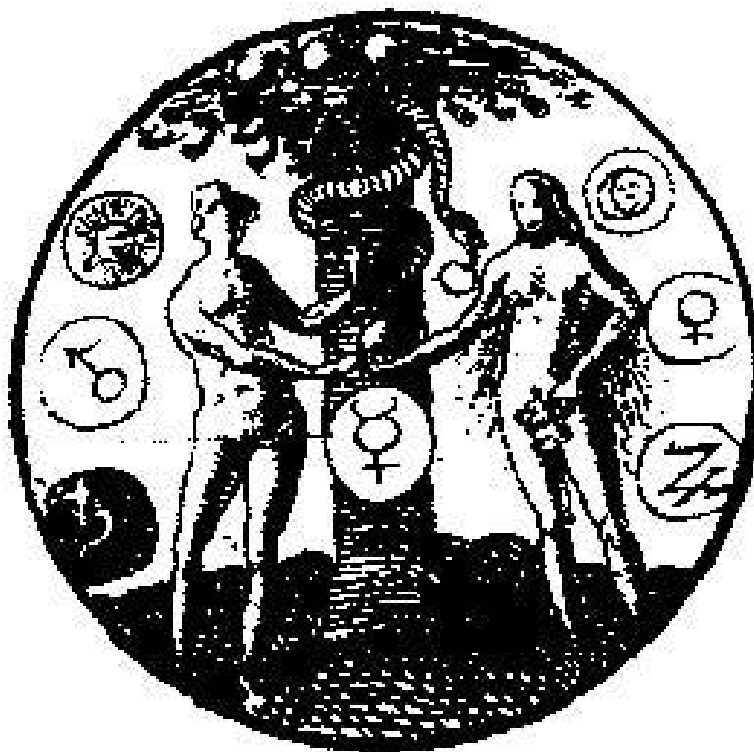
20. Bible

To, co nazýváme Biblí, jsou ve skutečnosti dvě samostatné sbírky knih, Starý zákon a Nový zákon. Tyto knihy jsou časově i jazykově velmi vzdálené. Starý zákon byl zaznamenán v hebrejštině na svitcích ze zvířecí kůže a jako sbírka knih pochází nejdříve z roku 600 př. n. l., i když některé z těchto jednotlivých příběhů mohou být mnohem starší. Nový zákon byl původně napsán v aramejštině a řečtině, zaznamenán na papýru ve formátu kodexu a nejstarší jednotlivé dopisy a knihy, které se dochovaly, pocházejí nejdříve z roku 140 n. l.

Ačkoli tato rozsáhlá a rozmanitá sbírka knih byla zaznamenána v poměrně dlouhém časovém rozpětí pod vlivem několika různých cizích kulturních vlivů, existuje jedno téma, které je konstantní, a tím je konzumace ovoce ze stromu poznání/života.

V knize Genesis Adam a Eva ochutnají zakázané ovoce ze stromu poznání dobra a zla, jejich oči se otevrou a stanou se skutečně lidskými bytostmi. Tento koncept se prolíná většinou ostatních knih až po Zjevení svatého Jana, poslední knihu Nového zákona, kde se nachází řeka vody života a stromy života, jejichž „listy“ slouží k uzdravení národů.

Tyto knihy začínají konzumací velmi zvláštního „ovoce“, které konzumují i věšci (proroci) v mnoha knihách Starého zákona. Pokračuje to i v Novém zákoně, kde je ovoce ze stromu života znovu povýšeno na status Syna Božího a musí být ochutnáno, konzumováno a existuje od počátku.

Had moudrosti, Adam a Eva, ovoce ze stromu poznání, z hermetické zahrady.

Citáty ze Starého zákona.

Genesis 3: 3-7

„3. Ale z ovoce stromu, který je uprostřed zahrady, řekl Bůh: „Nebudete z něj jíst, ani se ho nedotknete, abyste nezemřeli.

1. Had řekl ženě: „Určitě nezemřete.
2. Neboť Bůh ví, že v den, kdy z něj budete jíst, se vám otevrou oči a budete jako bohové, znající dobro a zlo.
3. A když žena viděla, že strom je dobrý k jídlu, že je příjemný na pohled a že je žádoucí, aby se člověk stal moudrým, vzala z jeho ovoce, jedla a dala také svému muži, který byl s ní, a on jedl.
4. Oči obou se otevřely a poznali, že jsou nazí; sešili si fíkové listy a udělali si zástěry.

Žalm 34:8

„8. Ochutnejte a uvidíte, jak dobrý je Hospodin; blažený člověk, který v něj doufá.“

Jer. 15:16 „16. Narazil jsem na Boží slova a snědl jsem je; a tvé slovo bylo pro mě radostí a potěšením mého srdce.“

Amanita Muscaria má, když se konzumuje sušená nebo ve formě extraktu z studené vody,

chuť velmi podobnou medu; tato medově sladká chuť je zmíněna v Rig Věda, Yasna a Starém a Novém zákoně.

V níže uvedeném citátu je zdrojem tohoto magického medu horská forma života, která dokáže vysávat „med“ ze skály. Tato forma života může také jíst různé lidmi připravené potraviny a „pít“ hroznovou šťávu.

Deut 32: 13

„13. On (Bůh) ho (Soma) posadil na vysoká místa země, aby mohl jíst plody polí; a dal mu sát med ze skály a olej z křemenné skály.

14. Máslo z krav a mléko z ovcí, s tukem z jehňat a beranů z chovu v Bášanu a koz s tukem z ledvin, z pšenice; a pil jsi čistou šťávu z hroznů.“

Žalm 81:16

„16. Měl je také krmit nejjemnější pšenicí a medem ze skály bych tě nasýtil.“

Ezechiel 3: 1-4

„1. Dále mi řekl: Synu člověčí, jez, co najdeš, jez tuto svitku a jdi mluvit k domu Izraelskému.

1. Otevřel jsem tedy ústa a on mi dal tu svitek sníst.
2. A řekl mi: Synu člověčí, naplň své břicho a naplň své vnitřnosti touto svitkou, kterou ti dávám. Tak jsem ji snědl a v ústech mi chutnala jako med.
3. A řekl mi: Synu člověčí, jdi, jdi k domu Izraelskému a mluv s nimi má slova.“

Zde vidíme, že medově sladké jídlo je úzce spojeno s proroctvím a vytváří starověké proročky.

Izaiáš 42:18-20

1. „Slyšte, hluchí, a dívejte se, slepí, abyste viděli.
2. Kdo je slepý, než můj služebník? Kdo je hluchý, než můj posel, kterého jsem poslal? Kdo je slepý jako ten, kdo je dokonalý, a slepý jako služebník Hospodinův?
3. Vidíš mnoho věcí, ale nevšímáš si jich; otevíráš uši, ale neslyšíš.“

Izaiáš 53:1-2

- 1 „Kdo uvěřil naší zprávě? A komu bylo zjeveno rameno Páně?
- 2 Vyrůstal před ním jako křehká rostlina, jako kořen z vyprahlé země; neměl ani podobu, ani krásu; a když jsme ho viděli, nebylo v něm nic, co by nás přitahovalo.“

Ve výše uvedených citátech „služebník Páně“, „posel“ a „rameno Páně“

„Pán“ jsou všechna jména pro jednu věc, Amanita Muscaria. Pánův služebník je „slepý“, „hluchý“ a „dokonalý“ a otevírá oči slepým a uši hluchým. Pánovo rameno je popsáno jako „křehká rostlina“, jako „kořen“ vyrostlý ze suché země, a když je „vidět“, není to nic krásného.

Mnoho moderních křesťanů tvrdí, že Izaiáš 53 je proroctví nebo vize Ježíše a ukřižování. Věřím, že Izaiáš 53 není žádná vize ani proroctví, ale jsou to prostě slova pronesená během rituálu, kdy byla rostlina soma zpracována na soma nápoj v Izaiášově verzi soma obřadu.

21. Citáty z Nového zákona

Nový zákon je možná nejvíce nepochopenou a špatně interpretovanou knihou, jaká kdy byla napsána, přičemž jak oddaní křesťanští učenci, tak ti, kteří tuto knihu a křesťanství nenávidí, jsou zcela neznalí toho, o čem tato kniha skutečně je, tj. o somě.

To, co odlišuje tuto sbírku knih od jiných starověkých textů o rostlinném bohu somě a co způsobilo tuto zmatenost, je rozsáhlá personifikace rostliny soma jako hrdiny „Ježíše Krista“ v příběhu, který byl napsán jako skutečná historická událost.

Citáty byly vybrány tak, aby ukázaly, že Kristus měl být „ochutnán“, „sněden“ a pochází „od počátku“, což jsou věci, které jsou pro člověka nemožné. Slova tučně vytištěná jsou údajně slova přímo z úst Ježíše jako zakladatele křesťanství.

Mléko Slova Ochutnejte Pána Živý kámen 1 Petr 2: 2-4

1. Jako novorozené děti toužte po čistém mléku slova, abyste tím rostli.
2. Jestliže jste okusili, že Pán je milostivý.
3. K němu přistupujte jako k živému kameni, který je sice lidmi zavržen, ale Bohem vyvolen a drahocenný.

Ochutnejte nebeský dar Židům 6: 4-5

1. Neboť je nemožné, aby ti, kteří byli jednou osvíceni, ochutnali nebeský dar a stali se účastníky Ducha svatého.
2. A okusili dobré slovo Boží a síly budoucího světa.

Živá voda Evangelium podle Jana 7:37, 38:

„37 V poslední den, v ten velký den svátku, Ježíš vstal a zvolal: „Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije.“

„38 Kdo věří ve mne, jak říká Písmo, z jeho nitra potečou proudy živé vody.“

Amanita Muscaria je velmi unikátní léčivá rostlina, která při konzumaci ve větším množství způsobuje silné psychoaktivní účinky moči.

Chléb života Evangelium

podle Jana 6:48-58

48. „Já jsem ten chléb života.

49. Vaši otcové jedli manu na poušti a zemřeli.

50. Toto je ten chléb, který sestupuje z nebe, aby ho člověk jedl a nezemřel.

51. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který dám, je mé tělo, které dám za život světa.

52. Židé se proto mezi sebou hádali a říkali: Jak nám ten člověk může dát své tělo k jídlu?“

(To je velmi dobrá otázka, zřejmá nápodoba pro moudré, že zde nemluví žádný člověk, a vynikající rozptýlení pro neopatrné, protože udržuje iluzi vyprávěné reality.)

53. „Ježiš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nemáte v sobě život.

54. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život, a já ho vzkřísím v poslední den.

55. Neboť mé tělo je pravým pokrmem a má krev je pravým nápojem.

56. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ten ve mně přebývá a já v něm.

57. Jako mě poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo mě jí, bude žít skrze mě.“

58. „Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe: ne jako vaši otcové jedli manu a zemřeli; kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

„Slovo Boží

Evangelium podle Jana 1:1-4, 14

1. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo bylo Bůh.

2. To bylo na počátku u Boha.

3. Všechno povstalo skrze ně, a bez něho nepovstalo nic, co povstalo.

4. V něm byl život a život byl světlem lidí.

14. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a my jsme viděli jeho slávu, slávu jako jediného syna Otce), plný milosti a pravdy.“ Nyní porovnejte s Rig-Védou, která hovoří o Somovi:

. 1X87 2cd „Otec bohů, praotec hybné síly, opora nebes, základ země.“

. 1X76 4 „Vládce všeho, co vidí sluneční světlo, Soma očistil

sebe, triumfuje nad proroky, nechal zaznít Slovo Cesty, on, který je očištěn slunečními paprsky, on, otec básní, mistr básník, jemuž se nikdo nevyrovná.“

Slovo Nového zákona nelze vztáhnout na člověka, bez ohledu na to, jak překrucujete logiku a víru. Bez problémů však dokonale zapadá do výmluvného Slova Cesty z Rig Vedy, otce bohů, mistra básníka.

Syn Boží

Jan 3:16-17

Nejčastěji citovaným veršem v celém Novém zákoně je Jan 3:16.

1. „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.
2. Neboť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět skrze něj byl spasen.“

„Člověk“ nebo skutečný Syn Boží; Amanita Muscaria, bylina nesmrtelnosti, celé pojetí křesťanství se zcela mění podle toho, jaký úhel pohledu se použije. „Člověk“ má Boha, který vyžaduje lidskou oběť dokonalého člověka, aby napravil lidskou neposlušnost (svobodnou vůli), zde není žádný milující Bůh.

„Bylina života“, nebeský otec posílá svého syna (Amanita Muscaria), největší dar přírody člověku. Milující, pečující Bůh, otec, který dává, nepožaduje. Syn přináší lidstvu své dary, moudrost, proroctví, radost, nový život, zdraví, lásku, nesmrtelnost a dokonce i když je obětován, znovu ožívá.

Slovo života

1 Jan 1:1-2

1. „To, co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme viděli našima očima, které jsme viděli, a našima rukama, které jsme se dotýkaly Slova života;
2. (Neboť život byl zjeven, a my jsme ho viděli a svědčíme o něm a zjevujeme vám ten věčný život, který byl u Otce a byl nám zjeven.)”

To se prostě nemůže vztahovat na „člověka“, ani při nejbujnější fantazii. Dokonale to však sedí na bylinu nesmrtelnosti. Slovo života v Novém zákoně se skládá ze dvou termínů Rig Vedy pro Somu, Slovo cesty a Bylina života. Nahraďte slovo života bylinou života a dostanete naprosto logické tvrzení. V kontextu kultu bylin je to naprosto logické, jak je napsáno.

Kdo je Kristus?

Matouš 22; 41-46

1. „Když se farizeové sešli, zeptal se jich Ježíš.
2. Co si myslíte o Kristu? Čí je syn? Odpověděli mu: Davidův.
3. On jim řekl: „Jak tedy David v Duchu nazývá Ježíše Pánem, když říká:
4. Pán řekl mému Pánu: „Posaď se po mé pravici, dokud ti neudělám

nepřátelé tvým podnožím?

1. Jestliže ho tedy David nazývá Pánem, jak je možné, že je jeho synem?
2. A nikdo mu nedokázal odpovědět ani slovem, aniž by mu od toho dne někdo kladl další otázky.“

Musel jsem si tuto větu přečíst několikrát, abych opravdu pochopil tuto nejhlubší otázku v řádku 45. Věta v řádku 44, citovaná ze Žalmu 110,1, je napsána z pohledu zákoníka, tedy ve třetí osobě, takže říká, že Pán (Bůh) řekl mému (zákoníkovi) Pánu (králi Davidovi).

Zde máme „Ježíše“, který pomocí chytré otázky jasně říká, že žádný syn Davidův, včetně něj samotného, nemůže být Kristem. Toto tvrzení zakladatele křesťanství je v naprostém rozporu s vírou všech křesťanských církví, které prohlašují, že „Ježíš, syn Davidův, je Kristus“.

Výraz „v duchu“ je v Novém zákoně způsobem, jakým se označuje opojení somou. V perském zvyku užívání somy bylo běžné, že kdykoli mág nebo princ konzumoval somu, byl přítomen písař, který zaznamenával každé slovo rozhovoru této osoby s bohem Somou nebo zaznamenával jiné dojmy z jejího zážitku. Toto zaznamenávání interakce mezi člověkem a „živým“ bohem je kořenem starověké praxe proroctví.

Mnoho křesťanů by bylo překvapeno, kdyby věděli, že pozdní římscí císaři vytvořili náboženství, které se dnes nazývá křesťanství, v zoufalé snaze udržet pohromadě rozpadající se říši. Prvky z několika různých náboženství byly kombinovány, aby vytvořily „univerzální“ nebo katolickou církev, která byla založena za účelem stabilizace a sjednocení Římské říše.

Zoroastrismus, mithraismus, kult Dionýsa, kult Isis a Osirise, kult Amona a mnoho dalších byly použity k vytvoření křesťanství. Všechna tato starověká náboženství byla rozšířena v pozdním Římském impériu a jsou stále patrná v moderním křesťanství. Kult Isis se stal kultem Panny Marie, Mithras/Osiris/Dionýsos se spojili a stali se Kristem, a každý křesťan ví, že hymny a modlitby končí slovem „Amen“, jménem staroegyptského boha Amona. Texty Nového zákona, na nichž je křesťanství založeno, byly rozsáhle upraveny, co se týče obsahu, a dokonce přepsány lidmi zaměstnanými římskými císaři, aby vytvořili toto nové náboženství. Mnoho textů, které do tohoto nového schématu nezapadaly, bylo jednoduše vyřazeno ze seznamu přijatelných textů a v některých případech bylo přímo zakázáno.

Toto Frankensteinovo monstrum vytvořené Římskou říší vedlo téměř 17 století válku, ve které se snažilo podrobit nebo vymýtit všechny ostatní náboženské systémy, aby se stalo „univerzální“ církví světa. Válčili proti kacířům, vědcům, čarodějnicím, pohanům, lidem jiných náboženství a odštěpeným sektám svého vlastního náboženství. Tento kult lidských obětí maskovaný jako náboženství je ve skutečnosti politickým strojem určeným k dobytí světa.

I když si vážím textů Nového zákona jako jednoho ze zdrojů informací o bohu Somovi, nemám absolutně žádný užitek z „křesťanského náboženství“, jak je v současné době praktikováno.

Freska Adama a Evy Kaple Plaincourault

22. Dionýs

Dionýs jako bílý sloup přijímající oběti, všimněte si malých bílých předmětů ve tvaru hub na stole.

Všechny starověké indoevropské národy měly různé varianty soma obřadu; řecký bůh Dionýsos je příkladem řecké varianty starověkého boha Soma. Dionýsos je velmi starý bůh, jehož jméno bylo nalezeno na vypálené hlíněné tabulce napsané lineárním písmem B, archaickou formou řečtiny, která předcházela abecedě a pochází z doby kolem 1450 př. n. l.

Dionýsos způsobil, že přes noc vyrostly vinné révy nesoucí víno; zjevně se nejedná o vinnou révu. Jeho kněží mohli přes noc přeměnit čerstvou hroznovou šťávu na speciální silné víno a jakýkoli pohár, do kterého bylo toto víno nalito, se stal posvátným předmětem, tj. Svatým grálem.

Jeho ženské stoupenkyně se vydaly do lesa na posvátný lov samotného boha, který měl podobu „malých skvrnitých zvířátek“, která ženy později roztrhaly na kusy holýma rukama.

Dionýsos přijímá malá skvrnitá zvířata od svých ženských následovnic.

Kult Dionýsa byl velmi tajný, pouze ženy a jeho kněží měli přístup k tajným nočním obřadům. V mnoha případech byli všichni muži vyloučeni z určitých chrámů nebo obřadů. Kult Dionýsa měl také velmi veřejnou tvář, kdy se při zvláštních festivalech a zábavách s divadelními hrami, poezií, písněmi a divadlem pilo víno kultu.

Když se tento kult dostal do Říma kolem roku 300 př. n. l., byl brzy zakázán a podle vlastních údajů Římanů bylo ukřižováno více než dvacet tisíc lidí, z nichž většinu tvořily ženy. Římané nahradili tento tajný kult Dionýsa svým veřejným kultem Bakcha a od té doby jsou tyto dva bohové zaměňováni.

Skutečný kult Dionýsa přežil zákaz, ztratil divoké extatické tance, které charakterizovaly jeho dřívější podobu, a nakonec se vyvinul v náboženství osobní spásy, až byl zakázán římskokatolickou církví jako pohanské náboženství.

Nahoře: Dionýsos s „vinnou révou“ vyrůstající z jeho zad, nesoucí svůj magický roh nebo roh hojnosti.

Dole: Dionýsos na leopardovi.

23. Odin; bůh moudrosti

Germánský a severský „Wotan“, „Woden“ nebo „Odin“, nejvyšší bůh severu; bůh války, moudrosti a tajného vědění, který vlastnil poetický medový nápoj inspirace.

Odin je pouze jedním ze dvou až tří set jmen tohoto boha, mezi které patří také Ygg = vejce, Jalk (anglicky Jack) = mládí, Sidhot = klobouk s širokou krempou a Sidskeg = dlouhá brada. Tato jména přesně odpovídají viditelnému životnímu cyklu muchomůrky červené, který začíná vejcem, pokračuje mládím, zráním do klobouku s širokou krempou a nakonec dlouhou bradou „myceliem“.

Odin má pouze jedno oko, druhé obětoval jako platbu za to, že mohl pít z pramene moudrosti. Pokud nasbíráte čerstvé muchomůrky červené, sejměte klobouk ze stonku a podívejte se na spodní stranu klobouku, uvidíte něco, co vypadá jako jedno obrovské oko.

Odin, probodnutý vlastním kopím, se pověsil na světový strom na devět dní a nocí, aby destiloval moudrost. Čerstvá Amanita Muscaria musí být před konzumací vysušena, v dávných dobách se navlékala na provázek a věšela se, aby uschla, protože čerstvá neobsahuje žádnou moudrost ani znalosti.

Mnoho mýtů o Odinovi se týká jeho získání poetického medoviny, nejcennějšího nápoje ve vesmíru; byla uložena ve třech sudech – červeném, zlatém a hnědém, což jsou tři nejběžnější barevné fáze Amanita Muscaria. Jeden mýtus říká, že Odin má kouzelnou kozu, která každý den naplňuje džbán poetickým medovinou. Kouzelná koza (mycelium) a nekonečný džbán medoviny jsou jen další verzi mýtu o Svatém grálu.

Samostatný severský mýtus se týká „zlatých jablek nesmrtelnosti“, která museli všichni germánští bohové denně konzumovat, aby zůstali mladí a silní.

Většina mýtů o Odinovi se nachází ve Staré Eddě, což je sbírka starověké severské/německé mytologie, která byla zachráněna před zapomením v pozdním středověku. Podobnost mezi slovy Veda a Edda není podle odborníků na indoevropské jazyky náhodná, kteří se domnívají, že obě slova pocházejí ze společného praindoevropského slova pro moudrost/znalost, takže Stará Edda znamená starou moudrost/znalost.

Křesťanství nahradilo staré germánské náboženství ve Skandinávii teprve před 1000 až 800 lety a stejně jako všude jinde, kde získalo politickou kontrolu, potlačilo staré znalosti pronásledováním všech zbývajících stoupenců.

V reakci na to se část staré moudrosti dostala do dětských pohádek, jako je Jack a fazolový stonek, a samozřejmě je tu Odin, který hraje Santa Clause.

Jack a fazolový stonek

Příběhy o Jackovi jsou velmi oblíbenou dětskou zábavou v celém germánském světě, včetně Anglie. Stejně jako u všech lidových pověstí existuje několik různých verzí příběhu o Jackovi a samozřejmě i místní varianty stejného příběhu. Anglické jméno „Jack“ nebo severské „Jalk“ znamená „mladík“ a je jedním ze starých jmen Odina.

V příbězích o Jackovi, zabijákovi obrů, Jack dělá přesně to samé, co Odin ve svých starověkých příbězích, totiž poráží obry, pouze jméno hrdinského boha

změněn, aby byl vypravěč chráněn před pronásledováním. V severské mytologii nejsou věci takové, jak se o nich říká, ve skutečnosti jsou vždy pojmenovány opačně, například obr v severské mytologii není ve skutečnosti obr, ale člověk. Jakmile pochopíte, že Odin je Amanita Muscaria a lidé jsou ve srovnání s ním obři, jeho příběhy o „zabíjení obrů“ jsou snadno pochopitelné a pravděpodobně odradily nezasvěcené osoby od toho, aby se vůbec dotkly Odina, zabijáka obrů.

V příběhu Jack a fazolový stonek Jack vymění starci krávu za tři „kouzelné“ fazole; klíčem k rozluštění je slovo „magic“ nebo „Maga“, které je jedním z nejstarších názvů pro Amanita muscaria. V Rig Věda je běžná cena za somu tři somy za jednu krávu, takže Jack nebyl ošizen, pouze zaplatil běžnou cenu.

Kouzelné fazole v příběhu vyrostou v obři fazolový stonek, který sahá až do nebe. Ve skutečnosti by Jack tyto tři Maga snědl a měl by vize. Téma lezení na Světový strom je v severském šamanismu běžné a tím, že šaman vylezl do nebe nebo sestoupil k jeho kořenům v podsvětí, mohl jeho duch navštívit všechny oblasti existence.

Na vrcholu fazolového stonku/světového stromu Jack objeví obra, který ho chce sníst, pytel „zlata“, který se nikdy nevyprázdňuje, zlatou harfu, která recituje poezii a sama hraje hudbu, a husu, která snáší zlatá vejce.

Nekonečný pytel zlata připomíná Bhagas z Rig Vedy, kožené pytle používané k přepravě sušených rostlin Soma na obřad Soma. Tyto pytle daly jméno Brahmanům nebo „bag-man“ starověkým pijákům Soma. Pokud víte, kde Somas roste, váš pytel nikdy nebude prázdný, a navíc při třech Somas na krávu by tato znalost mohla přinést skutečné bohatství.

Jedním z nejvíce překvapivých účinků konzumace sušených muchomůrek červených jsou sluchové vjemy, které mohou mít podobu nádherné poezie, hudby nebo mluveného slova. S opravdovou hudbou se to prostě nedá srovnat, protože sluchové vjemy mohou být o řád lepší než běžná hudba. Odtud pocházejí příběhy o „zlaté harfě“, která zpívá a hraje svou vlastní hudbu.

Zlatá vejce, která údajně snáší „husy“, jsou zjevně houby Amanita muscaria, které jsou při svém vzniku opravdu malými zlatými vejci. V Rig Věda je Soma nazýván Zlatým embryem, nejcennější věcí ve stvoření, zatímco jedno z jmen Odina je Ygg, v angličtině vejce.

Santa Claus a Vánoce

V sibiřském folklóru jsou sobi, kteří milují jíst Amanita Muscaria a opájet se jí, vždy spojování s houbou. V příběhu o Santa Clausovi sobi nejen táhnou sáně, ale také umí létat do nebe. Tato symbolika by měla být zřejmá, protože lidé, kteří jedli sušené Amanita Muscaria, často uvádějí létání jako jednu z vizí, a tito lidé by samozřejmě mysleli, že opilý sob je také schopen tohoto druhu šamanského „létání“.

Santa, veselý malý tlustý muž s dlouhým bílým vousem, v červeno-bílém obleku, který dokáže za jednu noc procestovat celý svět a pod vždyzelenými stromy zanechává jasně zabalené „dárky“, je zjevně zosobněním Amanita Muscaria.

Muchomůrka červená je malá, ale poměrně tlustá, po usušení a konzumaci vyvolává smích a radost a po oživení vytváří dlouhé bílé mycelium, které

připomíná bílou bradku, je to jediná zářivě červená a bílá forma života v severním lese, může se objevit na velmi velké ploše během jedné noci, je symbiotickým druhem s vždyzelenými stromy, jako jsou borovice, jedle a smrky, a je zjevně jasně zabaleným dárkem, který lze najít pod těmito stromy. Příběh o Santovi má severský/germánský původ a nejstarší známé německé ozdoby na vánoční stromček jsou malované dřevěné nebo glazované keramické figurky Amanita Muscaria.

Tento příběh o Santovi se zdá být posunut o šest měsíců v solárním kalendáři, pravděpodobně aby se vyhnul pronásledování církví a aby byl v souladu s církevním kalendářem. Vzdálený sever Amanita Muscaria totiž plodí během nebo po nejdelších dnech v roce. Zatímco moderní Vánoce (narozeniny Mithry) se slaví během nejkratších dnů v roce, kdy Amanita Muscaria plodí v mnohem teplejší oblasti Středomoří.

Ceremoniální sdílení sušených muchomůrek červených při oslavách uprostřed zimy v severních lesích však může být starodávným zvykem, protože antibiotika, která obsahují, a jejich lehce povznášející účinek na náladu byly pravděpodobně pro starověké národy v tomto ponurém období roku nejvíce potřebné.

24. Muchomůrka červená a filozofická alchymie, hermetismus, okultismus a židovsko-křesťanský mysticismus

Každá z těchto kategorií je často považována za samostatný systém víry, ale tyto systémy víry jsou natolik propojené, že neexistuje žádný „čistý“ proud. Alchymie například obsahuje prvky hermetismu, okultismu a židovsko-křesťanského mysticismu a každá z těchto kategorií obsahuje také hlavní prvky ostatních.

Tyto systémy víry se vyvinuly nebo se objevily během raného středověku v době tvrdého pronásledování kacířů a jiných myšlenkových zločinců římskokatolickou církví, proto je mnoho jejich textů napsáno tak, aby církev neměla podezření na kacířství, a často se místo slov používají symboly a obrázky, které vyjadřují význam ve formě symbolického jazyka. V další snaze zachovat si hlavu na krku mnoho autorů těchto textů používalo falešná jména, a protože evropská židovská populace nepodléhala stejným pravidlům, jaká církev uplatňovala na křesťany, mnoho „křesťanských“ autorů používalo židovská jména. V této době však docházelo k značnému prolínání křesťanského, muslimského a židovského myšlení a kabalu široce studovali alchymisté a hermetičtí studenti. Používání falešných jmen autorů tohoto typu textů trvalo až do 17. století, kdy moc církve mučit a zabíjet za zločin kacířství ve většině oblastí Evropy upadla, a teprve tehdy autoři začali hrdě uvádět svá vlastní jména na svých dílech.

Alchymie je umění přeměny, které se dělí na dvě hlavní větve: praktickou alchymii a filozofickou alchymii. Praktická alchymie se zabývala přeměnou olova na zlato a experimentálním zkoumáním hmoty, které se v průběhu času vyvinulo v moderní chemii. Tato větev alchymie nás nezajímá, pouze si uvědomujeme, že ne všechna alchymie je stejná.

Naopak cílem filozofické alchymie je duchovní přeměna člověka v něco víc než člověka pomocí kamene mudrců a elixíru nesmrtelnosti. Tyto texty o filozofické alchymii jsou plné bizarních obrazů a skrytých odkazů na muchomůrku červenou jako kámen mudrců, zdroj elixíru nesmrtelnosti. Ukazují také řadu proměn zahrnujících kámen mudrců, který, pokud je chápán jako muchomůrka červená, odpovídá vzkříšení sušeného houby a tajemství Svatého grálu.

Hermetismus je směsicí víry čerpané z egyptských a předkřesťanských řeckých zdrojů. Egyptský bůh Thoth byl považován za autora několika hermetických textů. Řecké jméno pro Thotha je Hermes Trismegistos, což znamená „Hermes třikrát největší“. Mnoho hermetických autorů podepisovalo svá díla jako Hermes Trismegistos nebo jeho varianty, protože věřili, že text byl přímo inspirován Hermem Trismegistem. Řecký bůh Hermes (římský Merkur) se v hermetismu vyskytuje velmi často. Hermes má křídla na kotnících, ramenou nebo na hlavě a nese stejnou okřídlenou hůl ovinutou hady, „kaduceus“, kterou moderní medicína používá jako symbol uzdravení. Řecký Hermes, léčitel, bůh obchodu, vynálezů, lsti, krádeží, posel a hlasatel ostatních bohů, patron cestovatelů a vůdce duší do podsvětí. Hermes je také spojován s hermafroditismem (Hermes + Afrodita), výskytem mužských a ženských pohlavních znaků v jednom těle, pojmenovaným po Hermaphroditovi, synovi Herma a Afrodity, který se spojil v jedno tělo s nymfou Salmacis. Toto spojení protikladů mužského a ženského v jednom těle je patrné u houby Amanita muscaria, která se jeví jako mužské i ženské pohlavní orgány. Hermetický také znamená zapečetěný, hermetická pečeť je vzduchotěsná, takže hermetické znalosti jsou zapečetěné znalosti, k nimž je třeba prolomit kód, aby bylo možné k nim získat přístup.

Okultismus znamená skrytý, jako skryté vědění. Okultismus je často považován za „nadpřirozené“ vědění a z pohledu církve je považován za zlo, dokonce za satanské. Okultismus je však nejlépe chápán jako esoterické vědění, které bylo určeno pouze pro několik lidí. Esoterika a okultismus jsou synonyma pro slova tajemství a tajemný, která se vyvinula z mystických náboženství starověké Eurasie.

Ze starověkých mystických náboženství máme také mystiku a mysticismus. Stoupenci mysticismu jsou často navenek věřícími v organizovanější náboženství a jsou často nazýváni křesťanskými mystiky nebo židovskými mystiky, ale všichni mystici mají společného více, než se zdá, že mají společného jejich náboženství. Všechny odnože mysticismu věří v osobní prožitek Boha prostřednictvím božského vytržení, nepopsatelné blaženosti, která je přenáší na jiné úrovně vnímání a reality. Víra, že člověk v fyzickém těle může zažít Boha, se v organizovanějších náboženstvích jevila jako kacířství a křesťanství, judaismus i islám pronásledovaly mystické sekty.

Ne všechny mystické sekty znají Amanita muscaria a některé by ji nepoužívaly, kdyby znali toto tajemství. Místo toho je vytržení vyvoláváno meditací nebo jinými prostředky, včetně jiných psychoaktivních drog, jako je hašiš, který používají někteří hinduističtí a muslimští mystici.

Existuje však velké množství křesťanských a židovských mystiků, kteří Amanitu muscaria znali a používali jako svátost. Někteří, jako Jacob Boehme, vytvořili

krásné obrazy obsahující svátost Amanita muscaria na očích. Skrývání tajemství v obrazech, které lze pochopit pouze tehdy, pokud již tajemství znáte, je jedním ze způsobů, jak uchovat a předat posvátné znalosti. Pouze ti, kteří mají oči k vidění, uvidí.

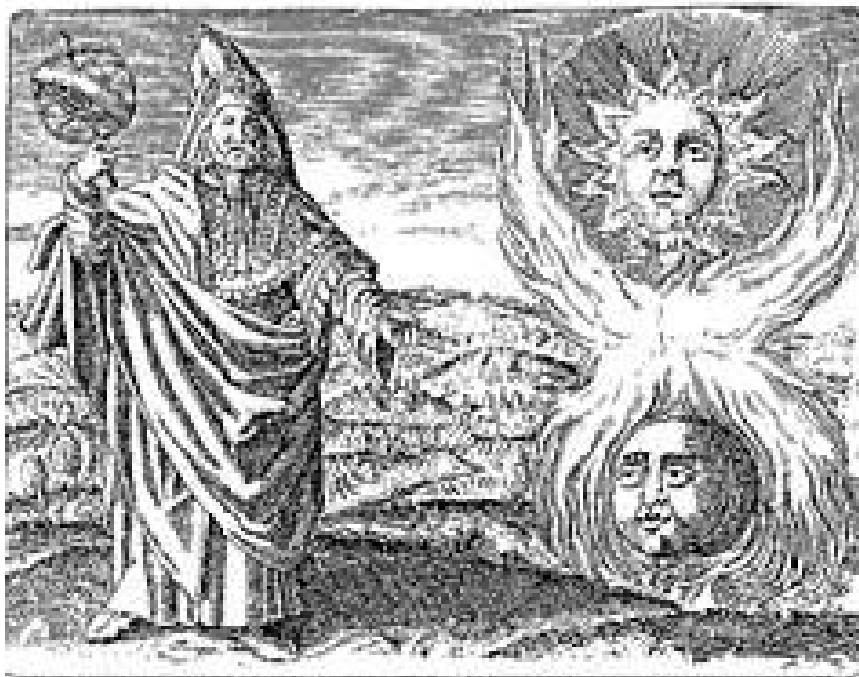
Druhý klíč Basila Valentina

Hermes, Slunce a Měsíc na Zemi, roztáhli křídla zakořeněná v zemi.

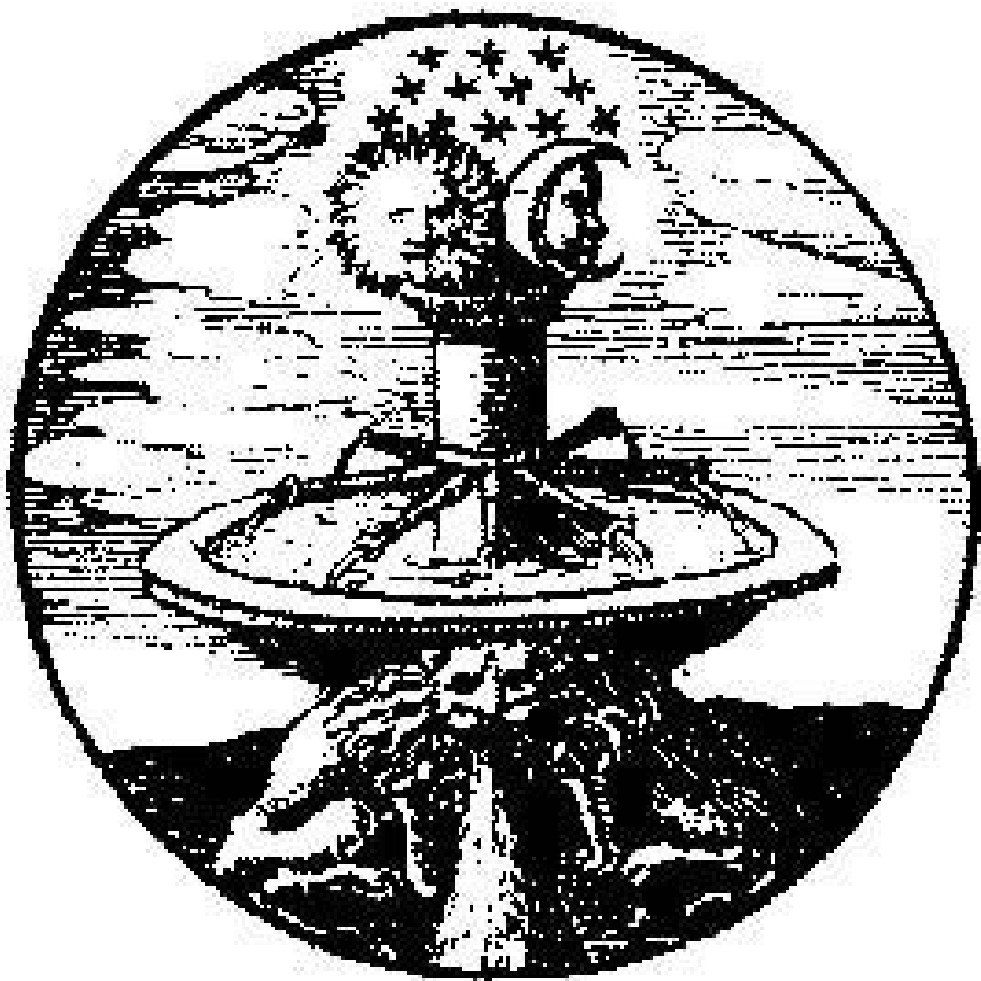
Slunce a Měsíc naplňují Hermův posvátný pohár. Azoth

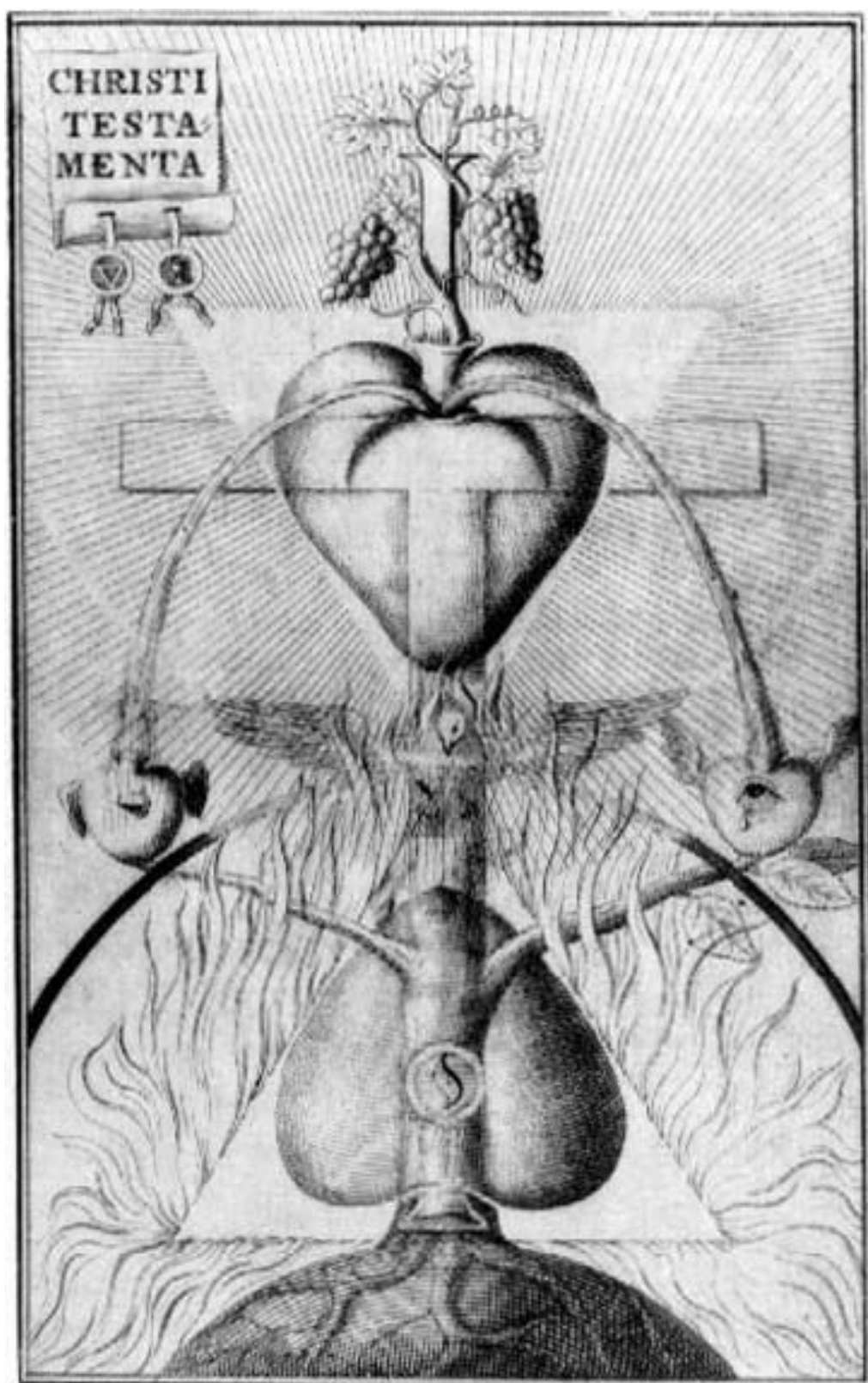

Ten, kdo zná nebesa, ukazuje na Slunce a Měsíc na Zemi. Azoth

Ze Slunce a Měsíce na Zemi proudí voda života. Hermetická zahrada

Závět' Krista-Jakuba Böhmeho

Z knihy Kelleyho Pozemská
astronomie

Hermafroditi na horách.

Při bližším pohledu je vidět, že někteří z nich spadli.

Vstupují do nádoby čarodějů.

V Růženci filozofů se bytost nahoře promění v Krista dole. Hermafrodit drží Grál, z něhož vyrůstají hadi, a v druhé ruce drží hady moudrosti. Vzkříšený Kristus dole má na sobě nové roucho.

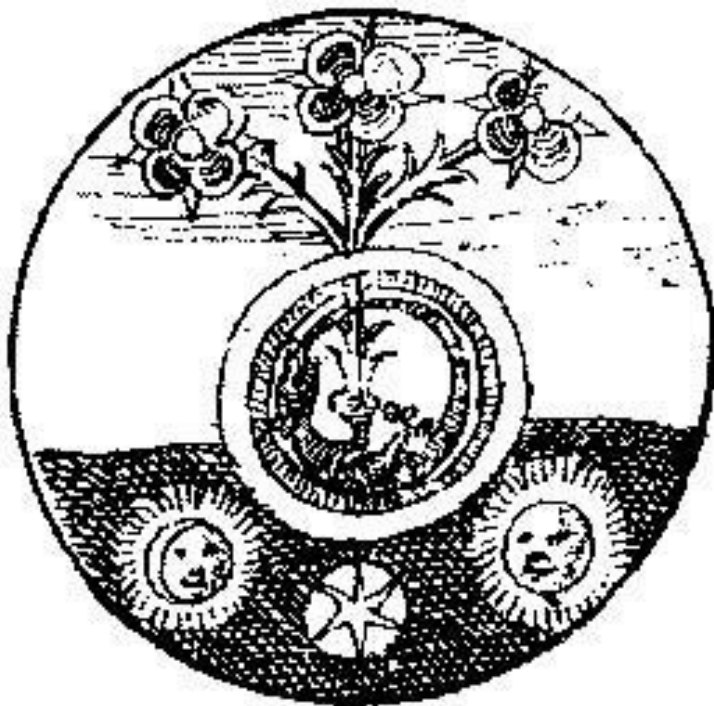

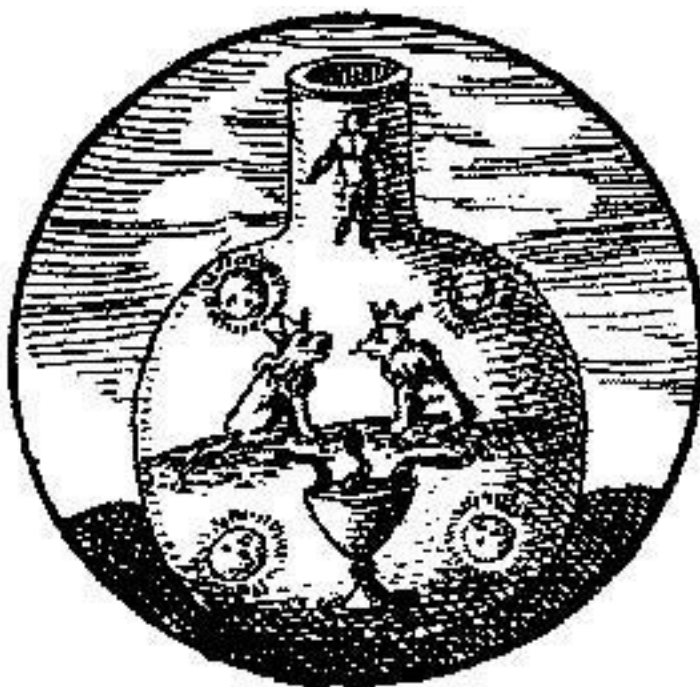
Adam a Eva z hermetické zahrady

Hermafroditní vejce z Azothu

Slunce a Měsíc pod Zemí, dračí mládě v božském vejci saje mléko ze svého vlastního ocasu.
Hermetická zahrada

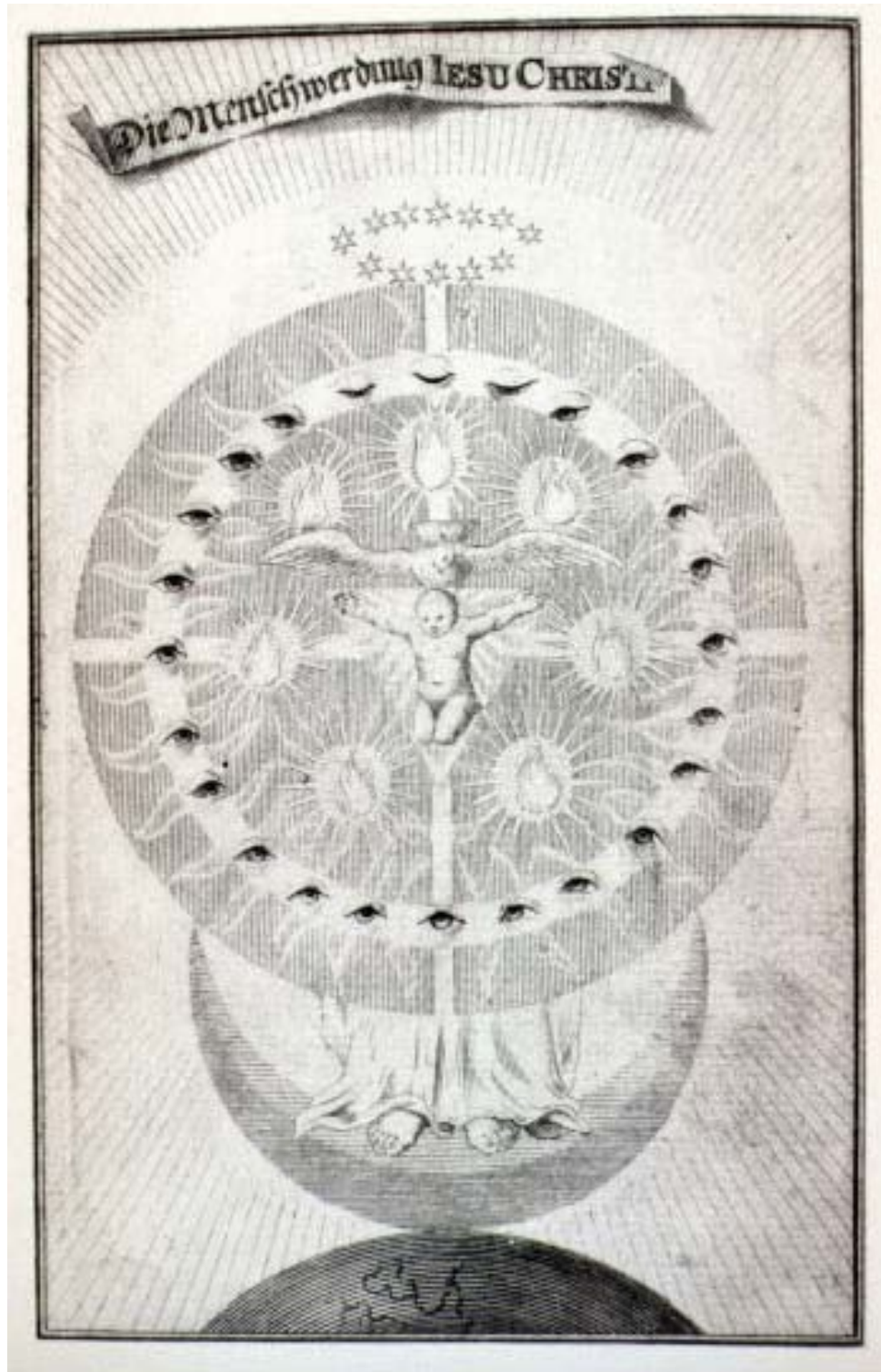
Alchymistické tajemství Svatého grálu
Hermetická zahrada

Nesmrtelný klíč v nádobě pokryté látkou. Hermetická zahrada

Mars a Venuše stvořili Herma
Hermetická zahrada

Slunce a Měsíc na Zemi – Jacob Boehme

Slunce a Měsíc na Zemi – D. Teeter

Foto Neil Switkowski

25. Několik myšlenek

Muchomůrka červená je nejrozšířenější přírodní omamná látka na planetě Zemi, vyskytuje se na všech kontinentech kromě Antarktidy, což samo o sobě zaručuje, že o muchomůrce červené existuje po celém světě mnoho příběhů. Muchomůrka červená je při správné přípravě mnohem bezpečnější omamná rostlina než mnoho běžně používaných omamných rostlin, jako je mák, blín, durman nebo rulík, protože tyto rostliny mohou snadno způsobit smrt již při malém předávkování.

V severních lesích je *Amanita Muscaria* nejlépe rozpoznatelným a nejlépe využitelným zdrojem velkého množství účinných antibiotik, což také vede k mnoha příběhům o zázračných léčebných účincích *Amanita Muscaria*.

Houba *Amanita Muscaria* má velmi charakteristický vzhled a s trochou tréninku se snadno odliší od všech ostatních hub, z nichž některé mohou být smrtelné.

Nesmrtelnost, kterou vykazuje *Amanita muscaria*, je zdrojem údivu a zdrojem všech legend o magických nádobách starověké Eurasie. Jelikož tuto nesmrtelnost lze využít pomocí magických pohárů nebo jiných pěstebních technik k prodloužení zásob této velmi zvláštní formy života, kulty používající *Amanita muscaria* by nemusely udržovat velké zásoby hub. Jedinečná vůně a chuť sušeného *Amanita Muscaria* připomíná med a na rozdíl od většiny jiných léčivých nebo psychoaktivních rostlin je sladká.

Naši předkové objevili v lesích živý poklad a využívali ho. Tyto praktické znalosti předávali po staletí z generace na generaci v příbězích, písních a rituálech.

Někdy mezi starověkem a moderním světem se tajemství porozumění těmto příběhům a rituálům ztratilo. Tyto příběhy se vyvinuly v posvátné knihy, mýty nebo lidové příběhy, zatímco rituály se staly vnějšími znaky různých náboženství, ale bez znalosti starověkého svátosti se příběhy staly nesrozumitelnými a starověké rituály ztratily smysl.

Skutečný a praktický starověký živý bůh našich předků byl před námi skryt a nahrazen skutečně bezcenným, dokonce nebezpečným nadpřirozeným bohem. Jedná se o koncept boha vytvořený lidmi, aby ovládali lidi, protože tento moderní bůh je ve skutečnosti anti-bůh, jehož následovníci zabili miliony lidí válkami, pronásledováním a ignorancí. Tento neviditelný moderní bůh nemůže splnit starodávné sliby skutečného „živého boha“, protože je to bůh, který neotevřít oči slepým, nechává nemocné nemocné a chromé chromé.

Pro opravdové hledače: vězte, že ve skutečném světě můžete najít skutečný les, který je domovem prastarého živého boha našich otců. Prastará rajská zahrada tu byla vždy; v této pozemské zahradě se nachází ovoce ze stromu moudrosti a života. Ochutnejte sami přírodní medově sladký lék, uzdravte své tělo i ducha, otevřete oči a zrodte se znovu jako bohové. To je slib starodávného vědění; to je vaše dědičné právo.

26. Jména boha, část 1

Co je v jméně? Vše! Starověcí Indoevropané a jejich potomci přikládali jménům velký význam, ale jména, bez ohledu na to, jak dlouhá jsou, mohou vyjádřit jen omezený význam. Tam, kde je tajemství plné významu, které se snažíme vyjádřit, jako v případě byliny života, jedno jméno prostě nestačí. V případě Amanita Muscaria se jména množí a dávají jí více jmen než jakékoli jiné formě života. Většina jmen jsou spíše atributy nebo popisy jejich účinků než fyzické popisy, ale i ty existují v hojném množství. Jelikož se jedná o fyzickou rostlinu, která má mnoho psychických a fyzických účinků na lidské tělo, je množství jmen zcela logické.

Naproti tomu skutečně nadpřirození bohové mají velmi málo jmen. Zeus je v podstatě Zeus, zatímco Jahve, jeho hebrejský protějšek, je vždy Jahve. Jahvův posel, Mesiáš, má však ve Starém a Novém zákoně přes 50 jmen.

Mnoho z těchto názvů souvisí s jedním účinkem, a to s vyvoláváním sluchových vjemů. Mrtvá suchá rostlina, která nemá rty ani jazyk, mluví, což vedlo k názvům jako Mesiáš (posel), Slovo, Slovo Cesty, Jazyk Cesty, Slovo Boží atd. Tyto názvy způsobují nekonečné zmatení vědcům, kteří nevědí, že rostlina může mluvit!

Mnoho dalších jmen vychází ze skutečnosti, že Amanita Muscaria je „nesmrtelná“ v pravém slova smyslu. To také způsobuje nekonečné zmatení učenců, kteří nechápou, že Amanita Muscaria je skutečně nesmrtelná, v doslovném smyslu slova.

Jiné názvy jsou samozřejmě založeny na jiných účincích. V této části se blíže podíváme na některé z těchto jmen boha. Jména budou čerpána z mnoha zdrojů, starověkých árijských, řeckých, perských, hebrejských a křesťanských. Zkratky jsou R.V. = Rig Veda, Ys = Yasna,

O.T. = Starý zákon, N.T. = Nový zákon. Řecky

— Ambrose,

R.V. — Amrita,

„Nesmrtelný“. Zdá se, že odkazuje jak na rostlinu, tak na šťávu extrahovanou z Amanita Muscaria poté, co byla vysušena a poté rehydratována vodou. V řeckých legendách je Ambrose někdy nazýván Nek-Tar (viz Nek-tar).

R.V.—Andhas, „Květina“ Starověcí Árjové někdy označovali somu jako „květinu“. Sušená Amanita muscaria má velmi příjemnou vůni, spojení květin a nektaru pravděpodobně vzniklo z této rostliny, která je jak květinou, tak nektarem.

O.T., N.T. — Be-el-ze-bub

„Pán much“ nebo „Bůh much“; tento název byl značně demonizován, avšak ve svém původním významu velmi výstižně popisuje tuto bylinu, protože živá muchomůrka červená je často obklopena mračny malých mušek nebo komárů, zatímco větší mouchy na ní sedí nebo leží pod ní, zcela v bezvědomí. Sušená muchomůrka červená v mléce je pro mouchy neodolatelná a ty se z ní velmi opíjejí. Moderní běžný název, muchomůrka červená, a

vědecký název Amanita Muscaria spojuje tuto houbu s mocí nad mouchami.

V Novém zákoně je 7 odkazů na „Pána much“ (Beelzebub) a všechny jsou spojeny s „Ježíšem“, jsou to Matouš 10:25, 12:24, 12:27, Marek 3:22 a Lukáš 11:15, 11: 18, 11:19.

R.V. — Zrozen z hromu

Houba Amanita Muscaria, která nemá viditelná semena ani kořenový systém, byla v dávných dobách považována za houbu, která vyraší při zvuku hromu. V podstatě se jedná o neposkvrněné početí byliny plné zázraků a božství. Tento koncept vede k jménům Syn Boží, Syn Dia a Syn Nebeského Otce.

R.V. — Utěšitel

O.T. — Utěšitel

N.T. — Utěšitel

Jako „utěšitel“ je tato bylina těmi třemi variantami starověkého náboženství velmi ctěna. Nový zákon obsahuje nejvíce odkazů na utěšitele jako na Ducha svatého. „Duch svatý“ je popis účinků byliny po požití.

O.T. – Poradce R.V. –

Poradce

Jako rádce věštců (proroků), kteří pak radili ostatním lidem, byla rada byliny považována za nejvyšší, jakou lidstvo mohlo získat.

Řecky – Dionýsos

„Syn božstva.“ Kult Dionýsa vykazuje zřejmé známky toho, že původně byl kultem byliny, jako jsou vinné révy, které přinášejí víno, které se objevuje přes noc, s důrazem na opojení. Rituální význam malých skvrnitých „zvířat“ a posvátný lov těchto skvrnitých tvorů (Amanita Muscaria) v lesích, plus skutečnost, že ženy měly tyto „zvířata“ (samotného Dionýsa) roztrhat holýma rukama. Dionýsos je v tomto rituálu zosobněn jako obětní oběť. Dionýsos je někdy zobrazován s šarlatovou maskou a leopardí kůží. Za svou maskou skrývá tajemství, své vnitřní já. Nejběžnějším kultovním předmětem byl bílý sloup s šarlatovou maskou visící na vrcholu, falický symbol nebo houba? Hlavním cílem kultu bylo vyvolat božskou extázi u Ménád (ženských věřících).

R.V. – Otec bohů Ys – První a

poslední O.T. – První a

poslední N.T. – Alfa a

Omega

Myšlenka, že tato rostlina byla a měla by být považována za počátek západního náboženství, byla v dávných dobách považována za pravdivou. Jako otec bohů byl Soma považován za stvořitele bohů a oni zase stvořili vesmír. Rostlina Soma byla bohem, nejvyšším knězem a obětí v soma obřadu. Je zřejmé, že ve vizích a

sluchové účinky vyvolané touto rostlinou, nacházíme místo zrození bohů a náboženství.

R.V. — Fontána ze zlata, pramen O.T. —

Pramen živé vody N.T. — Pramen vody

života

„Pramen živé vody“ je úzce spojen s představou amrity, ambrosie, elixíru nesmrtnosti. Tělo byliny, která poskytuje tuto amritu, vypadá jako malý pramen vody, který nakonec vystřelí do zmrzlé fontány a v této podobě nese vodu života, kterou záhadně vyvedl ze země.

Velká mísa obsahující šťávu Soma se v Rig-Védě nazývá pramen, předchůdce pramene svaté vody v křesťanských kostelech. R.V. 9 XCVII 44, „Nalij nám pramen medu, pramen pokladu.“ V Rig-Védě je proces extrakce a filtrování vody poeticky přirovnáván k oceánům, řekám, potokům, fontánám, pramenům a kapkám deště.

Řecký – Zlatá jablka nesmrtnosti Latinsky

– Zlatá jablka nesmrtnosti Seversky – Zlatá

jablka nesmrtnosti

Řecká, římská a severská mytologie zmiňují „zlatá jablka nesmrtnosti“ v několika legendách. V řečtině a latině se slovo pro jablko používá také v obecné významu pro ovoce. V počátečním stadiu, když jsou exempláře *Amanita Muscaria* celé vysušené, rozhodně připomínají malá zlatá jablka. Tato zlatá jablka jsou nejcennějšími věcmi zmíněnými v těchto mýtech, protože na nich závisela nesmrtnost samotných bohů.

N.T. – Živý chléb

Tato jména Krista, jako živý chléb, chléb života a chléb z nebe, všechna poukazují na konzumaci „*Amanita Muscaria*“ jako nebeské potravy. Všechna tři mají souvislosti, jako například:

N.T. — živý Bůh — N.T.

— chléb z života N.T. —

živý chléb, živý kámen N.T. —

chléb z nebe

Potrava bohů – R.V.

Vůdce všech potravin –

R. V

Pán života — RV

Nesmrtný Bůh —

RV

Houba *Amanita Muscaria* je bezpochyby živá bytost a také jediná rostlina v celé lidské historii, která je považována za boha! Psychedelické houby používané mexickými indiány jsou považovány za posly, nikoli za bohy.

N.T. — živý kámen

Poměrně dobrý popis živé muchomůrky červené v raném stadiu růstu, tento živý kámen je základem křesťanství. To, že lidé buď přijali, nebo se urazili, je jasně popsáno (viz 1. Petr 2:4-8).

R.V. — Madhu

„Med, sladký“. Soma je v Rig Věda častěji označována jako med než jakýmkoli jiným pojmem. Šťáva ze sušeného muchomůrky červené po rehydrataci vodou má velmi sladkou chuť, na rozdíl od jiných dostupných léčivých rostlin, jako jsou durman, blín, opium a ephedra. Ty mají hořkou nebo nepříjemnou chuť; žádnou z nich nelze nazvat sladkou. (Ephedra je jednou z moderních náhražek používaných hinduistickými bráhmami v dnešních soma obřadech a v moderním zoroastriánském obřadu haoma, což vede mnoho lidí k přesvědčení, že se jedná o původní soma/haoma. Ephedra obsahuje efedrin, amfetamin, který vyvolává povzbuzení a určitou euforii, ale nevyvolává původní účinky somy, jako jsou vize, sluchové vjemy, extatické opojení nebo psychoaktivní moč.

R.V. – mistr básník nebo pán řeči, posvátný bard (básník)

Mluvící jméno pro somu v Rig-Věda, soma je otcem básní, mistrovským básníkem, který dosud nemá obdoby! Sluchové účinky jsou opět zdůrazňovány v nejvyšších termínech. Soma je inspirací básníků a proroků.

Starý zákon –

Mesiáš Nový zákon

– Kristus

„Posel.“ Žádné jiné jméno nezpůsobilo tolik zmatku jako právě toto. Jedná se o mluvené jméno, podobně jako Slovo Cesty. Z tohoto důvodu si neinformovaní lidé myslí, že mesiáš je muž. Že mesiáš starozákonních proroků nemohl být „mužem“, je zřejmé z jejich popisu Božího posla.

Izaiáš 42:19-20

1. „Kdo je slepý, než můj služebník? Kdo je hluchý, než můj posel, kterého jsem poslal? Kdo je slepý jako ten, kdo je dokonalý, a slepý jako služebník Hospodinův?
2. Vidiš mnoho věcí, ale nevšímáš si jich; otevíráš uši, ale neslyšíš.“

Izaiáš 53:2

2. „Neboť vyrostl před ním jako křehká rostlina a jako kořen z vyprahlé země.“

Mesiáš je slepý, nemá oči, je hluchý, nemá uši, ale otevírá oči slepým a otevírá uši lidem, což jsou účinky byliny života. Popis jako něžná rostlina je botanicky správný, protože jen málo rostlin je tak „něžných“ jako živá Amanita Muscaria, která v suchých oblastech někdy plodí v zemi tvrdé jako beton. Osobně jsem to pozoroval v Arizoně v USA.

Proroci Starého zákona tuto rostlinu po rehydrataci vodou jednoduše rozdrcili

, aby získali její šťávu, přesně stejně jako při obřadech Soma a Haoma. Izaiášova kapitola 53 je, jak věřím, liturgií, která se recitovala během tohoto procesu. Spojení této rostliny s proroctvím sahá tisíce let před Izaiášovu dobu. Zázrak suché mrtvé rostliny, která mluví, by v očích starověkých lidí pozvedl její poselství na nejvyšší úroveň. Skutečnost, že se některé z jejích proroctví někdy splnily, ji pozvedla ještě výš.

R.V. — Nek-
tar Řecký —
Nektar

Nek = mrtvola + Tar = vítěz

„Mrtvola/přemožitel smrti“. Starověké slovo založené na schopnosti byliny vzkřísit, což jí v starověké árijské religii zajistilo ústřední místo jako přinašeče nesmrtelnosti lidstvu. Řečí bohové pili ambrosii, nektar, který je činil nesmrtelnými.

Možnost, že pravidelné rituální užívání rostliny s antibiotickými a antivirovými vlastnostmi, které může prodloužit délku lidského života, by měla být důkladně prozkoumána. V této extrémně staré a dlouho trvající víře musí být nějaká logika.

Je zajímavé poznamenat, že konzumenti somy v Rig Věda očekávali délku života 100 let, s možností ještě delšího života. Na rozdíl od biblických sedmdesáti let s možností dalšího desetiletí nebo dvou. Jedinou biblickou výjimkou byli proroci, kteří také užívali byliny a mnozí z nich se dožili věku přes 100 let.

O.T. – Princ míru

Věřím, že toto jméno je založeno na uklidňujícím účinku způsobeném konzumací sušeného Amanita Muscaria. Tento vnitřní mír je pro tuto bylinu jedinečný, je důkladně uklidňující a přesto jasný, téměř bez zásahu do myšlení nebo vnímání. Je to jediný mentální účinek vyvolaný malými dávkami (jeden až dva gramy byliny), přičemž uklidňující účinek se s vyššími dávkami stává intenzivnějším.

Jako prostředek proti úzkosti by jej staří lidé velmi cenili. Věřím, že jejich životy mohly být mnohem stresující než moderní existence. Jako moderní prostředek proti úzkosti může najít uplatnění, protože sloučeniny s podobnými účinky jsou v moderní společnosti široce předepisovanými léky.

R.V. — šalvěj

Pro moderní lidi je těžké pochopit, jak může být rostlina nebo nápoj z ní vyrobený moudrý. Ale ve starověku byla tato bylina považována za zdroj moudrosti, za stvořitele lidských mudrců.

Jako někdo, kdo tuto bylinu ochutnal, musím s dávnými lidmi zcela souhlasit. Konzumace sušeného muchomůrky červené vyvolává mimořádné vizuální a sluchové vjemy, které uvolňují obrovské množství informací. To je doprovázeno lekcemi nebo učením; celou zkušenost lze považovat za poučnou, kterou bohužel nelze vyjádřit slovy.

N.T. — Spasitel

O.T. — Spasitel — Vykupitel — Prostředník R.V. — Savitar nebo Savitr Myšlenka, že bylina života je spasitelem, vychází z teologie

starověkých Indoevropanů, kde nejvyšší bůh (bohové) vyžaduje dokonalou spravedlnost při soudu mrtvých, přičemž všichni lidé samozřejmě v tomto soudu selhávají. Spasitel však při soudu mrtvých oroduje za své oddané a jako dobrý právník je zbaví všech obvinění. Savitar je jméno pro Soma v Rig-Véda a plní přesně stejnou funkci jako spasitel v křesťanském náboženství.

R.V.—Soma

Persky—Haoma

„Lisovaný“ – toto jméno vychází z role, kterou tato rostlina hrála ve starověkém indoevropském náboženství, kde byla sušena, poté rehydratována vodou a lisována nebo drcena, aby se z ní získala šťáva. Soma může odkazovat na rostlinu, její šťávu, šťávu smíchanou s mlékem, božskou moč nebo boha vtěleného do rostliny.

Tento rostlinný bůh byl ústřední obětí v soma obřadu. Účelem tohoto obřadu bylo dát účastníkům nesmrtelnost. Tento obřad je velmi starobylý, existoval již před invazemi Indoevropanů do Persie, Turecka, Egypta, Indie, Řecka, východní Evropy a střední Číny. Z tohoto obřadu pocházejí hinduismus, zoroastrismus, judaismus a křesťanství.

Starý zákon, Nový zákon –

Strom života Plod stromu

života R.V. – Strom

Červený strom

Amanita muscaria, jak je uvedeno v části věnované botanice, je mykorhizní houba. Je symbiotická s určitými druhy stromů, přičemž preferuje borovice, smrky, břízy, jedle, modříny a příležitostně duby. Všechny výše uvedené stromy byly různými euroasijskými národy považovány za stromy života.

Staří lidé zjevně znali souvislost mezi hostitelským stromem a výskytem Amanita Muscaria, skutečného ovoce stromu života.

O.T. — Strom poznání dobra a zla

„Strom poznání“, legendární počátek lidského vědomí a myšlení ve Starém zákoně, je připisován konzumaci této rostliny Adamem a Evou, která jim otevřela oči a mysl. V tomto novém sebeuvědomění objevují svou nahotu a lidskost.

Tento příběh z Genesis zjevně vychází ze starších legend. Spojení byliny života a hada se vyskytuje v mnoha starověkých legendách, kde had je strážcem byliny života. Například Indra zabije monstrózního hada Vrtru, aby získal zpět krávy (Somas) ukryté v horské jeskyni; nebo epos o Gilgamešovi, sumerská legenda, ve které Gilgameš po mnoha nebezpečích a dobrodružstvích najde bylinu nesmrtelnosti (Molly), ale had mu ji ukradne, když Gilgameš usne.

Pozdější spisovatelé zjevně překroutili příběh o stromu poznání z Genesis za účelem náboženské kontroly. Největší pokrok v lidském myšlení je představován jako pád lidstva, místo aby byl oslavován, je odsuzován, jak hloupé!

N.T. — Cesta

Ys – Asha – kosmický řád, pravda,
spravedlnost R.V. – RTA – kosmický řád,
věčný zákon

V Rig Věda byl Soma jako „Slovo Cesty“ nebo „Mluvčí věčného zákona“ považován za zakladatele a strážce věčného zákona. Věřilo se, že tento kosmický zákon prostupuje a uspořádává celý vesmír. Soma, který byl ústřední obětí v obřadech zaručujících pokračování tohoto věčného zákona, určoval pohyby a vztahy nebeských těles, ročních období, bohů, rostlin, zvířat a lidí. Na individuální úrovni se věřilo, že konzumace této byliny uvede morálku jednotlivce do souladu s kosmickým řádem, což bylo považováno za nezbytnou součást duchovní zkušenosti znovuzrození.

R.V. — Slovo Cesty R.V. —

Mluvčí věčného zákona R.V.

— Jazyk Cesty O.T. — Slovo

Boží

N.T. — Slovo, Slovo života

V této sérii jmen můžeme jasně vidět význam sluchových účinků vyvolaných sušenou muchomůrkou červenou. Tato koncepce byliny jako slova je základem těchto tří variant starého náboženství. To, že staří lidé věřili, že tato bylina, seslaná nebem, aby komunikovala s lidmi, byla slovem boha a mluvila pravdu, je základem prorockví. Lidský prorok pouze předával informace, které byla bylinou sdělovány. Žádná jiná léčivá rostlina v Eurasii není známá tím, že by trvale vyvolávala takové sluchové účinky. Sibiřské zprávy o konzumaci sušeného muchomůrky červené domorodci často zmiňují sluchové účinky, které uživatelé zažívají. Viz „Soma, božská houba nesmrtelnosti“ od Wassona.

O.T. – Úžasný R.V. –

Zázračný

Žádná jiná věc na této zemi není tak plná zázraků jako tato rostlina. V uzdravování, prorockvích, vizích, vytržení, cestách do jiných světů, panenském zrození, zářivém vzhledu a vzkříšení se lidstvo setkala s něčím úžasným.

27. Jména Boha, část 2

Všechna následující jména a popisy byla sestavena z překladů. Překlady ze své podstaty nemohou být přesné. Když tedy porovnáváte tato jména mezi sebou, je třeba brát v úvahu a porovnávat jejich význam a pojmy, které v sobě zahrnují.

Pro Rig-Vedu byly použity dva překlady. Prvním je překlad Wendy Doniger O'Flaherty pro knihu „Soma, Divine Mushroom of Immortality” od R. Gordona Wassona, ISBN 0-15-683800-1.

Druhým a mnohem úplnějším překladem je „Sacred Writings“ (Posvátná písma); sv. 5, „Hinduism the Rig Veda“ (Hinduismus Rig Veda), přeložil Ralph T. H. Griffith. Kniha měsíce vydaná nakladatelstvím Motilal Banarasisdas Publishers, PVT. LTD. Každý z těchto překladů vytvořil vlastní seznam názvů pro „Soma“.

Názvy „Haoma“ byly sestaveny z „The Gathas of Zarathushtra“ (Gáthy Zarathuštry), přeložené Piloo Nanavutty, vydané Gantha Corp. 1999, ISBN 1-89020609-1 Pub.

Jména „Mesiáše“ ve Starém a Novém zákoně byla sestavena z autorizované verze „Svaté bible“ (King James), která i přes všechny své nedostatky a archaickou angličtinu zůstává z hlediska přesnosti jedním z nejlepších překladů do angličtiny.

Každé jméno nebo popis je odkazován v původním stylu zdrojových textů.

V knize The Sacred Secret jsem provedl srovnání jmen Krista s jmény Soma a Hoama v jednoduché tabulce. Doporučuji každému vážnému studentovi, aby si vytvořil vlastní srovnávací tabulku jmen, aby si sám sobě dokázal, že Soma, Hoama a Kristus mohou být pouze stejnou formou života; a tou formou života je Amanita Muscaria.

Jména a popisy Somy v Rig Věda, jak je přeložila Wendy Doniger O'Flaherty v knize

R.G. Wassonově knize „Soma Divine Mushroom of

immortality“ (Soma, božská houba nesmrtnosti)

Kniha-hymnus-verš

Pupek cesty	9-74-4
Nesmrtný princip	9-74-4
Nesmrtný Hiri (zlatý)	9-69-5
Nebeská hlava	1-43-9
Jediné oko	9-9-4
Opора nebes	9-2-5
Slovo cesty	9-76-4
Jazyk Cesty	9-75-2
Zrozen z hromu	9-82-3
Nesmrtný	1-43-9
Základ Země	9-89-6
Otec bohů	9-87-2
On, vševědoucí	9-27-3
Zázračný	9-66-3
Mléko jasnovidce	9-85-10
Býk	9-70-7
Král Soma	9-86-40

Slunce 9-2-6 Oheň 9-67-23 Bůh 9-98-9
Chvályhodný Bůh 9-66-1 Krásná
rostlina 9-62-5 Ostrozraký věštec
9-12-4 Mistr básník 9-76-4 Dárce daru 9-
97-55

Rig Veda, Posvátná písma, sv. 5
Jména a popisy Somy.

Kniha-Hymnus-Verš Nesmrtelný Bůh 9- III-1
Pán svatých zákonů 9- III-10 Bůh mezi bohy
9-V-4 Býk 9-VI-1 Mudrc nebes 9-IX-1 Pramen 9-
IX-6 Strom 9-XII-7 Moudrý
9-XII-8 Posvátný bard 9-XVIII-2 Silný
9-XVIII-7 Mudrc 9-XX-1 Statečný hrdina 9-XXIII-
5 Červený 9-XXV-5 Pán řeči 9-XXVI-4 Vševědoucí
9-XXVII-3 Hlava
nebes 9-XXVII-3 Dobyvateľ 9-XXVII-4 Pán mysli
9-XXVIII-1 Oř 9-XXVIII-1 Pán bohatství 9-
XXIX-3 Mocný
9-XXX-1 Dítě nebes 9-XXXIII-5 Pán síly 9-
XXXVI-6 Zabiják démonů 9-XXVII-3 Žlutohnědý
9-XXXVIII-2 Milý 9-XLIII-1 Inspirátor 9-XLIV-6
Moudrý 9-XLVIII-3 Sokol 9-XLVII-3 Přítel všech
9-XLVIII-4 Hlavní přítel bohů 9-XLIX-3 Mléko
nebes 9-LI-2 Dalekozraký 9-LI-2

Dítě 9-LXI-7 Ambrosie
9-LXII-6 Osvícený 9-LXIV-10 Milovník
písní 9-LXIV-14 Mocný s tisíci očima 9-
LXV-7 Strážce 9-LXV-28 Radostný 9-LXV-
29 Nejmodřejší
9-LXV-30 Zabiják démonů
9-LXVII-20 Bůh Savitar 9-LXVII-26 Zárodky
zákona 9-LXVIII-5 Stvoření
9-LXVIII-5 Vítěz bohatství 9-
LXVIII-8 Amrta
9-LXX-2 Nebeský posilovač 9-LXXI-4 Svatý
9-LXXI-6 Věčný
9-LXXII-6 Strážce zákona 9-LXXIII-8 Mocný
9-LXXV-1 Dalekozraký 9-LXXV-1 Zlatý 9-
LXXVI-1 Král
9-LXXVI-4 Starodávný 9-LXXVII-2 Mitra,
Svatý 9-LXXVII-5 Pán domu 9-LXXVIII-3
Velkorysý princ 9-LXXXI-3 Úžasný 9-
LXXXII-1 Nesmrtelný Soma 9-LXXXIV-2
Vládce tohoto světa 9-LXXXV-3 Orel 9-
LXXXV-11 Mladík 9-LXXXV-11 Pták zlaté
barvy 9-LXXXV-11 Nositel vysokých nebes
9-LXXXVI-8 Otec bohů 9-LXXXVI-10 Vládce
9-LXXXVI-28 Dítě
9-LXXXVI-36 Král celého světa 9-
LXXXVI-36 Zvíře
9-LXXXVI-43 Zručný řečník
9-XCI-1 Vynálezce 9-XCI-1 Otec
svatých hymnů 9-XCVI-5 Otec země
9-XCVI-5 Otec nebes 9-XCVI-5
Porazitel nepřátel 9-XCVI-12 Utěšitel
9-XCVI-12

Básník 9-XCVI-17 Vítěz světla 9-XCVI-18
 Červený býk 9-XCVII-22 Vůdce všech
 potravin 9-XCVII-22 Dítě vod
 9-XCVII-41 Pramen medu 9-
 XCVII-44 Moudrý
 9-XCVII-56 Ten, který vše získává 9-
 XCVII-56 Nejzářivější 9-XCVIII-12 Pán
 písní 9-XCIX-6 Pán řeči 9-CI-5 Pán zástupů
 9-CI-7
 Neomylný 9-CIII-4
 Kněz 9-CIII-5 Potrava bohů 9-CIV-5 Pramen
 ze zlata 9-CVII-4 Mudrc a zpěvák 9-CVII-4
 Vynikající moudrý
 9-CVIII-2 Nejlepší dárce extáze 9-CVIII-5
 Narozený nesmrtelný 9-CVIII-12
 Otec bohů 9-CIX-4 Nesmrtelný bůh 9-CX-
 4 Nádherný podle zákona 9-CXIII-4 Vládce
 rostlin 9-CXIV-2 Pán života 7-XXXVII-6
 Rostlina 9-LXII-5 Pán rostlin 1-XCI-6
 Léčitel nemocí 1-XCI-12 Červený strom
 10-XCIV-3

Yasna Jména a popisy Haomy (lisované) z „Gathas of Zarathushtra“ přeložené Piloo
 Nanavutty.

Kniha-Hymnus-Verš Ahura (Živý) Ys-29-5
 Ahura Mazda Ys-29-7 (Živý Pán života,
 moudrost) Asha Ys-44-7 (Kosmický řád,
 pravda, spravedlnost) Ys-28-2 Vohu Mana
 (dobrá mysl) Ys-28-6, 7 Khashathra Ys-28-9
 (suverenita, moc, království) Armaiti
 Ys-45-4 (Oddanost, láska. Milovaný
 moudrými) Haurvatat Ys-33-9 (Zdraví,
 blahobyt, dokonalost)

Ameretat (nesmrtelnost) Ys-33-9
 Madhu-Vidya Ys-33-9 (Medově sladká znalost
 božství) Spenta Mainyu Ys-47-6,50 (Svatý
 duch) Khratn (Moudrost) Ys-28-1
 Chisti (osvícení) Ys-48-5 Otec
 pravdy Ys-47-2 Manthra (slovo moci) Ys-28-5
 Stvořitel pravdy Ys-31-7, 8 První a poslední Ys-
 31-8 Hu-Dad (dárce všeho dobra) Ys-48-3 Data
 Angheush (stvořitel života) Ys-50,11 On je
 léčitel života Ys-31-19 Duradsha (držící smrt
 daleko) Ys-32-10 Spasitel Ys-34-13 Spenisha
 Mainyu Mazda Ys-46-9 (Pán života a pravdy)

Jména a popisy Mesiáše ve Starém zákoně,
 Svátá Bible, King James Version.

Pán (chut') Žalm 34:8 Svatý Izraele Izajáš 49:7, 45:11 Mesiáš
 Izajáš 42:19 Silné rameno Pána Iz. 53:1 Křehká rostlina Iz. 53:2
 Kořen z vyprahlé země Iz. 53:2 Slovo Boží Ž. 107:20-147:18
 Rostlina proslulá Ez. 34:29 Im man'-u-el Iz 7:14 Podivuhodný
 Iz 9:6 Rádce Iz 9:6 Mocný Bůh Iz 9:6 Věčný Otec Iz 9:6 Kníže
 pokoje Iz 9:6 Vykupitel Izraele Iz. 49:7, 63:16 Pramen živé
 vody Jer. 2:13, 17:13 První a poslední Iz. 44:6, 48:12 Služebník
 Páně Iz. 42:1, 42:19 Strom života Gen. 2:
 9,3:22-24 Strom poznání Gen. 2:9, 3:1-24 Živý Bůh I Sam.
 17:26, 11 Věčný Dan. 7:9, 13, 22 Drahý
 kámen Iz. 28:16 Slova (požraná) Jer. 15:16

Nová smlouva Jména a popisy Krista Svátá Bible, King James

Verze

Pán (ochutnal)	1. Petr 2:3
Syn Boží	Jan 3:18
Slovo	Jan 1:1, 14
Cesta	Jan 14:6
Pravda	Jan 14:6
Život	Jan 14:6
Pravý vinný kmen	Jan 15:1
Chléb života	Jan 6:35, 48
Živý chléb	Jan 6:51
chléb z nebe	Jan 6:32,50, 58
světlo světa	Jan 8:12
dobrá pastýř	Jan 10:11, 14
Beránek Boží	Jan 1:29, 36
brána pro ovce	Jan 10:7
živý kámen	1. Petr 2:4
živý Bůh	1. Timoteovi 4:10
prvorozený	Židům 1:6
velekněz Boží	Žid. 3:1, 9:11
Král králů	I Tim. 6:15
živá voda	Jan 7:38
Světlo lidí	Jan 1:4
Alfa a Omega	Zjevení 21:6,
22:13 Slovo života	1. Jan 1:1
mléko slova	1. Petr 2:2
vyvolení Boží	1 Petr 2:4
nebeský dar (ochutnaný)	Židům 6:4
vzkříšení a život	Jan 11:25
pramen vody života	Zj 21:6
strom života	Zjevení 22:2, 14
Spasitel	Jan 4:42
Be-el-ze-bub	Matouš 10:25
Pán domu	Matouš 10:25

28. Dodávky a informace

Níže je uveden seznam obchodů, které prodávají Amanita Muscaria; jsou zde uvedeny pro vaše pohodlí.

Gardens of the Ancients Herb
Emporium and Nursery 4800
Yager Lane Manor, TX
78653

(512) 272-9062

Bouncing Bear Botanicals
PO Box 3895 Olathe, KS
66063
www.BouncingB.com
info@bouncingb.com

JLF Poisonous Non-Consumables PO
Box 184 Elizabethtown, IN 47232 USA
812 379-2508 (24-7)

Doc Kunda's Place Mystická oáza
Byliny, šperky, jedinečné služby
www.dockunda.com

Doporučená literatura

Posvátné tajemství: Návrat Krista

Autor: Donald E. Teeter.

Pup. Autor: Xlibris Corp. ISBN 1-4010-2522-

6 Soma Božská houba nesmrtelnosti

Autor: R. Gordon Wasson Vydavatel: Harcourt Brace Jovanovich, Inc. ISBN 0-

15-6838000-1 Entheos; Časopis o psychedelické spiritualitě

Entheomedia, HC 71 Box 34 Taos, NM 87571

Jablka Apollóna

Ruck, Staples, Heinrich

Carolina Academic Press ISBN # 0-89089-924-X

Posvátná pisma, svazek 5, Hinduismus: Rig-Veda, přeložil Ralph T. H. Griffith, kniha
měsíce klubu Book, Motilal Banarsidass, Publishers Pvt. Ltd.

Posvátná houba a kříž

Amanita Muscaria; Bylina nesmrtelnosti

Autor: John Marco Allegro, vydavatelství: Garden City, NY,

Doubleday 1970 Cesta do Eleusis

R. Gordon Wasson, Albert Hofmann, Ruck Carl A.P. Reprint 1999, vyd. Dailey, William
Rare Books ISBN 091514820X obsahuje vynikající diskusi o starověkých vínech.

Rostliny bohů

Richard Evans Schultes a Albert Hofmann Healing Arts Press, Rochester VT, ISBN 0-
89281-406-3

Magické a rituální použití bylin

Richard Allen Miller Destiny Books, Rochester, VT, ISBN 0-89281-401-2

In Search of the Indo-Europeans (Hledání Indoevropanů) od J. P. Malloryho Thames and Hudson,
ISBN 0-50027616-1

Mumie z Tarimu, J. P. Mallory a V. H. Mair, Thames and Hudson, ISBN 5-500-05101-1

Harper Collins Past World's Atlas of Archaeology (Atlas archeologie minulého světa od
Harper Collins Past) Borders Press, ISBN 0-7230-1054-4 The National Audubon Society
Field Guide to North American Mushrooms (Průvodce severoamerickými houbami od
Národní společnosti Audubon). Vyd. Alfred A. Knopf, Inc. ISBN 0-394-51992-2
Simon & Schuster's Guide to Mushrooms Vyd. Simon & Schuster, Inc. ISBN 0-67142849-7

The American Heritage Dictionary of the English Language; American Heritage Publishing
Co., Inc. a Houghton Mifflin Co. 1971 Příloha obsahuje vynikající část věnovanou
indoevropským jazykům a slovník protoindoevropských kořenových slov. Tento slovník je
běžně k dispozici ve veřejných knihovnách.

Lid Beaker

Archeologie doby měděné v západní Evropě

Richard J. Harrison

Knihovna Kongresu č. 80-50793

The Ultimate Encyclopedia of Mythology

(Kompletní encyklopedie mytologie) od

Arthura Cotterella a Rachel Stormové

Vydavatelství Hermes House ISBN č. 1-84038-516-2

Na straně 134 je uvedeno vynikající srovnání Svatého grálu a starověkých magických
keltských kotlů. Ilias, autor Homer, k dispozici v různých překladech Odysea, autor
Homer, k dispozici v různých překladech Svatá Bible, k dispozici v různých překladech,
některé jsou mnohem lepší než jiné, ale všechny verze

mají chyby v překladu

Slova pro vyhledávání v

počítači

Amanita Muscaria, Ambrosia, Nectar, Soma, Hoama, Maga + Magi-Magus, Odin, Dionysus, Isis + Osiris, Amen, Mithra, Attis, Zlatá jablka nesmrtelnosti, Muchomůrka červená, Svatý grál, Řecká mytologie, Severská mytologie, Keltská mytologie, Rig Veda, Yasna

+ Zoroaster, indoevropské jazyky, historie, národy, hnutí, lidé z kultury zvoncovitých nádob, lidé z kultury bojových seker, lidé z kultury provázkové keramiky, evropská prehistorie + archeologie

Začátek, sušená stonka muchomůrky červené s vodou přidanou do láhve.

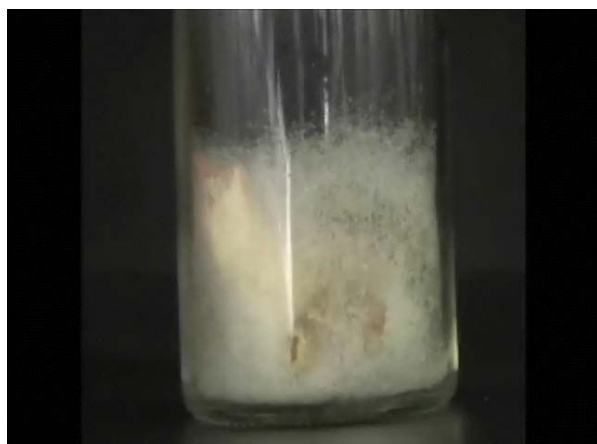
24 hodin. Sušený stonek absorboval většinu vody a znatelně nabobtnal.

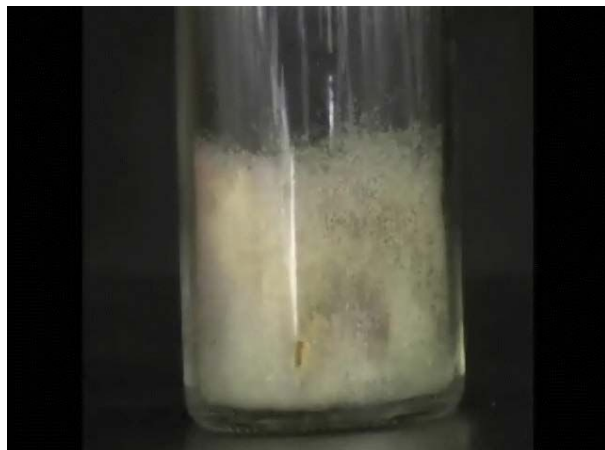
60 hodin. „Ty vyvoláváš vytočenou nit.“ Rig Veda 9-22-7

72 hodin. „Očištěn ve svém vlněném oděvu, dosahující veškeré krásy.“ Rig Veda 9-16-6

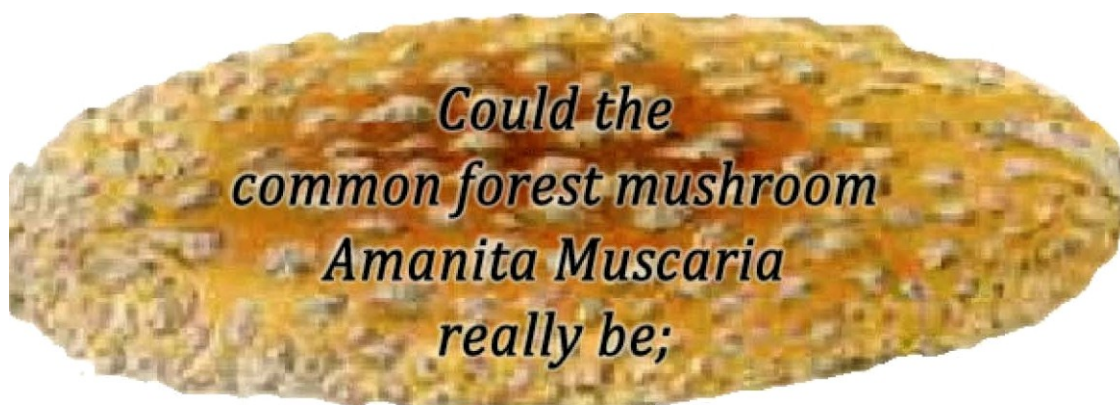
96 hodin. „Tam září v kráse, tento nesmrtelný Bůh ve svém příbytku.“ Rig Veda 9-28-3

120 hodin. Podívejte se na časosběrné video „Vzkříšení Amanita muscaria“ na You Tube.com

Pokud se vám tato kniha líbila, přispějte
prosím společnosti Ambrosia Society na
Ambrosia Society.org nebo Ambrosia
Society 4800 Yager Lane Manor, Texas

78653

*Could the
common forest mushroom
Amanita Muscaria
really be;*

*Nesmrtelný Soma the starověkých
Véd?*

Ambrosia a Dec star z řecké mytologie?

Původní křesťanská eucharistie?

Tajemství the Holy grálu?

